

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Προσαρμογή της Ελληνικής Νομοθεσίας στις διατάξεις: α) των Οδηγιών 2014/107/ΕΕ και (ΕΕ) 2015/2060, β) των Οδηγιών 2014/86/ΕΕ και 2015/121/ΕΕ, γ) της Οδηγίας 2013/61/ΕΕ και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ (ΑΡΘΡΑ 1-7)
«ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ
ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ 2014/107/ΕΕ ΚΑΙ ΕΕ 2015/2060»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ (ΑΡΘΡΑ 1-4)

Α.1. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

1) Με τα άρθρα 1 έως και 4 του Κεφαλαίου Α΄ εναρμονίζεται η ελληνική νομοθεσία με τις διατάξεις της υπ' αριθμ. 2014/107/ΕΕ Οδηγίας του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 2014 (ΕΕ L 359 της 16.12.2014) για την τροποποίηση της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ (ΕΕ L 64 της 11.3.2011) όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στο φορολογικό τομέα, η οποία έχει ενσωματωθεί στην ελληνική νομοθεσία με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α΄ του Μέρους Πρώτου του ν. 4170/2013 (Α΄ 163).

2) Τα τελευταία έτη, τόσο σε ενωσιακό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο, το πρόβλημα της διασυννοριακής φορολογικής απάτης και φοροδιαφυγής έχει ενταθεί σημαντικά, αναδεικνύοντας την επίλυσή του ως μείζονα προτεραιότητα, καθώς τα αδήλωτα ή μη φορολογηθέντα εισοδήματα μειώνουν σημαντικά τα εθνικά φορολογικά έσοδα. Αποτελεί, συνεπώς, επείγουσα ανάγκη η αποτελεσματικότερη και αποδοτικότερη είσπραξη φόρων, για την οποία το πλέον σημαντικό εργαλείο είναι η αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών. Για το σκοπό αυτό στο σχέδιο δράσης για την ενίσχυση της καταπολέμησης της φορολογικής απάτης και της φοροδιαφυγής που περιλαμβάνεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 6ης Δεκεμβρίου 2012 υπογραμμίζεται η ανάγκη για δυναμική προώθηση του εργαλείου της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών ως μελλοντικό ευρωπαϊκό και διεθνές πρότυπο για τη διαφάνεια και την ανταλλαγή πληροφοριών σε φορολογικά θέματα.

3) Το εργαλείο της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών κρίθηκε ως σημαίνον μέσο στην προσπάθεια καταπολέμησης της διασυννοριακής φορολογικής απάτης και φοροδιαφυγής, και μάλιστα σε διεθνές επίπεδο (Ομάδες G20 και G8). Ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) έλαβε εντολή από την Ομάδα G20 (Αργεντινή, Αυστραλία, Βραζιλία, Καναδάς, Κίνα, Γαλλία, Γερμανία, Ινδία, Ινδονησία, Ιταλία, Ιαπωνία, Νότιος Κορέα, Μεξικό, Ρωσία, Σαουδική Αραβία, Νότιος Αφρική, Τουρκία, Ηνωμένο Βασίλειο, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και Ευρωπαϊκή Ένωση) να διαμορφώσει ένα ενιαίο παγκόσμιο πρότυπο για την αυτόματη ανταλλαγή φορολογικών πληροφοριών, αφού προηγήθηκαν διαπραγματεύσεις μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και αρκετών άλλων χωρών συμπεριλαμβανο-

μένων των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τη σύναψη διμερών συμφωνιών αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών, ώστε να τύχει εφαρμογής ο νόμος περί Φορολογικής Συμμόρφωσης Λογαριασμών της Αλλοδαπής (γνωστός ως «FATCA») των ΗΠΑ.

4) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 22ας Μαΐου 2013 επιδιώκοντας την καταπολέμηση της φορολογικής απάτης, της φοροδιαφυγής και του επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού ζήτησε την επέκταση της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών σε ενωσιακό και σε παγκόσμιο επίπεδο, ενώ ταυτόχρονα χαίρετισε τις προσπάθειες που καταβάλλονται στον εν λόγω τομέα σε επίπεδο G20, G8 και ΟΟΣΑ.

5) Τον Φεβρουάριο του 2014, ο ΟΟΣΑ κοινοποίησε τα κύρια στοιχεία του παγκόσμιου προτύπου για την αυτόματη ανταλλαγή χρηματοοικονομικών πληροφοριών σε φορολογικά θέματα, δηλαδή την Πρότυπη συμφωνία Αρμοδίων Αρχών και το Κοινό Πρότυπο Αναφοράς, τα οποία στην συνέχεια εγκρίθηκαν από τους Υπουργούς Οικονομικών και τους Διοικητές Κεντρικών Τραπεζών της ομάδας κρατών G20. Εν συνεχεία, τον Ιούλιο του 2014, ο ΟΟΣΑ κοινοποίησε το πλήρες παγκόσμιο πρότυπο, αφού συμπεριέλαβε και τα εναπομένοντα στοιχεία του, δηλαδή τα Σχόλια επί της Πρότυπης συμφωνίας Αρμοδίων Αρχών και επί του Κοινού Προτύπου Αναφοράς καθώς και τις Λεπτομέρειες Πληροφοριακών Συστημάτων για την εφαρμογή του παγκόσμιου προτύπου. Η συνολική δέσμη μέτρων για το παγκόσμιο πρότυπο εγκρίθηκε στο σύνολό της από τους Υπουργούς Οικονομικών και τους Διοικητές των Κεντρικών Τραπεζών της Ομάδας G20 τον Σεπτέμβριο του 2014.

6) Με το ισχύον θεσμικό πλαίσιο και συγκεκριμένα με τις διατάξεις του Πρώτου Μέρους του ν. 4170/2013 (Α΄ 163), με τις οποίες ενσωματώθηκε η Οδηγία 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου ήδη ορίζεται η υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών-μελών για ορισμένες μόνο κατηγορίες εισοδήματος και κεφαλαίου, κυρίως μη χρηματοοικονομικής φύσεως, εισάγοντας σταδιακή προσέγγιση για την ενίσχυση της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών μέσω της προοδευτικής (και όχι της άμεσης και ολοκληρωμένης) επέκτασής της σε νέες κατηγορίες εισοδήματος και κεφαλαίου και της άρσης της προϋπόθεσης της «διαθεσιμότητας» των πληροφοριών. Η προϋπόθεση της διαθεσιμότητας διαφάνηκε ότι πρέπει να τροποποιηθεί, καθώς είναι προφανές ότι τα υφιστάμενα ενωσιακά και διεθνή μέσα διοικητικής συνεργασίας στον φορολογικό τομέα έχουν καταστεί λιγότερο αποτελεσματικά στην καταπολέμηση της διασυννοριακής απάτης και φοροδιαφυγής, δεδομένου του πλαισίου των επενδυτικών ευκαιριών στο εξωτερικό σε ευρύτατο φάσμα χρηματοοικονομικών προϊόντων.

7) Επομένως, η επίτευξη της επέκτασης της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών (που ήδη προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 5 της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ) στους φορολογικούς κατοίκους άλλων κρατών-μελών τονίστηκε ότι αποτελεί αδήριτη αναγκαιότητα, σύμφωνα και με το αίτημα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, καθώς με μια τέτοια ενωσιακή πρωτοβουλία θα διασφαλιστεί μια συνεκτική, συνετή και ολοκληρωμένη προσέγγιση ανά την Ένωση αναφορικά με την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών εντός της εσωτερικής αγοράς, με επιδιωκόμενο αποτέλεσμα τη μείωση του κόστους τόσο για τις φο-

ρολογικές διοικήσεις όσο και για τους οικονομικούς φορείς.

8) Επίσης, αφενός μεν το γεγονός ότι τα κράτη-μέλη έχουν συνάψει ή πρόκειται να συνάψουν συμφωνίες με τις ΗΠΑ σχετικά με την FATCA σημαίνει ότι αυτά προσβλέπουν ή θα προσβλέψουν σε ευρύτερη συνεργασία – κατά την έννοια του άρθρου 19 της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ (και το οποίο έχει ενσωματωθεί με το άρθρο 19 του ν. 4170/2013) και με άλλα κράτη-μέλη. Αφετέρου δε, η σύναψη παράλληλων και μη συντονισμένων συμφωνιών από κράτη-μέλη, όπως προβλέπεται δυνάμει του ίδιου ως άνω άρθρου, είναι δυνατόν να οδηγήσει σε επιζήμιες στρεβλώσεις για την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Συνεπώς, κρίνεται απαραίτητη η θέσπιση μιας ενωσιακής νομοθετικής πράξης, ώστε η εκτεταμένη αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών να βρίσκει νομικό έρεισμα σε αυτήν, απαλλάσσοντας τα κράτη-μέλη από την υποχρέωση διαρκούς επίκλησης του παραπάνω άρθρου της οδηγίας προκειμένου να συνάπτονται διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες για το ίδιο θέμα.

9) Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω είναι καθοριστικό, επιπλέον, να διασφαλιστεί η ευθυγράμμιση του διευρυμένου πεδίου εφαρμογής της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις διεθνείς εξελίξεις, με σκοπό να ελαχιστοποιηθούν το κόστος και το διοικητικό βάρος για τις φορολογικές διοικήσεις και τους οικονομικούς φορείς. Κατά συνέπεια, πρέπει τα κράτη-μέλη να απαιτούν από τα χρηματοπιστωτικά τους ιδρύματα την εφαρμογή της υποβολής στοιχείων και των κανόνων δέουσας επιμέλειας, οι οποίοι συνάδουν πλήρως με τους κανόνες που καθορίζονται στο Κοινό Πρότυπο Αναφοράς (Common Reporting Standard - CRS) του ΟΟΣΑ. Επιπλέον, πρέπει το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 8 της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ να επεκταθεί ώστε να συμπεριλαμβάνει τις ίδιες πληροφορίες που καλύπτουν η Πρότυπη Συμφωνία Αρμοδίων Αρχών και το Κοινό Πρότυπο Αναφοράς του ΟΟΣΑ. Με βάση τα παραπάνω αναμένεται και από τη χώρα μας όπως και από τα άλλα κράτη-μέλη να διαθέτει ένα μόνο ενιαίο κατάλογο εγχωρίως ορισθέντων μη δηλούντων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και εξαιρούμενων λογαριασμών, τον οποίον θα χρησιμοποιεί τόσο κατά την εφαρμογή της οδηγίας που ενσωματώνεται με τις διατάξεις του προτεινόμενου σχεδίου νόμου όσο και για την εκτέλεση λοιπών συμφωνιών προς εφαρμογή του παγκόσμιου προτύπου.

10) Οι κατηγορίες των δηλούντων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και των δηλωτέων λογαριασμών που καλύπτονται από την Οδηγία που ενσωματώνεται με το παρόν σχέδιο νόμου, είναι διαμορφωμένες, ώστε να περιορίζεται η δυνατότητα των φορολογουμένων να αποφεύγουν τη δήλωση μεταφέροντας περιουσιακά στοιχεία σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ή επενδύοντας σε χρηματοοικονομικά προϊόντα που δεν καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, όπως ενσωματώνεται με τις διατάξεις του παρόντος. Εντούτοις, ορισμένα ιδρύματα και λογαριασμοί, δεδομένου ότι παρουσιάζουν χαμηλό κίνδυνο χρησιμοποίησής τους προς αποφυγή φορολόγησης, θα πρέπει ευλόγως να εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής. χωρίς να περιλαμβάνονται κατώτατα όρια, καθώς αυτά μπορούν εύκολα να παρακαμφθούν μέσω της διάσπασης λογαριασμών σε διαφορετικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Για το λόγο αυτό οι χρηματοοικονομικές πληροφορίες που πρέπει να υποβάλλονται και να α-

νταλλάσσονται δεν θα πρέπει να αφορούν μόνο κάθε σχετικό εισόδημα (τόκοι, μερίσματα, και παρόμοια είδη εισοδήματος) αλλά και τα υπόλοιπα λογαριασμών, καθώς και τα έσοδα από πωλήσεις χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων, για την αποτελεσματική αντιμετώπιση καταστάσεων κατά τις οποίες οι φορολογούμενοι επιδιώκουν την απόκρυψη κεφαλαίου που αποτελεί εισόδημα ή περιουσιακών στοιχείων των οποίων η φορολόγηση έχει αποφευχθεί. Στο πλαίσιο αυτών των δεδομένων, είναι σαφές, ότι τηρείται πλήρως η αρχή της αναλογικότητας (προσφορότητα ή καταλληλότητα, αναγκαιότητα και αναλογικότητα *stricto sensu* ή υπό στενή έννοια) σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση στην επεξεργασία των πληροφοριών, προκειμένου οι φορολογικές διοικήσεις των κρατών-μελών να είναι σε θέση να ταυτοποιούν ορθά και αδιαμφισβήτητα τους ενδιαφερόμενους φορολογούμενους, να εφαρμόζουν και να επιβάλλουν τη φορολογική τους νομοθεσία σε διασυννοριακές υποθέσεις, να αξιολογούν την πιθανότητα διάπραξης φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής και να μην απαιτούνται περαιτέρω έρευνες.

11) Τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα θα μπορούσαν να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους ως προς την ενημέρωση κάθε Δηλωτέου Προσώπου ακολουθώντας τις λεπτομερείς ρυθμίσεις επικοινωνίας, συμπεριλαμβανόμενης της συχνότητάς της, που προβλέπονται από τις εσωτερικές διαδικασίες σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία των κρατών-μελών. Στο πλαίσιο εφαρμογής των ρυθμίσεων της οδηγίας που εισάγονται με τις προτεινόμενες διατάξεις, τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα, καθώς και τα αποστέλλοντα και τα λαμβάνοντα κράτη-μέλη που ορίζονται ως «υπεύθυνοι επεξεργασίας» (για την εφαρμογή του νόμου σχετικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων) υποχρεούνται να διατηρούν τις πληροφορίες μόνο για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την εκπλήρωση των σκοπών της. Για το λόγο αυτό και δεδομένων των διαφορών στις εθνικές νομοθεσίες των κρατών-μελών, ορίζεται ότι τη μέγιστη περίοδος διατήρησής τους από τους παραπάνω υπεύθυνους επεξεργασίας, πρέπει να καθοριστεί σε συνάρτηση με τους κανόνες παραγραφής, όπως αυτοί ορίζονται στην εθνική φορολογική νομοθεσία.

12) Κατά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου, οι αρμόδιες ελληνικές φορολογικές αρχές όπως και οι αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών-μελών πρέπει να χρησιμοποιούν τα Σχόλια επί της Πρότυπης Συμφωνίας Αρμοδίων Αρχών και επί του Κοινού Προτύπου Αναφοράς του ΟΟΣΑ ως πηγή παραδειγμάτων ή ερμηνείας και προκειμένου να διασφαλίζεται η συνέπεια της εφαρμογής στα κράτη-μέλη, λαμβάνοντας υπόψη και τις μελλοντικές εξελίξεις στον τομέα αυτό σε επίπεδο ΟΟΣΑ.

13) Ο όρος ότι η αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών μπορεί να υπόκειται στη διαθεσιμότητα των ζητούμενων πληροφοριών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ (άρθρο 9 παρ. 3 του ν. 4170/2013), δεν πρέπει να ισχύει για τα νέα στοιχεία σύμφωνα με τις διατάξεις της Οδηγίας που ενσωματώνεται με το παρόν σχέδιο νόμου και τροποποιεί την οδηγία 2011/16/ΕΕ. Επιπλέον, η αναθεώρηση του όρου της «διαθεσιμότητας», που θα πραγματοποιηθεί το 2017, πρέπει να επεκταθεί και στις πέντε κατηγορίες που αναφέρονται στο άρθρο 8 παρ. 1 της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ, ω-

στε να μπορεί να εξεταστεί η περίπτωση ανταλλαγής πληροφοριών από όλα τα κράτη-μέλη σε όλες αυτές τις κατηγορίες.

14) Η οδηγία που ενσωματώνεται με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως στο Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανόμενου του δικαιώματος στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Δέον να σημειωθεί ότι στο προοίμιο της Οδηγίας που ενσωματώνεται με τις διατάξεις του παρόντος γίνεται μνεία στη δυνατότητα της Ένωσης να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζει το άρθρο 5 της Συνθήκης για τη Ευρωπαϊκή Ένωση, προκειμένου να επιτευχθεί αποδοτική διοικητική συνεργασία μεταξύ των κρατών-μελών κατά τρόπο συμβατό με τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, εξασφαλίζοντας σε ενωσιακό επίπεδο την απαιτούμενη ομοιογένεια και αποτελεσματικότητα, τηρώντας και την αρχή της αναλογικότητας. Τέλος, εξαιτίας των υφιστάμενων διαρθρωτικών διαφορών, επιτρέπεται σε ένα κράτος-μέλος την Αυστρία να ξεκινήσει για πρώτη φορά την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών δυνάμει της παρούσας οδηγίας έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2018 αντί της 30ής Σεπτεμβρίου 2017.

A.2. ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 1 ΕΩΣ ΚΑΙ 4

Επί του άρθρου 1

Με το άρθρο 1 ορίζεται ο σκοπός του Κεφαλαίου Α' του παρόντος νόμου, ήτοι η ενσωμάτωση στην εσωτερική νομοθεσία των διατάξεων της Οδηγίας 2014/107/ΕΕ του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 2014 (ΕΕ L 359 της 16.12.2014) για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον φορολογικό τομέα (ΕΕ L 64 της 11.3.2011), η οποία έχει ενσωματωθεί στην ελληνική νομοθεσία με τις διατάξεις των Κεφαλαίων Α' έως Ζ' του Μέρους Πρώτου του ν. 4170/2013 (Α' 63).

Επί του άρθρου 2

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 2 γίνεται εισαγωγή και του όρου «αποστέλλουσα αρχή», καθώς στην αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών δεν πρόκειται για «αιτούσα αρχή» όπως στα άλλα είδη ανταλλαγής πληροφοριών (κατόπιν αιτήσεως και αυθόρμητη).

Με την παράγραφο 2 του άρθρου 2 αναδιατυπώνεται ο ορισμός της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών (περίπτωση 9 του άρθρου 4 του ν. 4170/2013), ο οποίος αρχικώς αφορούσε την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών της παρ. 1 του άρθρου 8 της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ, ήτοι τις πληροφορίες των ακόλουθων κατηγοριών εισοδήματος και κεφαλαίου: εισόδημα από απασχόληση, αμοιβές διευθυντών, συντάξεις, προϊόντα ασφάλειας ζωής που δεν καλύπτονται από άλλη ενωσιακή νομοθεσία, ακίνητη περιουσία και εισόδημα από ακίνητη περιουσία. Για το σκοπό της εφαρμογής των άρθρων 9 παράγραφος 1 περίπτωση β', 21 παράγραφοι 2 και 4 και 24 παράγραφοι 2 και 3 του Μέρους Πρώτου του ν. 4170/2013 (όπως τροποποιείται με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α' του παρόντος νόμου), η νέα διατύπωση της εν λόγω παραγράφου παραπέμπει στους ειδικούς ορισμούς του Παραρτήματος 1 της Οδηγίας 2014/107/ΕΕ (Τμήμα VIII), οι οποίοι λόγω του ειδικού χαρακτήρα τους δεν κρίθηκε σκόπιμο να πε-

ριληφθούν στο κύριο σώμα του ενωσιακού κειμένου.

Με την παράγραφο 3 του άρθρου 2 ορίζονται τα τμήματα διασύνδεσης α' και β' με βάση τις διατάξεις του π.δ. 111/2014 «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών» (Α' 178). Επίσης, ορίζεται ειδικά για την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών ως «τμήμα διασύνδεσης», σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 5 του ν. 4170/2013, το Τμήμα Στ' της Διεύθυνσης Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων σύμφωνα με τις αρμοδιότητές του (Β' 358). Η εν λόγω υπηρεσία που διαθέτει τις κατάλληλες υποδομές και τεχνογνωσία θα ενεργεί ως αποστέλλουσα και λαμβάνουσα αρχή για την αυτόματη ανταλλαγή των αντίστοιχων στοιχείων που περιέρχονται στην Ελλάδα δια της αυτόματης ανταλλαγής χρηματοοικονομικών πληροφοριών από την αρμόδια αρχή άλλου κράτους-μέλους και αφορούν Δηλωτέους Λογαριασμούς που τηρούνται σε αυτό το άλλο κράτος-μέλος από Έλληνες φορολογικούς κατοίκους. Εφόσον ενεργεί ως «τμήμα διασύνδεσης» θεωρείται, επίσης, ως αρμόδια αρχή κατ' ανάθεση σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 σε συνδυασμό με την παράγραφο 8 του άρθρου 5 του ίδιου νόμου. Επίσης, παρέχεται εξουσιοδότηση στον Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων για να ορίζει τμήμα ή τμήματα διασύνδεσης ανάλογα με τις αρμοδιότητες που κατανέμονται εσωτερικά στη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων.

Με την παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου, εισάγεται νέα περίπτωση β' στην παράγραφο 1 του άρθρου 9 (η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 1 περίπτωση α', με την οποία επεκτείνεται το πεδίο της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών στον τομέα των χρηματοοικονομικών πληροφοριών, ώστε να υπάρξει ευθυγράμμιση του παραγώγου δικαίου της ΕΕ με τα προβλεπόμενα στο Παγκόσμιο Πρότυπο του ΟΟΣΑ το οποίο τίθεται σε ισχύ από 1ης Ιανουαρίου 2016 (για τις χώρες που αναμένεται να προβούν σε αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών το έτος 2017) ή από 1ης Ιανουαρίου 2017 (για τις χώρες που αναμένεται να προβούν σε αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών το έτος 2018) και υλοποιείται μέσω πολυμερούς Συμφωνίας Αρμόδιων Αρχών. Η Ελλάδα έχει προσχωρήσει στην αναφερόμενη πολυμερή Συμφωνία (Οκτώβριος 2014) και έχει δεσμευθεί για έγκαιρη εφαρμογή του Παγκόσμιου Προτύπου του ΟΟΣΑ (από 1ης Ιανουαρίου 2016). Ειδικότερα, με τις διατάξεις της νέας παραγράφου 1 περίπτωση β', προβλέπεται η ανταλλαγή πληροφοριών (στοιχεία ταυτοποίησης του Δηλωτέου Προσώπου, τον αριθμό Δηλωτέου Λογαριασμού, στοιχεία ταυτοποίησης του Δηλούντος Χρηματοπιστωτικού Ιδρύματος, το υπόλοιπο ή την αξία λογαριασμού) σχετικών με Λογαριασμούς Θεματοφυλακής, Καταθετικούς Λογαριασμούς, Ασφαλιστήρια Συμβόλαια με Αξία Εξαγοράς ή Ασφαλιστήρια Συμβόλαια Προσόδων, καθώς και συνολικά ακαθάριστα ποσά τόκων, μερισμάτων, λοιπών εισοδημάτων που προέκυψαν σε σχέση με τα περιουσιακά στοιχεία που τηρούνται στο Δηλωτέο Λογαριασμό και συνολικά συνολικά ακαθάριστα έσοδα από την πώληση ή εξαγορά χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων που καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν στο Δηλωτέο Λογαριασμό κατά το έτος αναφοράς.

Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 ορίζεται ότι σε περίπτωση που η σχετική ανταλλαγή πληροφοριών για Δηλωτέο Λογαριασμό εμπίπτει και στα δύο πρώτα εδάφια της παρούσας παραγράφου και στο στοιχείο γ'

της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 1 ή κάθε άλλης ενωσιακής νομικής πράξης, (συμπεριλαμβανομένης της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ, που έχει ενσωματωθεί στην εθνική έννομη τάξη με τις διατάξεις του ν. 3312/2005 και τις κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθείσες κανονιστικές αποφάσεις), σχετικά με τα προϊόντα ασφάλειας ζωής που δεν καλύπτονται από άλλες νομικές πράξεις της ΕΕ για την ανταλλαγή πληροφοριών και άλλα παρόμοια μέτρα, ισχύει και εφαρμόζεται η αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην παρούσα παράγραφο. Η χρησιμότητα αυτής της διάταξης προκύπτει από την ανάγκη αποφυγής διπλής υποβολής των πληροφοριών αυτών δυνάμει των δύο διαφορετικών παραγράφων του άρθρου 9 του παρόντος νόμου. Για το λόγο αυτό η Οδηγία 2014/107/ΕΕ θεσπίζει την υπεροχή της προβλεπόμενης σε αυτήν αυτόματη ανταλλαγή χρηματοοικονομικών πληροφοριών έναντι των διατάξεων της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου της 3ης Ιουνίου 2003 για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις (ΕΕ L της 26.6.2003), η οποία ενσωματώθηκε στην ελληνική νομοθεσία με το Κεφάλαιο Δεύτερο του ν. 3312/2005 (Α΄ 35), ώστε να αποφευχθεί η υποβολή παρόμοιων πληροφοριών κατ' εφαρμογή διαφορετικών νομικών εργαλείων και επομένως, η αύξηση του διοικητικού βάρους σε φορολογικές διοικήσεις και σε Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα. Το ζήτημα αυτό θεραπεύεται, πλέον, με τις διατάξεις της Οδηγίας 2015/2060/ΕΕ του Συμβουλίου της 10ης Νοεμβρίου 2015 (ΕΕ L 301 της 18.11.2015), οι οποίες καταργούν την Οδηγία 2003/48/ΕΚ από 1.1.2016, από το χρόνο δηλαδή έναρξης ισχύος της Οδηγίας 2014/107/ΕΕ, για το σύνολο των κρατών-μελών πλην της Αυστρίας, για την οποία λαμβάνεται υπόψη η μεταβατική περίοδος ενός έτους δυνάμει της παραγράφου 3 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2015/2060/ΕΕ. Οι διατάξεις της εν λόγω Οδηγίας ενσωματώνονται στο εθνικό δίκαιο με το Κεφάλαιο Δεύτερο του παρόντος νόμου.

Με την παράγραφο 5 του άρθρου 2 του παρόντος νόμου τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 4170/2013, με την προσθήκη της περίπτωσης β΄, ώστε να προσδιοριστεί ο χρόνος διενέργειας της προβλεπόμενης στη νέα παράγραφος 1 περίπτωση β΄ του άρθρου 9 αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών. Σε αντιδιαστολή με τα ισχύοντα στην αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών των κατηγοριών της παρ. 1 περίπτωση α΄ του άρθρου 9 του ν. 4170/2013, επί των οποίων δεν επέρχεται μεταβολή, οι πληροφορίες που αφορούν τις κατηγορίες της παραγράφου 1 περίπτωση β΄ του άρθρου 9 κοινοποιούνται ετησίως, εντός εννέα (9) μηνών από το τέλος του ημερολογιακού έτους που αφορούν αυτές οι πληροφορίες, δηλαδή οι πληροφορίες του φορολογικού έτους 2016 κοινοποιούνται μέχρι 30.9.2017.

Με την παράγραφο 6 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται η παρ. 4 του άρθρου 9 του ν. 4170/2013. Στη νέα παράγραφο 4 δεν προβλέπεται πλέον η δυνατότητα της αρμόδιας ελληνικής αρχής να δηλώσει ότι δεν επιθυμεί να λαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τις προβλεπόμενες στην παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου κατηγορίες εισοδήματος και κεφαλαίου, που δεν υπερβαίνουν ένα οριακό ποσό. Η δυνατότητα αυτή αξιολογήθηκε ως μη αναγκαία, καθώς δεν αξιοποιήθηκε από την πλειονότητα των κρατών-μελών της ΕΕ.

Με την παράγραφο 7 του άρθρου 2 του παρόντος, ει-

σάγεται η υποχρέωση της αρμόδιας ελληνικής αρχής να κοινοποιήσει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εντός ορισμένης προθεσμίας (31.7.2015), κατάλογο οντοτήτων και λογαριασμών που πρέπει να λογισθούν για τους σκοπούς της Οδηγίας 2014/107/ΕΕ ως Μη Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα και Εξαιρούμενοι Λογαριασμοί, αντιστοίχως, καθώς και η υποχρέωση επικαιροποίησής τους, εάν αυτό κρίνεται απαραίτητο. Οι κατάλογοι όλων των κρατών-μελών δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ. Οι σχετικοί συγκεντρωτικοί κατάλογοι έχουν ήδη δημοσιευθεί στο αριθμ. C 381 της 31.10.2015 Φύλλο της Επίσημης Εφημερίδας της ΕΕ. Από ελληνικής πλευράς έχει ήδη κοινοποιηθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή η συμπερίληψη των ομαδικών συνταξιοδοτικών προγραμμάτων του ν. 4172/2013 στον κατάλογο των Εξαιρούμενων Λογαριασμών, κατόπιν διαβούλευσης με τους αρμόδιους για την εφαρμογή της Οδηγίας 2014/107/ΕΕ φορείς του χρηματοπιστωτικού κλάδου, δηλαδή την Τράπεζα της Ελλάδος, την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, την Ελληνική Ένωση Τραπεζών, την Ένωση Ασφαλιστικών Εταιρειών Ελλάδας, την Ελληνική Ένωση Διαχειριστών Συλλογικών Επενδύσεων και Περιουσίας, την Ένωση Συνεταιριστικών Τραπεζών, τον Σύνδεσμο Μελών Χρηματιστηρίου Αθηνών και τον Όμιλο Χρηματιστηρίου Αθηνών. Για την έκδοση και την επικαιροποίηση όλων των παραπάνω καταλόγων παρέχονται κατάλληλες εξουσιοδοτήσεις στον Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων.

Η υπαγωγή αυτών των προϊόντων στον κατάλογο Εξαιρούμενων Λογαριασμών συμφωνεί με τα κριτήρια που ορίζει το στοιχείο ζ΄ της παραγράφου 17 της ενότητας Γ΄ του Τμήματος VIII του Παραρτήματος I του παρόντος νόμου, όπως αυτά ερμηνεύονται και υπό το φως των σχολίων του Κοινού Προτύπου Αναφοράς του ΟΟΣΑ (Common Reporting Standard) Ειδικότερα, το 1ο κριτήριο της ύπαρξης χαμηλού ρίσκου για την τέλεση της φοροδιαφυγής ικανοποιείται, καθώς:

- α) τα προϊόντα αυτά υπόκεινται σε ρύθμιση,
- β) τυγχάνουν ευνοϊκής φορολογικής μεταχείρισης,
- γ) πληροφορίες σχετικά με τα προϊόντα αυτά υποβάλλονται ήδη στο Υπουργείο Οικονομικών δυνάμει του άρθρου 2 της υ.α. 1033/2014 (Β΄ 276),
- δ) τα προϊόντα αυτά παρέχουν συγκεκριμένες υπηρεσίες σε συγκεκριμένες κατηγορίες πελατών, για το σκοπό της αύξησης της πρόσβασης σε αυτές τις υπηρεσίες για λόγους οικονομικής ενσωμάτωσης και
- ε) η πρόσβαση σε αυτά τα προϊόντα συνδέεται με την ύπαρξη σχέσης εργασίας και επομένως, με φορολογητέο εισόδημα που αποκτάται στην Ελλάδα.

Το 2ο κριτήριο της ύπαρξης ουσιωδώς παρεμφερών χαρακτηριστικών με τους εξαιρούμενους λογαριασμούς που περιγράφονται στις περιπτώσεις α΄ έως στ΄ της ενότητας Γ΄ του Τμήματος VIII του Παραρτήματος I του παρόντος πληρούται, καθώς τα εν λόγω προϊόντα παρουσιάζουν όμοια στοιχεία με τα προϊόντα της περίπτωσης α΄ της αναφερόμενης ενότητας (συνταξιοδοτικός λογαριασμός που πληροί ορισμένες προϋποθέσεις). Στην περίπτωση των ομαδικών συνταξιοδοτικών προγραμμάτων δεν ικανοποιείται η προϋπόθεση ν) της περίπτωσης α΄, λόγος για τον οποίο απαιτήθηκε η συμπερίληψη αυτού του προϊόντος στον εθνικό κατάλογο Εξαιρούμενων Προϊόντων. Το 4ο κριτήριο της μη σύγκρουσης του καθεστώτος αυτού του λογαριασμού ως Εξαιρούμενου Λογαριασμού με τους σκοπούς της οδηγίας ι-

κανοποιείται, υπό την προϋπόθεση ότι η Ελλάδα εφαρμόζει τις απαιτούμενες διοικητικές διαδικασίες, ώστε να διασφαλίζεται ότι ο λογαριασμός αυτός εξακολουθεί να αποτελεί προϊόν χαμηλού ρίσκου για την τέλεση της φοροδιαφυγής.

Επισημαίνεται ότι η περίπτωση γ' της παρ. 2 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2014/107/ΕΕ τροποποιεί την παρ. 5 του άρθρου 8 της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ και αφορά στην αξιολόγηση της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και εν συνεχεία, από το Συμβούλιο της ΕΕ. Ως εκ τούτου, δεν κρίνεται σκόπιμο να ενσωματωθεί στο εθνικό δίκαιο με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Σημειώνεται ότι, κατά την προβλεπόμενη διαδικασία αξιολόγησης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υποβάλλει, εάν κριθεί αναγκαίο, πρόταση στο Συμβούλιο αναφορικά είτε με τις κατηγορίες και τις προϋποθέσεις της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών της παραγράφου 1 του άρθρου 8 της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ (παρ. 1 του άρθρου 9 του ν. 4170/2013) είτε με τα στοιχεία που αναφέρονται στη νέα παράγραφος 3α του ίδιου άρθρου της Οδηγίας (νέα παράγραφος 1 περίπτωση β') του άρθρου 9 του ν. 4170/2023 είτε με όλες τις κατηγορίες της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών. Μεταξύ των προηγουμένων, μπορεί να περιληφθεί και η εξέταση του όρου της διαθεσιμότητας των πληροφοριών ο οποίος εξακολουθεί να ισχύει για τις κατηγορίες εισοδήματος και κεφαλαίου της προβλεπόμενης στην παράγραφο 1 του άρθρου 8 της Οδηγίας αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών (παράγραφος 1 περίπτωση α') του άρθρου 9 του ν. 4170/2013.

Το Συμβούλιο, βάσει της σχετικής πρότασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκτιμά την ενίσχυση της λειτουργίας της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών, ώστε να προβλέπεται:

α) η διενέργεια αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών σε όλες τις κατηγορίες της παραγράφου 1 του άρθρου 8 για φορολογικές περιόδους από 1ης Ιανουαρίου 2017 και εξής (αντί της κατ' ελάχιστον διενέργειας ανταλλαγής πληροφοριών σε τρεις από τις πέντε κατηγορίες, όπως προβλέπεται στην αρχική διάταξη της αντίστοιχης παραγράφου της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ),

β) η επέκταση του πεδίου της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών σε λοιπές κατηγορίες, συμπεριλαμβανομένων των μοιβών για δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας. Τα μερίσματα και το κεφαλαιακό κέρδος, που προβλέπονταν στην αρχική διάταξη της αντίστοιχης παραγράφου της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ, καλύπτονται πλέον από την αυτόματη ανταλλαγή της νέας παραγράφου 3α της Οδηγίας, λόγος για τον οποίο δεν λαμβάνονται υπόψη αυτές οι κατηγορίες κατά τη διαδικασία επανεξέτασης της τροποποιημένης Οδηγίας από το Συμβούλιο.

Στην παράγραφο 8 του άρθρου 2 αντικαθίσταται η παρ. 7 του άρθρου 9 του ν. 4170/2013, προκειμένου να δίδονται οι αναγκαίες εξουσιοδοτήσεις αφενός στον Υπουργό Οικονομικών για τον ορισμό των ειδικότερων μέτρων για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής και σύμφωνης εφαρμογής των κανόνων δέουσας επιμέλειας που εφαρμόζονται από τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα με βάση τους κανόνες που ορίζονται στο Τμήμα ΙΧ του Παραρτήματος Ι και αφετέρου στον Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων για τον ορισμό των λοιπών τεχνικών θεμάτων εφαρμογής (πληροφοριακά μέσα, παροχή στατιστικών στοιχείων κ.α.) σχετικά με όλα τα είδη αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών. Επισημαίνεται ότι στον ι-

σχύοντα Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας περιλαμβάνεται η γενική εξουσιοδότηση στο Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, προκειμένου να ορίζει με κανονιστικού περιεχομένου αποφάσεις του τις υποχρεώσεις των Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων για υποβολή στοιχείων στη Φορολογική Διοίκηση, καθώς τα στοιχεία αυτά υποβάλλονται για φορολογικούς σκοπούς.

Στην παράγραφο 9 αποσαφηνίζεται ο χρόνος ισχύος των διατάξεων για την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών των περιπτώσεων α' και β' της παρ. του άρθρου 9 του ν. 4170/2013.

Επί του άρθρου 3

Με τις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 3 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, γίνονται νομοτεχνικές βελτιώσεις στις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 14 και στην παρ. 4 του άρθρου 20 του ν. 4170/2013.

Με την παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 21 του ν. 4170/2013, ώστε να αντανάκλαται το κείμενο της παρ. 2 του άρθρου 21 της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ, όπως τροποποιείται με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2014/107/ΕΕ. Σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 21 της τροποποιημένης Οδηγίας, η Επιτροπή είναι υπεύθυνη για κάθε ανάπτυξη του δικτύου CCN που απαιτείται, ώστε να είναι δυνατή η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών-μελών, καθώς και για τη διασφάλιση της ασφάλειας αυτού του δικτύου. Η ειδική μνεία στην ασφάλεια του δικτύου CCN αντικατοπτρίζει τη σπουδαιότητα που αποδίδεται πλέον στη διασφάλιση της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών και την αποτροπή περιστατικών παραβίασης των προσωπικών δεδομένων που διακινούνται μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών-μελών. Στο πλαίσιο αυτό οι αρμόδιες αρχές του Υπουργείου Οικονομικών δυνάμει των διατάξεων του π.δ.111/2014 «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών» είναι υπεύθυνες για κάθε ανάπτυξη των οικείων συστημάτων που απαιτούνται προκειμένου να είναι δυνατή η ανταλλαγή των πληροφοριών με τα άλλα κράτη-μέλη της ΕΕ μέσω του δικτύου CCN, καθώς και για τη διασφάλιση της ασφάλειας των συστημάτων αυτών. Επίσης, ορίζεται ότι οι υπεύθυνοι επεξεργασίας κατά το ειδοποιούν κάθε Δηλωτέο Πρόσωπο σε περίπτωση παραβίασης ασφάλειας που αφορά τα δεδομένα του, όταν η παραβίαση αυτή ενδέχεται να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην προστασία των προσωπικών του δεδομένων ή του ιδιωτικού του βίου.

Με την παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου, εισάγονται νέες παράγραφοι 2, 3 και 4 στο άρθρο 24 του ν. 4170/2013, με τις οποίες εισάγονται διατάξεις σχετικά με την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, οι οποίες έλκουν την καταγωγή τους από τις διατάξεις της Οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281 της 23.11.1995). Η εν λόγω οδηγία έχει ενσωματωθεί στην ελληνική νομοθεσία με τις διατάξεις του ν. 2472/1997 (Α' 50). Ειδικότερα, με τις νέες αυτές παραγράφους:

- ορίζονται τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα της Ελλάδας και οι αρμόδιες ελληνικές αρχές ως «υπεύθυνοι επεξεργασίας», κατά την έννοια του άρθρου 2 περίπτωση ζ' του ν. 2472/1997,

- εισάγεται η υποχρέωση των Δηλούντων Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων της Ελλάδας να παράσχουν ενημέρωση σε κάθε Δηλωτέο Πρόσωπο, στο πλαίσιο εφαρμογής των διατάξεων του ν. 2472/1997,

- εισάγεται η υποχρέωση των Δηλούντων Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων της Ελλάδας να παράσχουν κάθε αναγκαία πληροφορία σε κάθε Δηλωτέο Πρόσωπο, εντός επαρκούς χρονικού διαστήματος και σε κάθε περίπτωση πριν από την υποβολή των πληροφοριών της νέας παρ. 1 περίπτωση β' του άρθρου 9 του ν. 4170/2013 από αυτά τα Ιδρύματα προς την αρμόδια ελληνική αρχή, στο πλαίσιο εφαρμογής των διατάξεων του ν. 2472/1997, ώστε το πρόσωπο να ασκήσει τα δικαιώματά του ως προς την προστασία των δεδομένων του,

- συνδέεται η περίοδος τήρησης των πληροφοριών με την επίτευξη των σκοπών της Οδηγίας, με ευθεία παραπομπή στις διατάξεις περί παραγραφής της φορολογικής νομοθεσίας.

Επί του άρθρου 4

Με το άρθρο 4 προσαρτώνται ως αναπόσπαστο μέρος του νόμου αυτού τα Παραρτήματα Ι και ΙΙ της Οδηγίας, τα οποία αφορούν τους κανόνες υποβολής στοιχείων και δέουσας επιμέλειας που υποχρεούνται να εφαρμόζουν τα Δηλούντα Ελληνικά Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα.

Επί του Παραρτήματος Ι

Το Παράρτημα αυτό αφορά τους κανόνες υποβολής στοιχείων και δέουσας επιμέλειας που υποχρεούνται να εφαρμόσουν τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα για τους σκοπούς του Κεφαλαίου Α' του παρόντος νόμου.

Πέραν των γενικών απαιτήσεων υποβολής στοιχείων και δέουσας επιμέλειας (Τμήματα Ι και ΙΙ), το Παράρτημα Ι διακρίνει τους εφαρμοστέους κανόνες δέουσας επιμέλειας αναλόγως του είδους του Δηλωτέου Λογαριασμού σε τέσσερις (4) κατηγορίες:

α) δέουσα επιμέλεια για προϋπάρχοντες ατομικούς λογαριασμούς (Τμήμα ΙΙΙ),

β) δέουσα επιμέλεια για νέους ατομικούς λογαριασμούς (Τμήμα ΙV),

γ) δέουσα επιμέλεια για προϋπάρχοντες λογαριασμούς οντοτήτων (Τμήμα V),

δ) δέουσα επιμέλεια για νέους λογαριασμούς οντοτήτων (Τμήμα VI).

Στο Τμήμα VII του Παραρτήματος θεσπίζονται ειδικοί κανόνες δέουσας επιμέλειας, ενώ το Τμήμα VIII περιλαμβάνει το σύνολο των ειδικών ορισμών που απαιτούνται για την εφαρμογή της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών της νέας παρ. 1.β του άρθρου 9 του ν. 4170/2013.

Το Τμήμα ΙX αφορά τη γενική υποχρέωση της Ελλάδας ή άλλου κράτους-μέλους να διασφαλίσει την αποτελεσματική εφαρμογή των κανόνων υποβολής στοιχείων και δέουσας επιμέλειας, με ειδική μνεία σε συγκεκριμένους κανόνες / διαδικασίες / διατάξεις. Μεταξύ των προηγούμενων περιλαμβάνεται αντικαταχρηστικός κανόνας, ώστε να αποφεύγονται πρακτικές που αποσκοπούν στην καταστράτηγηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις διατάξεις της Οδηγίας 2014/107/ΕΕ.

Επί του Παραρτήματος ΙΙ

Με το εν λόγω Παράρτημα ενσωματώνεται στην εσωτερική νομοθεσία το αντίστοιχο Παράρτημα της Οδηγίας 2014/107/ΕΕ, το οποίο εισάγει στην ενωσιακή έννομη τάξη ορισμένα, στοιχειώδη για την αποτελεσματική και

ομοιόμορφη εφαρμογή της αυτόματης ανταλλαγής χρηματοοικονομικών πληροφοριών, σχόλια του Κοινού Προτύπου Αναφοράς του ΟΟΣΑ.

Ειδικότερα:

Με την παράγραφο 1 του Παραρτήματος ΙΙ εισάγεται διευκρίνιση επί της έννοιας της «αλλαγής των περιστάσεων», που διατρέχει τους κανόνες δέουσας επιμέλειας του Παραρτήματος Ι και η διαπίστωση της οποίας είναι καθοριστική για την ορθή μεταχείριση του Δηλωτέου Προσώπου. Το κείμενο της παραγράφου μεταφέρεται αυτούσιο από τα αντίστοιχα σχόλια του ΟΟΣΑ (βλ. σχόλια ΟΟΣΑ επί του Κοινού Προτύπου Αναφοράς, Ενότητα ΙΙΙ, παράγραφοι 13 και 17).

Με την παράγραφο 2 του Παραρτήματος ΙΙ εισάγεται η δυνατότητα του Δηλούντος Ελληνικού Χρηματοπιστωτικού Ιδρύματος να βασιστεί μόνον στην αυτοπιστοποίηση του δικαιούχου λογαριασμού ή του ελέγχοντος προσώπου, για το σκοπό του προσδιορισμού του καθεστώτος ενός ελέγχοντος προσώπου μίας παθητικής ΜΧΟ. Το κείμενο της παραγράφου μεταφέρεται αυτούσιο από το αντίστοιχο σχόλιο του ΟΟΣΑ (βλ. σχόλια ΟΟΣΑ επί του Κοινού Προτύπου Αναφοράς, Ενότητα VI, παράγραφος 20).

Με την παράγραφο 3 εισάγονται συμπληρωματικοί κανόνες ως προς τον προσδιορισμό της «κατοικίας» του Χρηματοπιστωτικού Ιδρύματος, έννοιας καθοριστικής για τον προσδιορισμό του ως Χρηματοπιστωτικού Ιδρύματος που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας. Ειδικότερα, εισάγεται κανόνας ως προς την υποχρέωση υποβολής στοιχείων και την τήρηση κανόνων δέουσας επιμέλειας στην περίπτωση καταπιστεύματος που ενεργεί ως χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, καθώς επίσης και ως προς τη μεταχείριση χρηματοπιστωτικού ιδρύματος (άλλω από το καταπίστευμα) που δεν έχει φορολογική κατοικία ή έχει κατοικία σε δύο (2) ή περισσότερα κράτη-μέλη. Το κείμενο της παραγράφου μεταφέρεται αυτούσιο από το αντίστοιχο σχόλιο του ΟΟΣΑ (βλ. σχόλια ΟΟΣΑ επί του Κοινού Προτύπου Αναφοράς, Ενότητα VIII, παράγραφοι 4 και 5).

Με την παράγραφο 4 ενσωματώνεται στο παρόν Παράρτημα το σχόλιο ΟΟΣΑ, σχετικά με την έννοια της «τήρησης» ενός χρηματοοικονομικού λογαριασμού από ένα Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα (βλ. σχόλια ΟΟΣΑ επί του Κοινού Προτύπου Αναφοράς, Ενότητα VIII, παράγραφος 62). Το κείμενο της παραγράφου μεταφέρεται αυτούσιο από το αντίστοιχο σχόλιο του ΟΟΣΑ. Η έννοια της τήρησης ενός λογαριασμού είναι καθοριστική για τον προσδιορισμό του δηλούντος χρηματοοικονομικού λογαριασμού, σχετικά με τον οποίο θα υποβάλλονται πληροφορίες στην αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομικών.

Με την παράγραφο 5 θεσπίζεται ειδικός κανόνας, σύμφωνα με τον οποίο είναι δυνατή η μη υπαγωγή ενός καταπιστεύματος που είναι παθητική ΜΧΟ στον ορισμό του «παρόμοιου νομικού μορφώματος» προς τις προσωπικές εταιρείες ή τις ετερόρρυθμες εταιρείες, δυνάμει της παραγράφου 3 της Ενότητας Δ' του τμήματος VIII του Παραρτήματος Ι του παρόντος νόμου. Ως «παρόμοιο νομικό μόρφωμα» προς τις προσωπικές εταιρείες ή τις ετερόρρυθμες εταιρείες, το καταπίστευμα που είναι παθητική ΜΧΟ λογίζεται ως έχον την κατοικία του στη δικαιοδοσία όπου βρίσκεται ο τόπος άσκησης της πραγματικής του διοίκησης. Σημειώνεται ότι, στην περίπτωση ενός καταπιστεύματος που είναι παθητική ΜΧΟ υφίσταται υποχρέ-

ωση υποβολής στοιχείων για τυχόν ελέγχοντα πρόσωπα αυτού που προσδιορίζονται ως «Δηλωτέα Πρόσωπα», ενώ ο όρος «ελέγχοντα πρόσωπα» σε αυτήν την περίπτωση είναι ιδιαίτερος ευρύς. Καθώς υφίσταται κίνδυνος υποβολής διπλής υποβολής στοιχείων σχετικών με το καταπίστευμα, δίδεται η δυνατότητα το εν λόγω καταπίστευμα να μη λογιστεί ως «παρόμοιο νομικό μόρφωμα» και ως εκ τούτου, να μην έχει υποχρέωση υποβολής στοιχείων, τα οποία βεβαίως υποβάλλονται κατά την αναφορά των ελεγχόντων το καταπίστευμα προσώπων.

Το κείμενο της παραγράφου μεταφέρεται αυτούσιο από το αντίστοιχο σχόλιο ΟΟΣΑ (βλ. σχόλιο ΟΟΣΑ επί του Κοινού Προτύπου Αναφοράς, Ενότητα VIII, παράγραφος 108).

Με την παράγραφο 6 ενσωματώνεται στο παρόν Παράρτημα το σχόλιο ΟΟΣΑ αναφορικά με την έννοια της «διεύθυνσης του κεντρικού γραφείου της Οντότητας» (βλ. σχόλιο ΟΟΣΑ επί του Κοινού Προτύπου Αναφοράς, Ενότητα VIII, παράγραφος 153). Το εν λόγω στοιχείο περιλαμβάνεται – μεταξύ άλλων – στα αποδεικτικά έγγραφα που απαιτούνται για την εφαρμογή των κανόνων δέουσας επιμέλειας στην περίπτωση οντοτήτων, όπως ορίζονται στο Παράρτημα Ι του παρόντος νόμου και είναι καθοριστικό για τον προσδιορισμό μίας οντότητας ως εμπιπτουσας στο πεδίο εφαρμογής του. Στην εν λόγω παράγραφο ορίζεται ότι η διεύθυνση του κεντρικού γραφείου της οντότητας είναι συνήθως ο τόπος όπου ασκείται η πραγματική διοίκησή της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ (ΑΡΘΡΑ 5-7)

Β.1. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ Β΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

1) Με τις διατάξεις του ν. 3312/2005 είχε ενσωματωθεί στην ελληνική έννομη τάξη η οδηγία 2003/48/ΕΚ, που εφαρμόζεται στη χώρα μας και στα άλλα κράτη-μέλη από την 1η Ιουλίου 2005. Η απόφαση να ανταλλάσσονται οι πληροφορίες για φορολογικούς σκοπούς σε όσο το δυνατόν ευρύτερη βάση, για τα υπό μορφή τόκων εισοδήματα από αποταμιεύσεις που καταβάλλονται σε ένα κράτος-μέλος, σε πραγματικούς δικαιούχους που είναι φυσικά πρόσωπα που κατοικούν σε άλλο κράτος-μέλος αποτελώντας αντικείμενο πραγματικής φορολόγησης στο τελευταίο, δηλαδή στο κράτος-μέλος κατοικίας των φυσικών προσώπων, είχε ληφθεί στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 20ής Ιουνίου 2000, με σκοπό την εξάλειψη τις των στρεβλώσεων στις κινήσεις κεφαλαίων μεταξύ κρατών-μελών που δεν συμβιβάζονταν με την εσωτερική αγορά.

2) Μετά από δέκα (10) έτη εφαρμογής του παραπάνω πλαισίου, και δεδομένης της προτεραιότητας που δόθηκε σε παγκόσμιο και ενωσιακό επίπεδο για την αντιμετώπιση της διασυννοριακής φορολογικής απάτης και φοροδιαφυγής κρίθηκε αναγκαία η επικαιροποίηση του κανονιστικού πλαισίου για την ανταλλαγή των πληροφοριών σε ενωσιακό επίπεδο σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο σημείο Α.1. της παρούσας αιτιολογικής έκθεσης, βάσει της απόφασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στις 22 Μαΐου 2013, εκφράζοντας την ικανοποίησή του για τις προσπάθειες που καταβάλλονται σε επίπεδο G8, G20 και ΟΟΣΑ, ώστε να αναπτυχθεί το παγκόσμιο κοινό πρότυπο για την αυτόματη ανταλλαγή χρηματοοικονομικών πληροφοριών σε φορολογικά θέματα.

3) Όπως αναλύθηκε στο Α.1. σημείο της παρούσας η Οδηγία 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου, που ενσωματώθηκε

με τις διατάξεις του ν. 4170/2013, προβλέπει την υποχρεωτική ανταλλαγή ορισμένων πληροφοριών μεταξύ των κρατών-μελών. Η ανάγκη για σταδιακή επέκταση του πεδίου εφαρμογής της σε νέες κατηγορίες εισοδήματος και κεφαλαίου, και με απώτερο στόχο την συνεκτική, συνετή και ολοκληρωμένη προσέγγιση ανά την Ένωση αναφορικά με την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών, οδήγησε το Συμβούλιο στις 9 Δεκεμβρίου 2014 να εκδώσει την Οδηγία 2014/107/ΕΕ, που τροποποίησε την Οδηγία 2011/16/ΕΕ, με σκοπό να επεκταθεί η υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών σε περισσότερες πηγές εισοδήματος με εργαλείο το παγκόσμιο πρότυπο που δημοσίευσε το Συμβούλιο του ΟΟΣΑ τον Ιούλιο του 2014.

4) Με την Οδηγία 2014/107/ΕΕ, που ενσωματώνεται με το Κεφάλαιο Α΄ του προτεινόμενου νομοσχεδίου, η οποία έχει ευρύτερο πεδίο εφαρμογής από εκείνο της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ προβλέπεται ότι σε περίπτωση αλληλοεπικάλυψης των πεδίων εφαρμογής, υπερισχύει η ευρύτερη της ειδικότερης, ήτοι η Οδηγία 2014/107/ΕΕ. Παρόλα αυτά εξακολουθούν να υπάρχουν και ορισμένες περιπτώσεις που εφαρμόζονται μόνο η Οδηγία 2003/48/ΕΚ λόγω των μικρών διαφορών μεταξύ των δύο Οδηγιών αλλά και των διαφορετικών ειδικών εξαιρέσεων. Σε περίπτωση που εφαρμόζονταν παράλληλα και τα δύο ως άνω πλαίσια θα συντηρούνταν δύο πρότυπα ανταλλαγής πληροφοριών εντός της Ένωσης, προκαλώντας αφενός, εκ των πραγμάτων ελλογή σύγχυση για τα πεδία εφαρμογής, αφετέρου ένα αξιοσημείωτο διοικητικό κόστος.

5) Με βάση και τα παραπάνω το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κάλεσε το Συμβούλιο στις 21 Μαρτίου 2014 να διασφαλίσει ότι η σχετική νομοθεσία της Ένωσης είναι πλήρως εναρμονισμένη με το νέο ενιαίο πρότυπο αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών που αναπτύχθηκε από τον ΟΟΣΑ. Επιπλέον, κάλεσε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, κατά την έκδοση της Οδηγίας 2014/107/ΕΕ να υποβάλει πρόταση για την κατάργηση της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ και να συντονίσει την ημερομηνία κατάργησής της με την ημερομηνία εφαρμογής της Οδηγίας 2014/107/ΕΕ, λαμβάνοντας υπόψη την παρέκκλιση που προβλέπεται για την Αυστρία, για την οποία θα συνεχίσουν για ένα ακόμη έτος να εφαρμόζονται οι διατάξεις της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ. Με βάση τη θέση του Συμβουλίου, πλην της ανωτέρω παρέκκλισης για την Αυστρία, η κατάργηση της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ είναι επιβεβλημένη για να αποφευχθεί η διπλή υποχρέωση ανταλλαγής πληροφοριών κατά την έννοια της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ, και για να εξοικονομηθούν πόροι τόσο για τις φορολογικές αρχές όσο και για τους οικονομικούς φορείς.

6) Σύμφωνα με την Οδηγία 2014/48/ΕΕ του Συμβουλίου, της 24ης Μαρτίου 2014, για την τροποποίηση της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ για την φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις (ΕΕ L 111 της 15.4.2014, σελ. 50) τα κράτη-μέλη θα έπρεπε να θέσουν σε ισχύ έως την 1.1.2016 τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή τους με την εν λόγω οδηγία με με ημερομηνία έναρξης ισχύος αυτών των διατάξεων την 1.1.2017. Με την κατάργηση της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ από 1.1.2016 σύμφωνα με τη νεότερη απόφαση του Συμβουλίου, εκλείπει ο λόγος ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο των κρατών-μελών της Οδηγίας 2014/48/ΕΕ.

7) Συνεπώς, για τη διασφάλιση της αδιάλειπτης συνέ-

χισης της αυτόματης κοινοποίησης πληροφοριών όσον αφορά τους χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς, είναι σκόπιμο η ημέρα έναρξης εφαρμογής της κατάργησης της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ να αντιστοιχεί με την ημερομηνία εφαρμογής των μέτρων που ορίζονται στην Οδηγία 2014/107/ΕΕ. Επιπλέον, παρά την κατάργηση της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ είναι σκόπιμο οι πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν από τους οικονομικούς φορείς, τους φορείς πληρωμής και τα κράτη-μέλη πριν την ημερομηνία κατάργησης της, δηλαδή πριν από την 1.1.2016, να εξετάζονται και να διαβιβάζονται όπως είχε αρχικά προβλεφθεί και να εκπληρώνονται οι υποχρεώσεις που είχαν προκύψει πριν από την ημερομηνία αυτή.

8) Αναφορικά με την παρακράτηση φόρου στην πηγή που επιβάλλεται κατά την μεταβατική περίοδο που αναφέρεται στην Οδηγία 2003/48/ΕΚ, τα κράτη-μέλη οφείλουν να προστατεύσουν τα κεκτημένα δικαιώματα των πραγματικών δικαιούχων των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις, δηλαδή να συνεχίσουν να χορηγούν πιστώσεις ή να προβαίνουν σε επιστροφές, και να εκδίδουν πιστοποιητικά κατόπιν αιτήσεως που θα επιτρέπουν στους πραγματικούς δικαιούχους των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις να εξασφαλίζουν ότι δεν θα επιβάλλεται παρακράτηση φόρου στην πηγή για τα παραπάνω εισοδήματα στο κράτος-μέλος πηγής αυτών των εισοδημάτων.

9) Στο πλαίσιο των ανωτέρω επισημαίνεται ότι, λόγω διαρθρωτικών διαφορών έχει επιτραπεί μόνο στην Αυστρία παρέκκλιση σχετικά με το χρόνο έναρξης εφαρμογής των διατάξεων της Οδηγίας 2014/107/ΕΕ, η οποία της παρέχει ρητώς τη δυνατότητα να εφαρμόσει την Οδηγία 2014/107/ΕΕ ένα έτος αργότερα εν συγκρίσει με τα υπόλοιπα κράτη-μέλη, δηλαδή από 1ης Ιανουαρίου 2017 αντί της 1ης Ιανουαρίου 2016. Ωστόσο, κατά την έκδοση της Οδηγίας 2014/107/ΕΕ, η Αυστρία ανακοίνωσε ότι δεν θα κάνει πλήρη χρήση της παρέκκλισης, αλλά αντίθετα θα ανταλλάσει πληροφορίες έως το Σεπτέμβριο του 2017 σε περιορισμένο αριθμό λογαριασμών, διατηρώντας ταυτόχρονα την παρέκκλιση σε άλλες περιπτώσεις. Ως εκ τούτου με την Οδηγία (ΕΕ) 2015/2060 ορίζεται ειδικά ότι η Αυστρία, καθώς και οι οικονομικοί φορείς και φορείς πληρωμής που είναι εγκατεστημένοι στο εν λόγω κράτος-μέλος, θα συνεχίσουν να εφαρμόζουν την Οδηγία 2003/48/ΕΚ, κατά την περίοδο της παρέκκλισης, με εξαίρεση τους λογαριασμούς στους οποίους η Αυστρία θα εφαρμόσει την Οδηγία 2014/107/ΕΕ.

10) Η Οδηγία (ΕΕ) 2015/2060 που ενσωματώνεται με τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που προβλέπονται ιδίως στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, χωρίς καμία διάταξη της υπό ενσωμάτωση οδηγίας να περιορίζει ή να εξαλείφει τα δικαιώματα αυτά.

11) Δεδομένου ότι ο σκοπός της υπό ενσωμάτωση με τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου οδηγίας, (δηλαδή η κατάργηση της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ με τις προσωρινές εξαιρέσεις που απαιτούνται για την προστασία των κεκτημένων δικαιωμάτων) με βάση την παρέκκλιση που παρασχέθηκε στην Αυστρία, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς μεμονωμένα από τα κράτη-μέλη, μπορεί όμως, για λόγους ομοιομορφίας και αποτελεσματικότητας, να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση

μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας δυνάμει του άρθρου 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της αναλογικότητας, εφόσον δεν υπερβαίνει ό,τι είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου αυτού.

B.2. ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 5

Με τις διατάξεις του προτεινόμενου άρθρου ενσωματώνεται το άρθρο 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/2060, προκειμένου να προσδιοριστεί ειδικότερα, αφενός, το πλαίσιο των υποχρεώσεων της χώρας μας (που ισχύουν βάσει της οδηγίας και για τα άλλα πλην Αυστρίας κράτη-μέλη) καθώς και των οικονομικών φορέων και φορέων πληρωμής που είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα, και αφετέρου το πλαίσιο των εξαιρέσεων που θα εφαρμοστούν από την Αυστρία, καθώς και τους οικονομικούς φορείς και φορείς πληρωμής της. Καθώς οι διατάξεις αυτές περιέχουν μεταβατικές ή καταργούμενες διατάξεις του ν. 3312/2005, κρίθηκε σκόπιμο να ενταχθούν με τροποποίηση στον ίδιο νόμο.

Με την προτεινόμενη εσωτερική παράγραφο 1 του άρθρου 5, με το οποίο προστίθεται νέο άρθρο 13Α στο τέλος του δεύτερου Κεφαλαίου του ν. 3312/2005, ορίζεται η κατάργηση από 1.1.2016 της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ, όπως έχει ενσωματωθεί στην εθνική νομοθεσία με τις διατάξεις των άρθρων 3 έως και 13 του δεύτερου Κεφαλαίου του ν. 3312/2005 με την επιφύλαξη των επόμενων παραγράφων του ίδιου άρθρου.

Με την προτεινόμενη εσωτερική παράγραφο 2 του άρθρου 5, προβλέπεται ότι οι οριζόμενες στην ίδια παράγραφο υποχρεώσεις που απορρέουν από τις διατάξεις των άρθρων 3 έως και 13 του ν. 3312/2005 εξακολουθούν να εφαρμόζονται με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 σχετικά με το εύρος των υποχρεώσεων της Αυστρίας προς την Ελλάδα και τα άλλα κράτη-μέλη. Συγκεκριμένα συνεχίζουν να είναι σε ισχύ οι ακόλουθες υποχρεώσεις:

α. Μέχρι 5.10.2016 ή μέχρι την εκπλήρωσή τους, οι υποχρεώσεις των αρμόδιων ελληνικών αρχών και των οικονομικών φορέων που είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα, δηλαδή οι υποχρεώσεις για κοινοποίηση των πληροφοριών που αφορούν φορείς της αλλοδαπής στους οποίους καταβάλλονται τόκοι στην Ελλάδα δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 2 περίπτωση β' τελευταίο εδάφιο.

β. Μέχρι 5.10.2016 ή μέχρι την εκπλήρωσή τους, οι υποχρεώσεις των φορέων πληρωμής δυνάμει του άρθρου 7 σχετικά με την υποβολή των στοιχείων των πραγματικών δικαιούχων των τόκων που κατοικούν σε άλλο κράτος-μέλος και εκείνες των αρμοδίων ελληνικών αρχών δυνάμει του άρθρου 8 για τη γνωστοποίηση των παραπάνω πληροφοριών στην αρμόδια αρχή του άλλου κράτους-μέλους.

γ. Μέχρι 31.12.2016, οι υποχρεώσεις της Ελλάδας ως κράτους της φορολογικής κατοικίας των πραγματικών δικαιούχων και των αρμοδίων ελληνικών αρχών για χορήγηση του πιστοποιητικού φορολογικής κατοικίας δυνάμει του άρθρου 10 παράγραφος 4.

δ. Μέχρι την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών, οι υποχρεώσεις της Ελλάδας ως κράτους της φορολογικής κατοικίας των πραγματικών δικαιούχων και των αρμοδίων ελληνικών αρχών για τη σχετική πίστωση φόρου

δυνάμει του άρθρου 10 παράγραφοι 1 έως και 3, όσον αφορά την παρακράτηση του φόρου στην πηγή κατά το 2016 και τα προηγούμενα έτη.

Με την προτεινόμενη εσωτερική παράγραφο 3 του άρθρου 5 προβλέπεται ότι η Οδηγία 2003/48/ΕΚ, όπως ισχύει, εξακολουθεί να ισχύει για την Αυστρία μέχρι 31.12.2016, με εξαίρεση τα ακόλουθα:

α) Μέχρι 30.6.2017 ή μέχρι την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών, ισχύουν οι υποχρεώσεις της Αυστρίας και οι υποκείμενες υποχρεώσεις των φορέων πληρωμής και των οικονομικών φορέων της για παρακράτηση του φόρου στην πηγή και για απόδοση του 75% των εσόδων στο κράτος-μέλος κατοικίας του πραγματικού δικαιούχου των τόκων, δυνάμει του άρθρου 12 της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ. Είναι προφανές ότι η Ελλάδα συγκαταλέγεται στα κράτη-μέλη στα οποία κατανέμονται τα παραπάνω έσοδα από την Αυστρία.

β) Μέχρι 30.6.2017 ή μέχρι την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών, ισχύουν οι υποχρεώσεις της Αυστρίας και των οικονομικών φορέων της για κοινοποίηση των πληροφοριών για φορείς της αλλοδαπής στους οποίους καταβάλλονται τόκοι στην Αυστρία, δυνάμει του άρθρου 4 παρ. 2 δεύτερο εδάφιο της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ.

γ) Μέχρι 30.6.2017 ή μέχρι την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών, ισχύουν οι υποχρεώσεις της Αυστρίας και οι υποκείμενες υποχρεώσεις των φορέων πληρωμής που προκύπτουν άμεσα ή έμμεσα από τις διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 13 της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ, δηλαδή η διαδικασία που: (α) παρέχει τη δυνατότητα στον πραγματικό δικαιούχο των τόκων να εξουσιοδοτήσει ρητά το φορέα πληρωμής στην Αυστρία να κοινοποιήσει πληροφορίες στο άλλο κράτος-μέλος που έχει τη φορολογική του κατοικία ή (β) διασφαλίζει ότι δεν διενεργείται παρακράτηση του φόρου στην πηγή αν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων υποβάλλει στο φορέα πληρωμής στην Αυστρία πιστοποιητικό που του χορηγεί η αρμόδια αρχή του κράτους-μέλους κατοικίας του.

Στη συνέχεια ορίζεται ότι κατά παρέκκλιση από τις παραπάνω προβλέψεις, η Οδηγία 2003/48/ΕΚ, όπως ισχύει, δεν εφαρμόζεται μετά την 1η Οκτωβρίου 2016 για τόκους, εφόσον αφορά χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς για τους οποίους έχουν εκπληρωθεί οι υποχρεώσεις υποβολής στοιχείων και δέουσας επιμέλειας που περιλαμβάνονται στα Παραρτήματα I και II της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ, και για τους οποίους η Αυστρία κοινοποίησε στο πλαίσιο της αυτόματης ανταλλαγής τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 8 παρ. 3α της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ εντός της προθεσμίας που καθορίζεται στο άρθρο 8 παρ. 6 στοιχείο β' της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ.

Επί του άρθρου 6

Με το άρθρο αυτό ορίζεται η μη εφαρμογή κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης κατά το μέρος που αντίκειται στις διατάξεις των άρθρων 1 έως και 4 του σχεδίου νόμου στις οποίες περιλαμβάνονται και οι υποχρεώσεις δέουσας επιμέλειας για τους σκοπούς εφαρμογής του νόμου αυτού.

Επί του άρθρου 7

Με το ακροτελεύτιο άρθρο του παρόντος νόμου ορίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος για τα άρθρα 1 έως 6 του παρόντος νόμου.

Μέρος Δεύτερο (Άρθρο 8)

Ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο των Οδηγιών 2014/86/ΕΕ και 2015/121/ΕΕ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τις οποίες τροποποιείται η Οδηγία 2011/96/ΕΕ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναφορικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς, το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών – μελών.

Επί του άρθρου 8

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ενσωματώνεται στο εθνικό δίκαιο το περιεχόμενο των διατάξεων των υπ' αριθμ. 2014/86/ΕΕ (L. 219/25.7.2014) και 2015/121/ΕΕ (L. 21/28.1.2015) Οδηγιών του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τις οποίες τροποποιείται η υπ' αριθμ. 2011/96/ΕΕ Οδηγία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (L. 345/29.12.2011), σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών-μελών.

Συγκεκριμένα, με τις διατάξεις της παραγράφου 1 ενσωματώνεται στο εσωτερικό δίκαιο το μέρος της Οδηγίας 2014/86/ΕΕ του Συμβουλίου της 8ης Ιουλίου 2014 αναφορικά με τη φορολογική μεταχείριση των υβριδικών δανείων μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων (profit participating loans) με σκοπό την αποφυγή καταστάσεων διπλής μη φορολόγησης διανεμόμενων κερδών μεταξύ των κρατών-μελών.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού ενσωματώνεται στο εσωτερικό δίκαιο το περιεχόμενο των διατάξεων της υπ' αριθμ. 2015/121/ΕΕ Οδηγίας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 27ης Ιανουαρίου 2015, σχετικά με την υιοθέτηση γενικού κανόνα απαγόρευσης των καταχρήσεων, όσον αφορά στην Οδηγία σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών-μελών (2011/96/ΕΕ), ως αντίβαρο των πρακτικών του επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού και την αποτροπή των καταχρήσεων της εν λόγω Οδηγίας.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 ενσωματώνεται στο εσωτερικό δίκαιο το μέρος της Οδηγίας 2014/86/ΕΕ του Συμβουλίου της 8ης Ιουλίου 2014 αναφορικά με την τροποποίηση του Παραρτήματος I Μέρος Α' (Πίνακας των εταιρειών που υπάγονται στις διατάξεις της Οδηγίας Μητρικών - Θυγατρικών), ώστε να περιληφθούν και άλλες μορφές εταιρειών που υπόκεινται σε φόρο εταιρειών και ειδικότερα εταιρείες του πολωνικού και ρουμάνικου δικαίου.

Μέρος Τρίτο (Άρθρο 9)

Ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο της Οδηγίας 2013/61/ΕΕ του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2013 για την τροποποίηση των Οδηγιών 2006/112/ΕΚ και 2008/118/ΕΚ όσον αφορά τις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές, και ιδίως τη Μαγιότ – Τροποποίηση του Παραρτήματος II του Κώδικα ΦΠΑ (ν. 2859/2000).

Επί του άρθρου 9

Με το άρθρο 9 αντικαθίσταται το Παράρτημα II του Κώδικα ΦΠΑ (ν. 2859/2000, Α' 248) περί του πεδίου εδαφικής εφαρμογής του Φόρου Προστιθεμένης Αξίας, με σκοπό να ενσωματωθεί στο εθνικό μας δίκαιο το άρθρο 1 της Οδηγίας αριθμ. 2013/61/ΕΕ του Συμβουλίου, με το ο-

ποίο τροποποιείται το άρθρο 6 της Οδηγίας ΦΠΑ αριθμ. 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, σύμφωνα με το οποίο η Μαγιότ, η οποία κατέστη εξόχως απόκεντρη περιοχή της Γαλλίας κατά την έννοια του άρθρου 349 της ΣΛΕΕ με την απόφαση 2012/419/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας ΦΠΑ. Επιπλέον τροποποιείται το Παράρτημα ΙΙ του Κώδικα ΦΠΑ προκειμένου να εναρμονιστεί με τις διατάξεις των άρθρων 5, 6 και 7 της Οδηγίας ΦΠΑ. Με την προτεινόμενη τροποποίηση του Παραρτήματος ΙΙ τα αγγλονορμανδικά νησιά συμπεριλαμβάνονται πλέον στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 2 του Παραρτήματος ΙΙ του κώδικα ΦΠΑ και το άρθρο 61 τροποποιείται ανάλογα.

Επί του άρθρου 10

Με το άρθρο 10 ορίζεται ότι η ισχύς των διατάξεων του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε επιμέρους διατάξεις αυτού.

Αθήνα, 15 Μαρτίου 2016

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ν. Παρασκευόπουλος

Ευκλ. Τσακαλώτος

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Τρ. Αλεξιάδης

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

1. Με την περίπτωση α της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 5 του άρθρου 4 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«5. «αιτούσα αρχή»: η κεντρική υπηρεσία διασύνδεσης, τμήμα διασύνδεσης ή οποιοσδήποτε αρμόδιος υπάλληλος κράτους-μέλους που υποβάλλει αίτημα συνδρομής εξ ονόματος της αρμόδιας αρχής»

2. Με την περίπτωση β της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 6 του άρθρου 4 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«6. «λαμβάνουσα αρχή»: η κεντρική υπηρεσία διασύνδεσης, τμήμα διασύνδεσης ή οποιοσδήποτε αρμόδιος υπάλληλος κράτους-μέλους που λαμβάνει αίτημα συνδρομής εξ ονόματος της αρμόδιας Αρχής»

3. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 9 του άρθρου 4 του ν. 4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«9. «αυτόματη ανταλλαγή»: η συστηματική κοινοποίηση προς άλλο κράτος-μέλος χωρίς προηγούμενο αίτημα, προκαθορισμένων πληροφοριών ανά τακτά εκ των προτέρων καθορισμένα διαστήματα. Στο πλαίσιο του άρθρου 9 ως διαθέσιμες νοούνται οι πληροφορίες των φορολογικών αρχείων του κράτους-μέλους που κοινοποιεί την πληροφορία, η οποία μπορεί να ανακτηθεί, σύμφωνα με τις διαδικασίες αυτού του κράτους-μέλους για τη συλλογή και επεξεργασία πληροφοριών»

4. Με την περίπτωση α της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 5 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«4. Ως «τμήματα διασύνδεσης» κατά το άρθρο 4 παράγραφος 3 ορίζονται:
α) η Διεύθυνση Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών, και
β) η Διεύθυνση Ελέγχου Τελωνείων του Υπουργείου Οικονομικών.
Τα τμήματα διασύνδεσης του Υπουργείου Οικονομικών ενεργούν ως «αιτούσα αρχή» και «λαμβάνουσα αρχή» κατά το άρθρο 4 παράγραφοι 5 και 6, ανάλογα με την περίπτωση, για το σκοπό της εφαρμογής της διοικητικής συνεργασίας που προβλέπεται στα άρθρα 12 και 13.»

5. Με την περίπτωση β της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 5 του άρθρου 5 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«5. Η αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομικών δύναται να ορίζει τμήμα ή τμήματα διασύνδεσης, εκτός των αναφερόμενων στην παράγραφο 4. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών συνιστάται το τμήμα ή τα τμήματα αυτά και καθορίζονται οι αρμοδιότητες τους, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για τη λειτουργία τους. Η κεντρική υπηρεσία διασύνδεσης του Υπουργείου Οικονομικών με ευθύνη της ενημερώνει τον κατάλογο των τμημάτων διασύνδεσης και τον διαθέτει στις κεντρικές υπηρεσίες διασύνδεσης των άλλων κρατών-μελών και στην Επιτροπή.»

6. Με την παράγραφο 4 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου τροποποιείται η παράγραφος 1 του άρθρου 9 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«1. Η αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1, ανταλλάσσει με τις αρμόδιες αρχές των κρατών-μελών, με αυτόματη ανταλλαγή, διαθέσιμες πληροφορίες που αφορούν φορολογικές περιόδους από την 1η Ιανουαρίου 2014 και εξής σχετικά με φορολογικούς κατοίκους του κράτους-μέλους που λαμβάνει αυτές τις πληροφορίες, όσον αφορά τις ακόλουθες κατηγορίες εισοδήματος και κεφαλαίου, όπως αυτές ορίζονται στην εθνική νομοθεσία του κράτους-μέλους που κοινοποιεί την πληροφορία:

- α) εισόδημα από απασχόληση,
- β) αμοιβές διευθυντών,
- γ) προϊόντα ασφάλειας ζωής που δεν καλύπτονται από άλλες νομικές πράξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ανταλλαγή πληροφοριών και άλλα παρόμοια μέτρα,
- δ) συντάξεις,
- ε) ακίνητη περιουσία και εισόδημα από ακίνητη περιουσία.»

7. Με την παράγραφο 5 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 9 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«2. Οι πληροφορίες κοινοποιούνται τουλάχιστον άπαξ του έτους, εντός έξι μηνών από το τέλος του φορολογικού έτους κατά τη διάρκεια του οποίου κατέστησαν διαθέσιμες.»

8. Με την παράγραφο 6 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 9 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«4. Η αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1, δύναται να δηλώνει ότι δεν επιθυμεί να λάβει πληροφορίες για εισόδημα ή κεφάλαιο που δεν υπερβαίνει ένα οριστικό ποσό, για κατηγορίες εισοδήματος ή κεφαλαίου που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή.»

9. Με την παράγραφο 7 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου τροποποιείται η παράγραφος 5 του άρθρου 9 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«5. Πριν από την 1η Ιουλίου 2016, η αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1, παρέχει στην Επιτροπή ετήσια στατιστικά στοιχεία σχετικά με τον όγκο των αυτόματων ανταλλαγών και, στο μέτρο του δυνατού, πληροφορίες σχετικά με τις διοικητικές δαπάνες και οφέλη που συνδέονται με τις πραγματοποιηθείσες ανταλλαγές.»

10. Με την παράγραφο 8 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 7 του άρθρου 9 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«7. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται τα πληροφοριακά μέσα, η παροχή στατιστικών στοιχείων και κάθε άλλη ειδικότερη λεπτομέρεια σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών όσον αφορά κατηγορίες εισοδήματος και κεφαλαίου που απαριθμούνται στην παράγραφο 1, η οποία λαμβάνει χώρα μεταξύ Ελλάδας και κρατών-μελών, σύμφωνα με τις πρακτικές ρυθμίσεις για την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών που θεσπίζει η Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 26 παράγραφος 2 της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ, πριν από τις ημερομηνίες που αναφέρονται στο άρθρο 29 παράγραφος 1 της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ.»

11. Με την παράγραφο 9 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 8 του άρθρου 9 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«8. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2015.»

12. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 14 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«3. Η λαμβάνουσα ελληνική αρχή διαβιβάζει, δια της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών, τις παραπάνω πράξεις ή αποφάσεις στην αρμόδια φορολογική αρχή, η οποία τις κοινοποιεί στον παραλήπτη, σύμφωνα με τη νομοθεσία που ισχύει για την κοινοποίηση παρόμοιων πράξεων ή αποφάσεων και στη συνέχεια αποστέλλει στη λαμβάνουσα ελληνική αρχή τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία.»

13. Με την περίπτωση α της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου τροποποιείται η παράγραφος 4 του άρθρου 14 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«4. Η αιτούσα ελληνική αρχή υποβάλλει αίτημα κοινοποίησης δυνάμει του παρόντος άρθρου μόνον όταν δεν είναι σε θέση να κοινοποιήσει τις πράξεις και αποφάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, σύμφωνα με τους

κανόνες που διέπουν την κοινοποίηση παρόμοιων πράξεων στην Ελλάδα, ή όταν η κοινοποίηση θα δημιουργούσε δυσανάλογες δυσκολίες.»

14. Με την περίπτωση β της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου καταργείται η παράγραφος 5 του άρθρου 14 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«5. Οι ελληνικές αρχές δύνανται να κοινοποιούν κάθε έγγραφο με συστημένη επιστολή ή ηλεκτρονικά απευθείας σε ένα πρόσωπο εντός της επικράτειας άλλου κράτους-μέλους.»

15. Με την παράγραφο 3 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 20 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«4. Οι αυτόματες ανταλλαγές πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 9, αποστέλλονται με τη χρήση τυποποιημένου ηλεκτρονικού μορφότυπου με στόχο τη διευκόλυνση της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών και με βάση τον ισχύοντα ηλεκτρονικό μορφότυπο κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 του ν. 3312/2005 (Α' 35) (άρθρο 9 της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου της 3ης Ιουνίου 2003, για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις, ΕΕ L 157 της 26.3.2003).»

16. Με την παράγραφο 4 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 21 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«2. Οι ελληνικές αρχές είναι υπεύθυνες για οποιαδήποτε εξέλιξη των συστημάτων της, η οποία απαιτείται για τη δυνατότητα ανταλλαγής των πληροφοριών αυτών με χρήση του δικτύου CCN.»

17. Με την παράγραφο 5 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου τροποποιείται το άρθρο 24 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

« Άρθρο 24

Προστασία δεδομένων (άρθρο 25 της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ)

Η ανταλλαγή πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών ερευνών, γίνεται κατόπιν ειδικά αιτιολογημένης απόφασης ως προς την αναγκαιότητα και αναλογικότητα των δεδομένων, τόσο από την αιτούσα αρχή όσο και από τη λαμβάνουσα αρχή, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 2472/1997 (Α' 50) λαμβανομένων υπόψη και όσων ορίζονται στα άρθρα 15 παράγραφος 1, 16 παράγραφος 1 και 17 του παρόντος νόμου. Την αιτιολογία εξετάζει η λαμβάνουσα ή η αιτούσα, αντίστοιχα, ελληνική αρχή.

Η ανταλλαγή πληροφοριών με τρίτες χώρες, όπως προβλέπεται στο άρθρο 23, γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 9 του ν. 2472/1997.

Για τους σκοπούς των άρθρων 1 έως και 25 και ύστερα από ειδικά αιτιολογημένη πράξη της αρμόδιας αρχής του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1, μπορεί να αποφασίζεται εξαίρεση της άσκησης των δικαιωμάτων των άρθρων 11 και 12 του ν. 2472/1997.»

18. Με την εσωτερική παράγραφο 1 του άρθρου 4 του σχεδίου νόμου, και με την επιφύλαξη των εσωτερικών παραγράφων 2 και 3 του ίδιου άρθρου του σχεδίου νόμου, καταργούνται οι διατάξεις του άρθρου 3 έως και 13 του δευτέρου Κεφαλαίου του ν.3312/2005 (ΦΕΚ Α' 35), που έχουν ως εξής:

« ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/48/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 3ης ΙΟΥΝΙΟΥ 2003 ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΥΠΟ ΜΟΡΦΗ ΤΟΚΩΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΠΟΚΤΟΥΝ ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Άρθρο 3

Σκοπός και πεδίο εφαρμογής

1. Οι διατάξεις των άρθρων 4 έως και 13 του παρόντος νόμου αποτελούν εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τις διατάξεις της υπ αριθμ. 2003/48/ΕΚ Οδηγίας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕΕ 157/38/26.6.2003) σχετικά με τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις, όπως προσδιορίζεται κατωτέρω.

2. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται για το εισόδημα από τόκους που προκύπτει στην Ελλάδα από αποταμιεύσεις και καταβάλλεται σε πραγματικό δικαιούχο, ο οποίος είναι φυσικό πρόσωπο με φορολογική κατοικία σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον το εισόδημα αυτό καταβάλλεται από φορείς πληρωμής, εγκατεστημένους στην Ελλάδα, ανεξάρτητα από τον τόπο εγκατάστασης του οφειλέτη των τόκων.

Άρθρο 4

Ορισμοί

Για την εφαρμογή των άρθρων 4 έως και 13 του παρόντος νόμου, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. Ως "πραγματικός δικαιούχος" νοείται το φυσικό πρόσωπο που εισπράττει τόκους ή αυτό προς όφελος του οποίου εξασφαλίζεται πληρωμή τόκων, εκτός εάν παράσχει αποδεικτικά στοιχεία ότι η πληρωμή των τόκων δεν πραγματοποιήθηκε ή εξασφαλίστηκε για δικό του λογαριασμό, όταν ενεργεί:

- α) ως φορέας πληρωμής της παραγράφου 2 ή
- β) εξ ονόματος νομικού προσώπου, οργανισμού, ο οποίος φορολογείται για τα κέρδη του σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α') ή Οργανισμού Συλλογικών Επενδύσεων σε Κινητές Αξίες (εφεξής Ο.Σ.Ε.Κ.Α.) εγκεκριμένου σύμφωνα με τις διατάξεις της Οδηγίας 85/611/ΕΟΚ ή οργανισμού που αναφέρεται στην περίπτωση β' της παραγράφου 2. Αν ενεργεί εξ ονόματος οργανισμού σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης β' της παραγράφου 2, υποχρεούται να γνωστοποιεί την επωνυμία και τη διεύθυνση του εν λόγω

οργανισμού στον οικονομικό φορέα που καταβάλλει τους τόκους και στη συνέχεια αυτός διαβιβάζει τις πληροφορίες στην αρμόδια φορολογική αρχή του κράτους μέλους που είναι εγκατεστημένος ή

γ) εξ ονόματος άλλου φυσικού προσώπου, το οποίο είναι ο πραγματικός δικαιούχος και γνωστοποιεί στον φορέα πληρωμής τα στοιχεία ταυτότητας του πραγματικού δικαιούχου σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 5.

2. Ως "φορείς πληρωμής" νοούνται:

α) Τα νομικά πρόσωπα ή τα εγκατεστημένα στη χώρα μας υποκαταστήματά τους που ορίζονται στο άρθρο 2 του Ν. 2076/1992 (ΦΕΚ 130/Α') ή οποιοσδήποτε άλλος οικονομικός φορέας, ο οποίος καταβάλλει τόκους στον πραγματικό δικαιούχο ή εξασφαλίζει την καταβολή τόκων προς άμεσο όφελος αυτού, ανεξάρτητα από το εάν ο φορέας αυτός είναι ο οφειλέτης των τόκων ή είναι ο φορέας στον οποίο έχει αναθέσει ο οφειλέτης ή ο πραγματικός δικαιούχος την πληρωμή των τόκων ή την εξασφάλιση αυτής της πληρωμής.

β) Κάθε φορέας που είναι εγκατεστημένος στην Ελλάδα και προβαίνει σε πληρωμή τόκων ή εξασφαλίζει τόκους προς όφελος του πραγματικού δικαιούχου, κατά την εν λόγω πληρωμή ή εξασφάλιση της πληρωμής. Το προηγούμενο εδάφιο δεν εφαρμόζεται αν ο οικονομικός φορέας της ημεδαπής που καταβάλλει τόκους ή εξασφαλίζει την πληρωμή τους σε οικονομικό φορέα της αλλοδαπής έχει λόγους να πιστεύει με βάση επίσημα αποδεικτικά στοιχεία, που υποχρεούται να προσκομίσει ο φορέας της αλλοδαπής, ότι ο φορέας της αλλοδαπής είτε:

αα) είναι νομικό πρόσωπο, μη περιλαμβανομένου του *avoin yhtiφ* (Ay) και *kommandiittiyhtiφ* (Ky) / *φρηρpet bolag* και *kommanditbolag* (Φιλανδία) και του *handelsbolag* (HB) και *kommanditbolag* (KB) (Σουηδία) είτε

ββ) τα κέρδη του φορολογούνται με βάση τις γενικές διατάξεις περί φορολογίας εισοδήματος είτε

γγ) συνιστά Ο.Σ.Ε.Κ.Α. που διέπεται από τις διατάξεις της Οδηγίας 85/611/ΕΟΚ.

Ο οικονομικός φορέας της ημεδαπής που καταβάλλει τόκους σε έναν τέτοιο φορέα εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε. ή εξασφαλίζει την καταβολή τόκων για αυτόν, είναι φορέας πληρωμής σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, κοινοποιεί την επωνυμία και τη διεύθυνση του ως άνω φορέα της αλλοδαπής, καθώς και το συνολικό ποσό των τόκων που του κατέβαλε ή των οποίων εξασφάλισε την καταβολή στην αρμόδια αρχή της παραγράφου 4, η οποία στη συνέχεια διαβιβάζει τα στοιχεία αυτά στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εγκατάστασης του ως άνω φορέα.

γ) Ο φορέας που αναφέρεται στην περίπτωση β, δικαιούται να αντιμετωπίζεται ως Ο.Σ.Ε.Κ.Α. σύμφωνα με την υποπερίπτωση γγ' της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου. Εάν ο φορέας αυτός, που είναι εγκατεστημένος στην Ελλάδα, ασκήσει το παραπάνω δικαίωμα, τότε δύναται να ζητήσει την έκδοση πιστοποιητικού από την αρμόδια υπηρεσία, το οποίο στη συνέχεια υποχρεούται να υποβάλλει στον οικονομικό φορέα.

δ) Αν ο οικονομικός φορέας και ο φορέας που αναφέρεται στην περίπτωση β είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα, υποχρεούνται στην εφαρμογή μέτρων, τα οποία θα οριστούν με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.

3. Ως "τόκοι" νοούνται:

α) Οι καταβληθέντες ή εγγεγραμμένοι σε λογαριασμό τόκοι που προέρχονται από απαιτήσεις κάθε μορφής, συνοδευόμενοι ή μη από ενυπόθηκες εγγυήσεις ή από ρητρα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, ιδίως τα εισοδήματα από τίτλους του Δημοσίου και ομολογιακά δάνεια, συμπεριλαμβανομένων κάθε είδους πρόσθετων ωφελημάτων και βραβείων (λαχνών) που τα συνοδεύουν.

Οι τόκοι υπερημερίας δεν θεωρούνται τόκοι κατά την έννοια του παρόντος.

β) Οι δεδουλευμένοι ή κεφαλαιοποιημένοι τόκοι κατά την πώληση, την εξαγορά ή την εξόφληση των απαιτήσεων που αναφέρονται στην περίπτωση α'.

γ) Το εισόδημα που προκύπτει από τόκους είτε άμεσα είτε μέσω φορέα που αναφέρεται στην υποπερίπτωση ββ' της περίπτωσης β' της παραγράφου 1, το οποίο διανέμεται από:

αα) Ο.Σ.Ε.Κ.Α. που έχουν εγκριθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της Οδηγίας 85/611/ΕΟΚ,

ββ) φορείς που επωφελούνται από το δικαίωμα που προβλέπεται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 2 και

γγ) οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων που είναι εγκατεστημένοι εκτός του εδάφους, στο οποίο εφαρμόζεται η Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας δυνάμει του άρθρου 299 αυτής.

δ) Το εισόδημα που προκύπτει από την πώληση, την εξαγορά ή την εξόφληση επενδύσεων χαρτοφυλακίου (μονάδων) ή μεριδίων στους ακόλουθους οργανισμούς και φορείς, αν οι εν λόγω οργανισμοί και φορείς επενδύουν άμεσα ή έμμεσα ποσοστό ανώτερο του 40% του ενεργητικού τους σε απαιτήσεις που αναφέρονται στην περίπτωση α', μέσω άλλων οργανισμών συλλογικών επενδύσεων ή φορέων, που είναι οι εξής:

αα) Ο.Σ.Ε.Κ.Α. εγκεκριμένοι σύμφωνα με τις διατάξεις της Οδηγίας 85/611/ΕΟΚ,
ββ) φορείς που επωφελούνται από το δικαίωμα που προβλέπεται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 2 και

γγ) οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων που είναι εγκατεστημένοι εκτός του εδάφους όπως ορίζεται στο άρθρο 299 της Συνθήκης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το ποσοστό σαράντα τοις εκατό (40%) που αναφέρεται στην περίπτωση αυτή ορίζεται σε είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) από την 1η Ιανουαρίου 2011.

Δεν αποτελεί τόκο το εισόδημα των περιπτώσεων γ' και δ' που προέρχεται από οργανισμούς ή φορείς με έδρα στην Ελλάδα όταν το ποσοστό του ενεργητικού των εν λόγω φορέων που έχει επενδυθεί σε απαιτήσεις της περίπτωσης α', δεν υπερβαίνει το 15% του συνολικού εισοδήματος. Επίσης, δεν θεωρείται εισόδημα από τόκους το εισόδημα που καταβάλλεται ή πιστώνεται σε λογαριασμό φορέα της περίπτωσης β' της παραγράφου 2, εάν ο φορέας αυτός είναι εγκατεστημένος στην Ελλάδα και το ποσοστό του ενεργητικού του που έχει επενδυθεί σε απαιτήσεις της περίπτωσης α' δεν υπερβαίνει το δεκαπέντε τοις εκατό (15%).

4. Ως "αρμόδια αρχή" ορίζεται η Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

5. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ορίζονται τα αποδεικτικά στοιχεία των παραγράφων 1, 2 και 3, καθώς και κάθε σχετική λεπτομέρεια.

Άρθρο 5

Υποχρεώσεις του φορέα πληρωμής για τα στοιχεία του πραγματικού δικαιούχου

1. Ο φορέας πληρωμής υποχρεούται να προσδιορίζει με ακρίβεια τους πραγματικούς δικαιούχους και τη φορολογική κατοικία τους, ως ακολούθως:

α) την ταυτότητα του πραγματικού δικαιούχου, ανάλογα με το χρόνο έναρξης ισχύος της συμβατικής σχέσης που υφίσταται μεταξύ φορέα πληρωμής και δικαιούχου των τόκων, ως εξής:

αα) Εάν η σύμβαση έχει συναφθεί πριν από την 1η Ιανουαρίου 2004, ο φορέας πληρωμής προσδιορίζει την ταυτότητα του πραγματικού δικαιούχου δηλαδή το όνομα και τη διεύθυνσή του, χρησιμοποιώντας τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή του, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 2331/1995 (ΦΕΚ 173 Α').

ββ) Για συμβάσεις που συνάπτονται από την 1η Ιανουαρίου 2004 και μετά ή για συναλλαγές που πραγματοποιούνται από τον ίδιο χρόνο και μετά χωρίς να υπάρχει σύμβαση, ο φορέας πληρωμής υποχρεούται να εξακριβώνει τα στοιχεία του πραγματικού δικαιούχου δηλαδή το όνομα, τη διεύθυνση και τον αριθμό φορολογικού μητρώου στο κράτος μέλος που έχει τη φορολογική κατοικία του.

Τα στοιχεία αυτά προκύπτουν από το διαβατήριο ή το δελτίο ταυτότητας που προσκομίζει ο πραγματικός δικαιούχος. Αν η διεύθυνση δεν αναγράφεται στα προαναφερόμενα έγγραφα, εξακριβώνεται βάσει οποιουδήποτε αποδεικτικού εγγράφου που θα προσκομίσει ο πραγματικός δικαιούχος. Ειδικά για τον αριθμό φορολογικού μητρώου, εάν αυτός δεν αναγράφεται στο διαβατήριο ή στο δελτίο ταυτότητας ή σε οποιοδήποτε άλλο επίσημο έγγραφο, ενδεχομένως στο πιστοποιητικό φορολογικής κατοικίας που προσκομίζει ο πραγματικός δικαιούχος, τα στοιχεία ταυτότητας συμπληρώνονται με την ημερομηνία και τον τόπο γέννησης του πραγματικού δικαιούχου που προκύπτουν από το διαβατήριο ή το δελτίο ταυτότητας.

β) την κατοικία του πραγματικού δικαιούχου, ανάλογα με το χρόνο έναρξης ισχύος των συμβατικών σχέσεων που υφίστανται μεταξύ του φορέα πληρωμής και του δικαιούχου των τόκων, ως εξής:

αα) Εάν η σύμβαση έχει συναφθεί πριν από την 1η Ιανουαρίου 2004, ο φορέας πληρωμής προσδιορίζει την κατοικία του πραγματικού δικαιούχου, ήτοι τη χώρα στην οποία ο πραγματικός δικαιούχος έχει τη μόνιμη διεύθυνσή του, χρησιμοποιώντας τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή του, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2331/1995.

ββ) Για συμβάσεις που συνάπτονται από την 1η Ιανουαρίου 2004 και μετά ή για συναλλαγές που πραγματοποιούνται από τον ίδιο χρόνο και μετά χωρίς να

υπάρχει σύμβαση, ο φορέας πληρωμής προσδιορίζει την κατοικία του πραγματικού δικαιούχου, ήτοι τη χώρα στην οποία ο πραγματικός δικαιούχος έχει τη μόνιμη διεύθυνσή του, με βάση τη διεύθυνση που αναγράφεται στο διαβατήριο ή στο δελτίο ταυτότητας και σε περίπτωση ελλείψεως των ανωτέρω, με βάση οποιοδήποτε αποδεικτικό έγγραφο, το οποίο προσκομίζει ο πραγματικός δικαιούχος σύμφωνα με την ακόλουθη διαδικασία: για τα φυσικά πρόσωπα που προσκομίζουν διαβατήριο ή δελτίο ταυτότητας έκδοσης κράτους μέλους της Ε.Ε. και τα οποία δηλώνουν ότι είναι κάτοικοι τρίτης χώρας, η κατοικία καθορίζεται με βάση το πιστοποιητικό φορολογικής κατοικίας που εκδίδει η αρμόδια αρχή της τρίτης χώρας κατοικίας. Όταν δεν υπάρχει τέτοιο πιστοποιητικό, ως τόπος κατοικίας θεωρείται το κράτος μέλος της Ε.Ε. που έχει εκδώσει το διαβατήριο ή την ταυτότητα.

2. Αν ο φορέας πληρωμής διαθέτει στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι το φυσικό πρόσωπο στο οποίο καταβάλλονται τόκοι ή για το οποίο εξασφαλίζεται η πληρωμή τόκων, μπορεί να μην συμπίπτει με τον πραγματικό δικαιούχο και ότι το εν λόγω φυσικό πρόσωπο δεν εμπίπτει στις περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του παρόντος, λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να προσδιορίσει την ταυτότητα του πραγματικού δικαιούχου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού. Εάν ο φορέας πληρωμής δεν είναι σε θέση να προσδιορίσει τον πραγματικό δικαιούχο, το εν λόγω φυσικό πρόσωπο θεωρείται ως πραγματικός δικαιούχος και εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο 6

Υποχρεώσεις των φορέων πληρωμής και των λοιπών φορέων για τους τόκους

1. Όταν ο φορέας πληρωμής δεν έχει στη διάθεσή του στοιχεία σχετικά με το μέρος του εισοδήματος που προέρχεται από πληρωμή τόκων των περιπτώσεων γ' και δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4, το συνολικό ποσό του εισοδήματος θεωρείται πληρωμή τόκων.

2. Για την εφαρμογή της περίπτωσης δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4, όταν ο φορέας πληρωμής δεν έχει στη διάθεσή του στοιχεία σχετικά με το ποσοστό του ενεργητικού που έχει επενδυθεί σε απαιτήσεις ή σε μονάδες ή σε μερίδια, τότε θεωρείται ότι το ποσοστό αυτό υπερβαίνει το σαράντα τοις εκατό (40%) και το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) από την 1η Ιανουαρίου 2011. Όταν ο φορέας πληρωμής δεν είναι σε θέση να καθορίσει το ποσό του εισοδήματος από τόκους που απέκτησε ο πραγματικός δικαιούχος, τότε όλο το εισόδημα που αποκτά αυτός από το προϊόν της πώλησης, της εξόφλησης ή της εξαγοράς των μετοχών ή μεριδίων, θεωρείται τόκος.

3. Όταν οι τόκοι, όπως ορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 4, καταβάλλονται ή πιστώνονται σε λογαριασμό φορέα της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου 4, αν ο εν λόγω φορέας δεν επωφελείται από το δικαίωμα που προβλέπεται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 4, τότε θεωρούνται πληρωμές τόκων από το φορέα που τους καταβάλλει ή εξασφαλίζει την πληρωμή τους.

4. Για την εφαρμογή των περιπτώσεων β' και δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4, οι φορείς πληρωμής που είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα υποχρεούνται να υπολογίζουν τους τόκους σε ετήσια βάση κατά τη διάρκεια περιόδου που δεν υπερβαίνει το έτος και να θεωρούν τους ετήσιους αυτούς

τόκους ως πληρωμή τόκων, ακόμη και εάν δεν διενεργηθεί πώληση, εξαγορά ή εξόφληση κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής.

5. Αν το ποσοστό του ενεργητικού των οργανισμών ή φορέων που αναφέρονται στις περιπτώσεις γ' και δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4, το οποίο έχει επενδυθεί σε απαιτήσεις, όπως αυτές ορίζονται στην περίπτωση α' της παραγράφου 3 του άρθρου 4, δεν υπερβαίνει το δεκαπέντε τοις εκατό (15%) του συνολικού εισοδήματος, το εισόδημα των περιπτώσεων γ' και δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4 δεν θεωρείται πληρωμή τόκων.

Τόκοι που καταβάλλονται ή πιστώνονται σε λογαριασμό φορέα, που αναφέρεται στην περίπτωση β' της παραγράφου 2 του άρθρου 4, εάν ο φορέας αυτός είναι εγκατεστημένος στην Ελλάδα και δεν απολαμβάνει των δικαιωμάτων που προβλέπονται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 4 και το ποσοστό του ενεργητικού του, που έχει επενδυθεί σε απαιτήσεις της περίπτωσης α' της παραγράφου 3 του άρθρου 4 δεν υπερβαίνει το δεκαπέντε τοις εκατό (15%), δεν θεωρείται πληρωμή τόκων.

Άρθρο 7

Υποβολή από το φορέα πληρωμής
στοιχείων του πραγματικού δικαιούχου

1. Όταν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε., τότε ο φορέας πληρωμής στην Ελλάδα υποχρεούται να παράσχει στην αρμόδια αρχή τα παρακάτω στοιχεία:

α) τα στοιχεία ταυτότητας και την κατοικία του πραγματικού δικαιούχου σύμφωνα με το άρθρο 3,

β) το όνομα και τη διεύθυνση του φορέα πληρωμής,

γ) τον αριθμό λογαριασμού του πραγματικού δικαιούχου ή ελλείψει αυτού, τα στοιχεία της απαίτησης που αποτελεί γενεσιουργό αιτία των καταβαλλόμενων τόκων και

δ) στοιχεία σχετικά με την πληρωμή των τόκων σύμφωνα με την παράγραφο 2.

2. Ο φορέας πληρωμής υποχρεούται στην υποβολή των σχετικών πληροφοριών για τους τόκους, ταξινομώντας αυτούς στις παρακάτω κατηγορίες, τις οποίες και δηλώνει στην αρμόδια αρχή:

α) Το ποσό των καταβληθέντων ή πιστωθέντων τόκων στην περίπτωση που καταβάλλονται τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης α' της παραγράφου 3 του άρθρου 4.

β) Το ποσό του τόκου ή του εισοδήματος ή το συνολικό ποσό των εσόδων από την πώληση, την εξαγορά ή την εξόφληση, που αναφέρεται στις περιπτώσεις β' και δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4.

γ) Το ποσό του εισοδήματος ή το συνολικό διανεμόμενο ποσό που περιλαμβάνεται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4.

δ) Το ποσό του τόκου που αναλογεί σε κάθε μέλος του φορέα πληρωμής της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου 4, το οποίο πληροί τους όρους

της παραγράφου 1 του άρθρου 4, σε περίπτωση που καταβάλλονται τόκοι σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 6.

ε) Το ποσό του ανοιγμένου σε ετήσια βάση τόκου, σε περίπτωση που γίνεται εφαρμογή των οριζομένων στην παράγραφο 4 του άρθρου 6.

3. Κατ' εξαίρεση, στο αρχικό στάδιο εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος νόμου, ο φορέας πληρωμής υποχρεούται στην υποβολή τουλάχιστον του συνολικού ποσού των τόκων ή του εισοδήματος και του συνολικού ποσού των εσόδων από την πώληση, την εξαγορά ή την εξόφληση.

4. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ορίζεται η έναρξη ισχύος των οριζομένων από τις παραγράφους 2 και 3, η αρμόδια φορολογική αρχή στην οποία υποβάλλει ο φορέας πληρωμής τις πληροφορίες για τους τόκους, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Άρθρο 8

Αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών

1. Η Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών γνωστοποιεί τις πληροφορίες που αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους κατοικίας του πραγματικού δικαιούχου.

2. Η γνωστοποίηση πληροφοριών διεξάγεται αυτόματα τουλάχιστον μία φορά το χρόνο, το αργότερο μέχρι τέλος Ιουνίου εκάστου έτους, όσον αφορά το σύνολο των τόκων που καταβλήθηκαν κατά τη διάρκεια του συγκεκριμένου έτους.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 19 20 και 22 23 του Ν. 1914/1990 (ΦΕΚ 178 Α') εφαρμόζονται στην ανταλλαγή πληροφοριών που προβλέπει ο παρών νόμος, εφόσον οι διατάξεις του παρόντος δεν ορίζουν διαφορετικά.

Άρθρο 9

Μεταβατική περίοδος

1. Καθιερώνεται μεταβατική περίοδος για τους τόκους που αποκτά ο πραγματικός δικαιούχος, ο οποίος κατοικεί στην Ελλάδα και ο φορέας πληρωμής των οποίων είναι εγκατεστημένος στο Βέλγιο, Λουξεμβούργο ή Αυστρία. Η μεταβατική αυτή περίοδος αρχίζει από την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 13 και λήγει στο τέλος του πρώτου πλήρους φορολογικού έτους μετά τη μεταγενέστερη από τις παρακάτω ημερομηνίες:

α) την ημερομηνία έναρξης ισχύος της συμφωνίας την οποία η Ευρωπαϊκή Κοινότητα θα συνάψει τελευταία και με ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου, με μία από τις παρακάτω χώρες: Ελβετική Συνομοσπονδία, Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν, Δημοκρατία του Αγίου Μαρίνου, Πριγκιπάτο του Μονακό ή Πριγκιπάτο της Ανδόρας.

Αντικείμενο των συμφωνιών θα είναι η ανταλλαγή πληροφοριών κατόπιν αιτήσεως, όπως ορίζεται στο υπόδειγμα συμφωνίας για την ανταλλαγή φορολογικών πληροφοριών το οποίο εξέδωσε ο Ο.Ο.Σ.Α. στις 18 Απριλίου 2002 (εφεξής "υπόδειγμα συμφωνίας Ο.Ο.Σ.Α."), καθώς και όσον αφορά τις πληρωμές τόκων, όπως ορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 4, από φορείς

πληρωμής εγκατεστημένους στα αντίστοιχα κράτη προς πραγματικούς δικαιούχους έχοντες κατοικία σε έδαφος όπου εφαρμόζονται οι διατάξεις της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ, επιπλέον της εκ μέρους αυτών των χωρών παρακράτησης φόρου επί των πληρωμών αυτών με το συντελεστή που ορίζεται για τις αντίστοιχες περιόδους που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 10,

β) την ημερομηνία κατά την οποία το Συμβούλιο θα αποφασίσει ομόφωνα ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής υποχρεούνται να ανταλλάσσουν πληροφορίες κατόπιν αιτήσεως, κατά τα οριζόμενα στο υπόδειγμα συμφωνίας του Ο.Ο.Σ.Α., καθόσον αφορά τις πληρωμές τόκων, όπως ορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 4, από φορείς πληρωμής εγκατεστημένους στις Η.Π.Α. προς πραγματικούς δικαιούχους έχοντες κατοικία σε έδαφος όπου εφαρμόζονται οι διατάξεις της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ.

2. Κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 10.

3. Μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου της παραγράφου 1 ισχύουν οι διατάξεις των άρθρων 4 έως και 13 του νόμου αυτού. Αν το Βέλγιο, το Λουξεμβούργο ή η Αυστρία επιλέξουν να εφαρμόσουν τα άρθρα 5 και 6 του παρόντος για την ανταλλαγή των πληροφοριών πριν λήξει η μεταβατική περίοδος, παύει αυτοδικαίως η εφαρμογή του άρθρου 10.

Άρθρο 10

Παρακράτηση φόρου στην πηγή και κατανομή των εσόδων

1. Κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου που ορίζεται στο προηγούμενο άρθρο, το εισόδημα υπό τη μορφή τόκων από αποταμιεύσεις που αποκτά δικαιούχος κάτοικος Ελλάδος και καταβάλλεται από φορέα πληρωμής του Βελγίου, Λουξεμβούργου ή Αυστρίας, φορολογείται στην Ελλάδα σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2238/1994.

2. Εάν στα εισοδήματα της προηγούμενης παραγράφου, έχει παρακρατηθεί φόρος στο Βέλγιο, Λουξεμβούργο ή Αυστρία με συντελεστές παρακράτησης στην πηγή δεκαπέντε τοις εκατό (15%) τα πρώτα τρία έτη, είκοσι τοις εκατό (20%) τα τρία επόμενα έτη και στη συνέχεια τριάντα πέντε τοις εκατό (35%), κατ'εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου 11 της Οδηγίας, ο φόρος αυτός εκπίπτει από το φόρο που προκύπτει με βάση την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, εφόσον συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις:

α) ο πραγματικός δικαιούχος προσκομίζει πιστοποιητικό παρακράτησης φόρου στην πηγή και

β) έχει πραγματοποιηθεί το αργότερο εντός έξι μηνών από το τέλος του προηγούμενου οικονομικού έτους η μεταβίβαση στην Ελλάδα του εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) των εσόδων από τον παρακρατηθέντα φόρο στην πηγή.

Εάν το ποσό του φόρου αυτού υπερβαίνει το ποσό του φόρου που αναλογεί για το εισόδημα αυτό στην Ελλάδα, το επιπλέον ποσό φόρου επιστρέφεται στον πραγματικό δικαιούχο.

3. Εάν έχει διενεργηθεί οποιαδήποτε άλλη παρακράτηση φόρου στην πηγή, κατ'εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου, χορηγείται

πίστωση φόρου κατ' εφαρμογή των συμβάσεων περί αποφυγής της διπλής φορολογίας πριν από την εφαρμογή της διαδικασίας που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο.

4. Μετά από αίτηση του πραγματικού δικαιούχου των τόκων, η αρμόδια αρχή εκδίδει το σχετικό πιστοποιητικό φορολογικής κατοικίας, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την υποβολή της αιτήσεως, στο οποίο περιλαμβάνονται:

α) το όνομα, η διεύθυνση και ο αριθμός φορολογικού μητρώου του δικαιούχου,

β) το όνομα και η διεύθυνση του φορέα πληρωμής,

γ) ο αριθμός λογαριασμού του δικαιούχου και, εάν δεν υπάρχει αυτός, τα στοιχεία του τίτλου στον οποίο ενσωματώνεται η απαίτηση.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών μπορεί να οριστεί ο τύπος και τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο παραπάνω πιστοποιητικό. Το πιστοποιητικό ισχύει για ένα έτος από την κοινοποίησή του στον πραγματικό δικαιούχο.

Άρθρο 11

Διαπραγματεύσιμοι χρεωστικοί τίτλοι

1. Κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 9 και μέχρι τις 30 Δεκεμβρίου 2010, οι εγχώριες και διεθνείς ομολογίες και άλλοι διαπραγματεύσιμοι χρεωστικοί τίτλοι που έχουν εκδοθεί για πρώτη φορά πριν από την 1η Μαρτίου 2001 ή που τα ενημερωτικά φυλλάδια για την εισαγωγή τους στο Χρηματιστήριο Αξιών έχουν εγκριθεί πριν από την ημερομηνία αυτή από τις αρμόδιες αρχές, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην Οδηγία 80/390/ΕΟΚ του Συμβουλίου, όπως ενσωματώθηκε με το Π.Δ. 348/1985 (ΦΕΚ 125 Α'), ή από αρμόδιες αρχές σε τρίτες χώρες, δεν θεωρούνται ως απαιτήσεις σύμφωνα με την περίπτωση α' της παραγράφου 3 του άρθρου 4, εφόσον δεν πραγματοποιούνται επιπλέον εκδόσεις των εν λόγω διαπραγματεύσιμων χρεωστικών τίτλων από την 1η Μαρτίου 2002 και μετά. Αν η μεταβατική περίοδος παραταθεί πέραν της 31ης Δεκεμβρίου 2010, οι διατάξεις του άρθρου αυτού εξακολουθούν να ισχύουν μόνο για διαπραγματεύσιμους χρεωστικούς τίτλους, εφόσον:

α) περιέχουν ρήτρες επανενσωμάτωσης του εκπεσθέντος φόρου και

β) καταβάλλονται τόκοι στον πραγματικό δικαιούχο που είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος ή εξασφαλίζεται η καταβολή τόκων προς άμεσο όφελος αυτού, από φορέα πληρωμής, όπως ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 4 του παρόντος, που είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος που εφαρμόζει την παρακράτηση φόρου στην πηγή.

2. Αν έχουν πραγματοποιηθεί επιπλέον εκδόσεις των προαναφερόμενων διαπραγματεύσιμων χρεωστικών τίτλων από την 1η Μαρτίου 2002 και εξής από το Ελληνικό Δημόσιο ή από τον Ο.Τ.Ε., τη Δ.Ε.Η. και τον Ο.Σ.Ε. ή οργανισμούς που ενεργούν ως δημόσια αρχή, η συνολική έκδοση αυτών των τίτλων, αποτελούμενη από την αρχική έκδοση και τις νέες εκδόσεις, θεωρείται ως απαίτηση σύμφωνα με την περίπτωση α' της παραγράφου 3 του άρθρου 4. Αν πραγματοποιηθεί περαιτέρω έκδοση των προαναφερόμενων

διαπραγματεύσιμων χρεωστικών τίτλων από την 1η Μαρτίου 2002 και εξής από άλλον εκδότη που δεν καλύπτεται από το προηγούμενο εδάφιο, η περαιτέρω αυτή έκδοση θεωρείται ως απαίτηση σύμφωνα με την περίπτωση α' της παραγράφου 3 του άρθρου 4.

Άρθρο 12

Μη εφαρμογή άλλων γενικών ή ειδικών διατάξεων

Οι διατάξεις του Ν. 2238/1994, των οικείων Διμερών Συμβάσεων περί Αποφυγής Διπλής Φορολογίας Εισοδήματος ή άλλων νόμων, κατά το μέρος που αντίκεινται στις διατάξεις των άρθρων 4 έως και 13, δεν εφαρμόζονται για τα εισοδήματα που εμπίπτουν στις πιο πάνω διατάξεις.

Άρθρο 13

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς των άρθρων 4 έως και 12 του παρόντος νόμου αρχίζει από την 1η Ιουλίου 2005, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις:

α) Έχουν κυρωθεί με νόμο οι Συμφωνίες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την Ελβετική Συνομοσπονδία, το Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν, τη Δημοκρατία του Αγίου Μαρίνου, το Πριγκιπάτο του Μονακό και το Πριγκιπάτο της Ανδόρας με τις οποίες εφαρμόζονται μέτρα ισοδύναμα με τα οριζόμενα στο νόμο αυτόν.

β) Έχουν κυρωθεί με νόμο οι διμερείς διεθνείς συμφωνίες για τα εξαρτημένα ή συνδεδεμένα εδάφη (Νήσοι της Μάγχης, Νήσος του Μαν και εξαρτημένα ή συνδεδεμένα εδάφη της Καραϊβικής) για την εφαρμογή από την 1η Ιουλίου 2005 της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών, όπως ορίζεται στα άρθρα 5 και 6 του παρόντος ή της παρακράτησης φόρου στην πηγή κατά τη μεταβατική περίοδο του άρθρου 9 του παρόντος.

19. Με το άρθρο 8 παρ. 1 προστίθεται νέα παράγραφος 6 στο άρθρο 48 του ν. 4172/2013 (ΦΕΚ 167Α') μετά από τα εξής:

«1. Τα ενδοομιλικά μερίσματα που εισπράττει ένα νομικό πρόσωπο που είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδας, απαλλάσσονται από το φόρο, εάν το νομικό πρόσωπο που προβαίνει στη διανομή:

α) περιλαμβάνεται στους τύπους που απαριθμούνται στο Παράρτημα Ι Μέρους Α' της Οδηγίας 2011/96/ΕΕ, όπως ισχύει, και

β) είναι φορολογικός κάτοικος κράτους-μέλους της ΕΕ, σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού και δεν θεωρείται κάτοικος τρίτου κράτους εκτός ΕΕ κατ' εφαρμογήν όρων σύμβασης αποφυγής διπλής φορολογίας που έχει συναφθεί με αυτό το τρίτο κράτος, και

γ) υπόκειται, χωρίς τη δυνατότητα επιλογής ή απαλλαγής, σε έναν από τους φόρους που αναφέρονται στο Παράρτημα Ι Μέρους Β' της Οδηγίας 2011/96/ΕΕ ή σε οποιοδήποτε άλλον φόρο αντικαταστήσει έναν από τους φόρους αυτούς, και

δ) ο λήπτης φορολογούμενος κατέχει ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής τουλάχιστον δέκα τοις εκατό (10%) της αξίας ή του πλήθους του μετοχικού ή βασικού κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου του νομικού προσώπου που διανέμει, και

ε) το ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής διακρατείται τουλάχιστον είκοσι τέσσερις (24) μήνες.

2. Η προηγούμενη παράγραφος ισχύει επίσης για τα ενδοομιλικά μερίσματα που εισπράττονται από μόνιμες εγκαταστάσεις εταιρειών άλλων κρατών-μελών που βρίσκονται στην Ελλάδα και προέρχονται από τις θυγατρικές τους σε ένα άλλο κράτος-μέλος.

3. Εάν διανέμονται κέρδη από νομικό πρόσωπο σε λήπτη φορολογούμενο που δεν έχει διακρατήσει το ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής επί είκοσι τέσσερις (24) μήνες, αλλά πληρούται η προϋπόθεση γ' της παραγράφου 1, ή αυτή της παραγράφου 2, ο λήπτης φορολογούμενος μπορεί προσωρινά να ζητήσει την απαλλαγή που προβλέπεται στις εν λόγω παραγράφους, εφόσον καταθέσει στη Φορολογική Διοίκηση εγγυητική επιστολή υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, ίση με το ποσό του φόρου που θα όφειλε να καταβάλει σε περίπτωση μη χορήγησης της απαλλαγής. Η απαλλαγή καθίσταται οριστική και η εγγύηση λήγει κατά την ημερομηνία που συμπληρώνονται

είκοσι τέσσερις (24) μήνες διακράτησης του ελάχιστου ποσοστού συμμετοχής.

Εάν ο

φορολογούμενος παύει να διακρατεί το ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής πριν τη συμπλήρωση των είκοσι τεσσάρων (24) μηνών, η εγγύηση καταπίπτει υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου κατά την ημερομηνία αυτή.

4. Εάν η διανομή κερδών που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και 2 προκύπτει από συμμετοχή σε άλλο νομικό πρόσωπο, ο φορολογούμενος δεν μπορεί να εκπέσει τις επιχειρηματικές δαπάνες που συνδέονται με τη συμμετοχή αυτή.

5. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ορίζονται τα έντυπα εφαρμογής του άρθρου αυτού.»

20. Με το άρθρο 8 παρ. 2 προστίθεται νέα παράγραφος στο άρθρο 72 του ν. 4172/2013 μετά από τα εξής:

«.....»

21. Με το άρθρο 8 παρ. 3 αντικαθίστανται οι περιπτώσεις κα' και κγ' στο Παράρτημα Α1 του ν. 2578/1998 (Α' 30), οι οποίες έχουν ως εξής:

«κα) οι εταιρείες του πολωνικού δικαίου που αποκαλούνται: "spotka akcyjna", "spolka z ograniczona odpowiedzialnoscia",»

«κγ) οι εταιρείες του ρουμανικού δικαίου που αποκαλούνται: "societal pe actiuni", "societati in comandita pe actiuni", "societal cu raspundere limitata",»

22. Με το άρθρο 9 παρ. 1 αντικαθίσταται το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ Κώδικα ΦΠΑ Ν.2859/2000 (Α' 248), το οποίο έχει ως εξής:

1. "Εδαφος της Κοινότητας" ή "Κοινότητα" είναι το εσωτερικό των κρατών μελών, όπως αυτό καθορίζεται για κάθε κράτος μέλος στο άρθρο 227 της Συνθήκης Ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

2. Εξαιρούνται από την έννοια του "εσωτερικού των κρατών μελών":

α) Τα ακόλουθα εθνικά εδάφη:

Νησί της Ελιγολάνδης και περιοχή του Μπύζιγκεν της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Θέουτα και Μελίλια του Βασιλείου της Ισπανίας. Λιβίνιο και Καμπιόνε ντ' Ιτάλια της Ιταλικής Δημοκρατίας.

β) Τα ακόλουθα εθνικά εδάφη: Άγιο Όρος της Ελληνικής Δημοκρατίας. Υπερπόντια διαμερίσματα της Γαλλικής Δημοκρατίας. Κανάρια νησιά του Βασιλείου της Ισπανίας. Άαλαντ νησιά της Φινλανδικής Δημοκρατίας.

3. Πράξεις που διενεργούνται μεταξύ της Ελλάδος και του Πριγκιπάτου του Μονακό, θεωρούνται ως πράξεις διενεργούμενες από ή προς τη Γαλλική Δημοκρατία.

Επίσης, πράξεις που διενεργούνται μεταξύ της Ελλάδος και του νησιού Μιαν, θεωρούνται ως πράξεις διενεργούμενες από ή προς το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας.

4. "Τρίτο έδαφος" ή "Τρίτες χώρες", κάθε έδαφος που δεν περιλαμβάνεται στην έννοια του εσωτερικού της Κοινότητας, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 3 του παρόντος.

23. Με το άρθρο 9 παρ. 2 διαγράφεται η φράση "ή από τα αγγλονορμανδικά νησιά" από το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 61 Κώδικα ΦΠΑ -Ν.2859/2000 (Α' 248) και η φράση "ή προς τα αγγλονορμανδικά νησιά" από το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου, το οποίο έχει ως εξής:

«1. Για αγαθά που εισέρχονται στο εσωτερικό της χώρας από ένα από τα αναφερόμενα στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 2 του Παραρτήματος II εδάφιο, ή από τα αγγλονορμανδικά νησιά, εφαρμόζονται:

α) οι διατυπώσεις που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2913/92, για την εισαγωγή των αγαθών στο εσωτερικό της χώρας

β) η διαδικασία της εσωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης, εφόσον από τη στιγμή της εισόδου των αγαθών στο εσωτερικό της χώρας τα αγαθά αυτά:

αα) προορίζονται για άλλο κράτος μέλος,

ββ) προορίζονται να επανεξαχθούν μετά από προηγούμενη παραγωγή, κατασκευή, συναρμολόγηση, επεξεργασία, διασκευή ή μετασκευή στο εσωτερικό της χώρας,

γγ) τίθενται υπό καθεστώς προσωρινής εισαγωγής, κατά την έννοια της οδηγίας 85/362/ΕΟΚ.

2. Για αγαθά που προέρχονται από την Κοινότητα και αποστέλλονται ή μεταφέρονται προς ένα από τα εδάφη που αναφέρονται στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 2 του Παραρτήματος II ή προς τα αγγλονορμανδικά νησιά, εφαρμόζονται:

α) οι διατυπώσεις που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2913/92, για την εξαγωγή των αγαθών εκτός της Κοινότητας

β) η διαδικασία της εσωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης, εφόσον η παράδοση των αγαθών αυτών προς εξαγωγή έχει γίνει σε άλλο κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο της εξόδου των αγαθών από την Κοινότητα.»

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Προσαρμογή της Ελληνικής Νομοθεσίας στις διατάξεις: α) των Οδηγιών 2014/107/ΕΕ και (ΕΕ) 2015/2060, β) των Οδηγιών 2014/86/ΕΕ και 2015/121/ΕΕ, γ) της Οδηγίας 2013/61/ΕΕ και άλλες διατάξεις

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ
ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ
2014/107/ΕΕ ΚΑΙ ΕΕ 2015/2060

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ
2014/107/ΕΕ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 9ΗΣ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2014 ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ
ΟΔΗΓΙΑΣ 2011/16/ΕΕ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΣΤΗΝ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΣΤΟΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΤΟΜΕΑ

Άρθρο 1

Με τα άρθρα 1 έως και 4 εναρμονίζεται η ελληνική νομοθεσία με τις διατάξεις της υπ' αριθμ. 2014/107/ΕΕ Οδηγίας του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 2014 (ΕΕ L 359 της 16ης.12.2014) για την τροποποίηση της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ (ΕΕ L 64 της 11ης.3.2011), όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον φορολογικό τομέα, η οποία έχει ενσωματωθεί στην ελληνική νομοθεσία με τις διατάξεις των Κεφαλαίων Α΄ έως και Ζ΄ του Μέρους πρώτου του ν. 4170/2013 (Α΄ 163).

Άρθρο 2

(άρθρο 1 παράγραφοι 1 και 2
της Οδηγίας 2014/107/ΕΕ)

1.α. Η παρ. 5 του άρθρου 4 του ν. 4170/2013 (Α΄ 163) αντικαθίσταται ως εξής:

«5. «αιτούσα αρχή» ή «αποστέλλουσα αρχή»: η κεντρική υπηρεσία διασύνδεσης, τμήμα διασύνδεσης ή οποιοσδήποτε αρμόδιος υπάλληλος κράτους-μέλους που υποβάλλει αίτημα συνδρομής εξ ονόματος της αρμόδιας αρχής ή κοινοποιεί με την αυτόματη ανταλλαγή της παραγράφου 9, πληροφορίες σε οποιοδήποτε άλλο κράτος-μέλος αντιστοιχώς.»

β. Η παρ. 6 του άρθρου 4 του ν. 4170/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. «λαμβάνουσα αρχή»: η κεντρική υπηρεσία διασύνδεσης, τμήμα διασύνδεσης ή οποιοσδήποτε αρμόδιος υπάλληλος κράτους-μέλους που λαμβάνει αίτημα συνδρομής εξ ονόματος της αρμόδιας αρχής ή λαμβάνει πληροφορίες με αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών.»

2. Η παρ. 9 του άρθρου 4 του ν. 4170/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«9. «αυτόματη ανταλλαγή»: η συστηματική κοινοποίηση προκαθορισμένων πληροφοριών σχετικά με φορολογικούς κατοίκους άλλων κρατών-μελών στο οικείο κράτος-μέλος φορολογικής κατοικίας, χωρίς προηγούμενο αίτημα και ανά προκαθορισμένα τακτά διαστήματα. Για την εφαρμογή του άρθρου 9, ως διαθέσιμες νοούνται οι πληροφορίες των φορολογικών αρχείων του κράτους-μέλους που κοινοποιεί τις πληροφορίες, οι οποίες μπορούν να ανακτηθούν σύμφωνα με τις διαδικασίες συλλο-

γής και επεξεργασίας πληροφοριών αυτού του κράτους-μέλους. Για την εφαρμογή των άρθρων 9 παράγραφος 1 περίπτωση β΄, 21 παράγραφοι 2 και 4 και 24 παράγραφοι 2 και 3, κάθε όρος γραμμένος με κεφαλαία γράμματα έχει τη σημασία που αποδίδεται στους αντίστοιχους ορισμούς που καθορίζονται στο Παράρτημα Ι.»

3.α. Η παρ. 4 του άρθρου 5 του ν. 4170/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Ως «τμήματα διασύνδεσης» κατά το άρθρο 4 παράγραφος 3 ορίζονται:

α) η Διεύθυνση Ελέγχων της Γενικής Διεύθυνσης Φορολογικής Διοίκησης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών,

β) η Διεύθυνση Στρατηγικής Τελωνειακών Ελέγχων και Παραβάσεων της Γενικής Διεύθυνσης Τελωνείων και Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ.) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και

γ) το Τμήμα ΣΤ΄ Αυτόματης Ανταλλαγής Φορολογικών Πληροφοριών της Διεύθυνσης Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης της Γενικής Διεύθυνσης Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Ανθρώπινου Δυναμικού της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.»

Τα ανωτέρω α΄ και β΄ Τμήματα διασύνδεσης ενεργούν ως «αιτούσα αρχή» και ως «λαμβάνουσα αρχή» κατά το άρθρο 4 παράγραφοι 5 και 6, ανάλογα με την περίπτωση, για το σκοπό της εφαρμογής της διοικητικής συνεργασίας που προβλέπεται στα άρθρα 12 και 13.

Το ανωτέρω γ΄ τμήμα διασύνδεσης ενεργεί ως «αποστέλλουσα αρχή» και ως «λαμβάνουσα αρχή» κατά το άρθρο 4 παράγραφοι 5 και 6, για τους σκοπούς του άρθρου 9.»

β. Η παρ. 5 του άρθρου 5 του ν. 4170/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, κατόπιν εισήγησης της αρμόδιας αρχής του Υπουργείου Οικονομικών κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1, μπορεί να ορίζεται τμήμα ή τμήματα διασύνδεσης, εκτός των αναφερομένων στην παράγραφο 4. Η κεντρική υπηρεσία διασύνδεσης του Υπουργείου Οικονομικών με ευθύνη της ενημερώνει τον κατάλογο των τμημάτων διασύνδεσης και τον διαθέτει στις κεντρικές υπηρεσίες διασύνδεσης των άλλων κρατών-μελών και στην Επιτροπή.»

4.α. Στην παρ. 1 του άρθρου 9 του ν. 4170/2013 οι λέξεις «κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1» αντικαθίσταται από τις λέξεις «κατά το άρθρο 4 παράγραφος 1» και η παράγραφος αυτή αναριθμείται ως περίπτωση α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 9.

β. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 9 προστίθεται νέα περίπτωση β΄ που έχει ως εξής:

«β) Η αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το άρθρο 4 παράγραφος 1, κοινοποιεί στην αρμόδια αρχή οποιουδήποτε άλλου κράτους-μέλους και λαμβάνει από την αρμόδια αρχή οποιουδήποτε άλλου κράτους-μέλους, με αυτόματη ανταλλαγή και εντός της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 2 περίπτωση β΄ του παρόντος άρθρου, τις πληροφορίες του επόμενου εδαφίου σχετικά με τις φορολογικά έτη από την 1η Ιανουαρίου 2016 και εξής όσον αφορά έναν Δηλωτέο Λογαριασμό. Τα Δηλούμενα Ελληνικά Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα υποχρεούνται να υποβάλλουν στην αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το άρθρο 4 παράγραφος 1,

τις ακόλουθες πληροφορίες όσον αφορά ένα Δηλωτέο Λογαριασμό με βάση τους εφαρμοστέους κανόνες υποβολής στοιχείων και δέουσας επιμέλειας που περιέχονται στα Παραρτήματα I και II, και να διασφαλίζουν την αποτελεσματική και σύμφωνη εφαρμογή αυτών των κανόνων με βάση το Τμήμα IX του Παραρτήματος I:

α) (αα) στην περίπτωση κάθε Δηλωτέου Προσώπου που είναι Δικαιούχος Λογαριασμού και το οποίο είναι φυσικό πρόσωπο:

- (i) το όνομα,
- (ii) τη διεύθυνση,
- (iii) το/τα κράτος/η μέλος/η κατοικίας,
- (iv) τον/τους ΑΦΜ,
- (v) την ημερομηνία και τον τόπο γέννησης του παραπάνω φυσικού προσώπου.

(ββ) στην περίπτωση κάθε Δηλωτέου Προσώπου που είναι Δικαιούχος Λογαριασμού και είναι οντότητα:

- (i) την επωνυμία,
- (ii) τη διεύθυνση,
- (iii) το/τα κράτος/η μέλος/η κατοικίας, και
- (iv) τον/τους ΑΦΜ της παραπάνω οντότητας και
- (vi) όπου ο Δικαιούχος Λογαριασμού, κατόπιν εφαρμογής κανόνων δέουσας επιμέλειας σύμφωνων προς τα Παραρτήματα, διαπιστώνεται ότι διαθέτει ένα ή περισσότερα Ελέγχοντα Πρόσωπα που είναι Δηλωτέα Πρόσωπα και τις ακόλουθες πληροφορίες: (i) το όνομα, (ii) τη διεύθυνση, (iii) το/τα κράτος/η μέλος/η κατοικίας και, εάν υπάρχει, άλλη/ες δικαιοδοσία/ες κατοικίας, (iv) τον/τους ΑΦΜ, (v) την ημερομηνία και τον τόπο γέννησης κάθε τέτοιου Δηλωτέου Προσώπου·

β) τον αριθμό λογαριασμού ή το λειτουργικό ισοδύναμο ελλείψει αριθμού λογαριασμού·

γ) την επωνυμία και τον αριθμό ταυτοποίησης, εάν υπάρχει, του Δηλούντος Χρηματοπιστωτικού Ιδρύματος·

δ) το υπόλοιπο ή την αξία του λογαριασμού, συμπεριλαμβανομένης, στην περίπτωση του Ασφαλιστήριου Συμβολαίου με Αξία Εξαγοράς ή του Συμβολαίου Προσόδων, της αξίας εξαγοράς κατά τη λήξη ή της τιμής εξαγοράς σε περίπτωση πρόωρης λύσης του συμβολαίου, στο τέλος του σχετικού ημερολογιακού έτους, ή το κλείσιμο του λογαριασμού, εάν ο λογαριασμός έκλεισε κατά τη διάρκεια αυτού του έτους·

ε) σε περίπτωση Λογαριασμού Θεματοφυλακής:

i) το συνολικό ακαθάριστο ποσό των τόκων, το συνολικό ακαθάριστο ποσό των μερισμάτων και το συνολικό ακαθάριστο ποσό λοιπών εισοδημάτων που προέκυψαν σε σχέση με τα περιουσιακά στοιχεία που τηρούνται στον λογαριασμό, σε κάθε περίπτωση που καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν στον λογαριασμό ή σε σχέση με το λογαριασμό κατά τη διάρκεια του ημερολογιακού έτους και

ii) τα συνολικά ακαθάριστα έσοδα από την πώληση ή την εξαγορά χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων που καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν στον λογαριασμό κατά τη διάρκεια του ημερολογιακού έτους για τα οποία το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα ενήργησε ως θεματοφύλακας, μεσάζων, εντολοδόχος ή άλλως ως εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος του Δικαιούχου Λογαριασμού·

στ) στην περίπτωση Καταθετικού Λογαριασμού, το συνολικό ακαθάριστο ποσό των τόκων που καταβλήθηκε ή πιστώθηκε στον λογαριασμό κατά τη διάρκεια του ημερολογιακού έτους και

ζ) σε περίπτωση λογαριασμού που δεν περιγράφεται στα στοιχεία ε' ή στ', το συνολικό ακαθάριστο ποσό που

καταβλήθηκε ή πιστώθηκε στον Δικαιούχο Λογαριασμού σε σχέση με τον λογαριασμό κατά τη διάρκεια του ημερολογιακού έτους, ως προς το οποίο το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα είναι οφειλέτης ή χρεώστης, συμπεριλαμβανομένου του συνολικού ποσού τυχόν πληρωμών εξόφλησης προς τον Δικαιούχο Λογαριασμού κατά τη διάρκεια του ημερολογιακού έτους.

Για την ανταλλαγή πληροφοριών στο πλαίσιο της παρούσας παραγράφου, εκτός εάν άλλως προβλέπεται στην παρούσα παράγραφο ή στα Παραρτήματα, το ποσό και ο χαρακτηρισμός των πληρωμών που πραγματοποιούνται σε σχέση με Δηλωτέο Λογαριασμό καθορίζονται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας.

Σε περίπτωση που η ανταλλαγή πληροφοριών για Δηλωτέο Λογαριασμό εμπίπτει και στα δύο πρώτα εδάφια της παρούσας παραγράφου και στην παράγραφο 1 περίπτωση α' στοιχείο γ' ή κάθε άλλης ενωσιακής νομικής πράξης, συμπεριλαμβανομένης της Οδηγίας 2003/48/EK, όπως έχει ενσωματωθεί στην εθνική έννομη τάξη με τις διατάξεις του δεύτερου Κεφαλαίου του ν. 3312/2005 (Α' 35) και τις κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθείσες κανονιστικές αποφάσεις, εφαρμόζονται τα δύο πρώτα εδάφια της παρούσας παραγράφου.»

5.α. Η παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 4170/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η κοινοποίηση πληροφοριών πραγματοποιείται ως ακολούθως:

α) όσον αφορά τις κατηγορίες που ορίζονται στην παράγραφο 1 περίπτωση α', κοινοποιούνται τουλάχιστον άπαξ του έτους, εντός έξι μηνών από το τέλος του φορολογικού έτους κατά τη διάρκεια του οποίου κατέστησαν διαθέσιμες·

β) όσον αφορά τις κατηγορίες που ορίζονται στην παράγραφο 1 περίπτωση β', κοινοποιούνται ετησίως, εντός εννέα μηνών από το τέλος του ημερολογιακού έτους που αφορούν οι πληροφορίες.»

β. Στην παρ. 3 του άρθρου 9 του ν. 4170/2013 οι λέξεις «στην παράγραφο 1» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στην παράγραφο 1 περίπτωση α'».

6. Η παρ. 4 του άρθρου 9 του ν. 4170/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Η αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το άρθρο 4 παράγραφος 1, μπορεί να δηλώνει στην αρμόδια αρχή οποιοδήποτε άλλο κράτος-μέλος ότι δεν επιθυμεί να λαμβάνει πληροφορίες για μία ή μερικές από τις κατηγορίες εισοδήματος και κεφαλαίου που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περίπτωση α' και ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή.»

7. Η παρ. 5 του άρθρου 9 του ν. 4170/2013 αναριθμείται ως παράγραφος 5 περίπτωση α' και προστίθεται περίπτωση β' στην ίδια παράγραφο του ίδιου άρθρου που έχει ως εξής:

«β) Για τους σκοπούς του Τμήματος VIII Ενότητα Β' παράγραφος 1 στοιχείο γ' και Ενότητα Γ' παράγραφος 17 στοιχείο ζ' του Παραρτήματος I, η αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1, διαβιβάζει στην Επιτροπή έως την 31η Ιουλίου 2015 τον κατάλογο οντοτήτων και λογαριασμών που πρέπει να αντιμετωπιστούν ως Μη Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ίδρυματα και Εξαιρούμενοι Λογαριασμοί, αντιστοίχως και ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με οποιαδήποτε αλλαγή αυτών των στοιχείων προκειμένου να δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

από την Επιτροπή ο κατάλογος ως καταρτίζεται βάσει των ληφθεισών πληροφοριών. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, κατόπιν εισήγησης της αρμόδιας αρχής του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1, εκδίδεται και επικαιροποιείται ο κατάλογος του προηγούμενου εδαφίου και ορίζονται όλα τα ειδικότερα θέματα προκειμένου να διασφαλίζεται ότι τα είδη των Μη Δηλούντων Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων και των Εξαιρούμενων Λογαριασμών πληρούν όλες τις προϋποθέσεις που παρατίθενται στο Τμήμα VIII Ενότητα Β' παράγραφος 1 στοιχείο γ' και Ενότητα Γ' παράγραφος 17 στοιχείο ζ' του Παραρτήματος Ι και ιδιαίτερα ότι το καθεστώς ενός Χρηματοπιστωτικού Ιδρύματος ως Μη Δηλούντος Χρηματοπιστωτικού Ιδρύματος ή το καθεστώς ενός λογαριασμού ως Εξαιρούμενου Λογαριασμού δεν παρακωλύει την επίτευξη των σκοπών του παρόντος νόμου. Με όμοια απόφαση εκδίδεται και επικαιροποιείται ο κατάλογος για τις «Συμμετέχουσες Δικαιοδοσίες» έναντι της Ελλάδας σύμφωνα με το Τμήμα VIII Ενότητα Δ' παράγραφος 4 του Παραρτήματος Ι.»

8. Η παρ. 7 του άρθρου 9 του ν. 4170/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«7. α) Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να ορίζονται τα ειδικότερα μέτρα για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής και σύμφωνης εφαρμογής των κανόνων δέουσας επιμέλειας που εφαρμόζονται από τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα με βάση τους κανόνες που ορίζονται στο Τμήμα ΙΧ του Παραρτήματος Ι.

β) Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ορίζονται τα πληροφοριακά μέσα, η παροχή στατιστικών στοιχείων και κάθε άλλη ειδικότερη λεπτομέρεια σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών της παραγράφου 1 περίπτωση α' που λαμβάνει χώρα μεταξύ της Ελλάδας και των άλλων κρατών-μελών σύμφωνα με τις πρακτικές ρυθμίσεις για την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών του άρθρου 20 παράγραφοι 3, 4 και 5.

γ) Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων μπορεί να ορίζονται περαιτέρω θέματα σχετικά με την εφαρμογή της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων και την τήρηση των κανόνων δέουσας επιμέλειας από τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα που περιλαμβάνονται στα Παραρτήματα Ι και ΙΙ, την παροχή στατιστικών στοιχείων και κάθε ειδικότερη λεπτομέρεια σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών της παραγράφου 1 περίπτωση β' που λαμβάνει χώρα μεταξύ της Ελλάδας και των άλλων κρατών-μελών σύμφωνα με τις πρακτικές ρυθμίσεις για την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών του άρθρου 20 παράγραφοι 3, 4 και 5. »

9. Η παρ. 8 του άρθρου 9 του ν.4170/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«8. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου σχετικά με την αυτόματη ανταλλαγή της παραγράφου 1 περίπτωση α' ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2015. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου σχετικά με την αυτόματη ανταλλαγή της παραγράφου 1 περίπτωση β' ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2016.»

Άρθρο 3 (άρθρο 1 παράγραφοι 3, 4 και 5 της Οδηγίας 2014/107/ΕΕ)

1. Η παρ. 3 του άρθρου 14 του ν. 4170/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Η λαμβάνουσα ελληνική αρχή διαβιβάζει τις παρα-

πάνω πράξεις ή αποφάσεις στην αρμόδια ημεδαπή φορολογική αρχή, η οποία τις κοινοποιεί στον παραλήπτη, σύμφωνα με τη νομοθεσία που ισχύει για την κοινοποίηση παρόμοιων πράξεων ή αποφάσεων και στη συνέχεια αποστέλλει στη λαμβάνουσα ελληνική αρχή τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία.»

2.α. Στο τέλος της παρ. 4 του άρθρου 14 του ν.4170/2013 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1, μπορεί να κοινοποιεί κάθε έγγραφο με συστημένη επιστολή ή ηλεκτρονικά απευθείας σε ένα πρόσωπο εντός της επικράτειας άλλου κράτους-μέλους.»

β. Η παράγραφος 5 του άρθρου 14 του ν. 4170/2013 καταργείται.

3. Η παρ. 4 του άρθρου 20 του ν. 4170/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Οι αυτόματες ανταλλαγές πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 9 αποστέλλονται χρησιμοποιώντας τυποποιημένο ηλεκτρονικό μορφότυπο με στόχο τη διευκόλυνση της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών και με βάση τον ισχύοντα ηλεκτρονικό μορφότυπο κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 του ν. 3312/2005, με το οποίο ενσωματώθηκε το άρθρο 9 της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ (ΕΕ L 157 της 26ης.3.2003).»

4. Η παρ. 2 του άρθρου 21 του ν. 4170/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«2.α. Οι αρμόδιες αρχές του Υπουργείου Οικονομικών δυνάμει των διατάξεων του π.δ. 111/2014 (Α' 178), όπως εκάστοτε ισχύει, είναι υπεύθυνες για κάθε ανάπτυξη των συστημάτων τους που απαιτείται προκειμένου να είναι δυνατή η ανταλλαγή των πληροφοριών μεταξύ της Ελλάδας και των άλλων κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσω του δικτύου CCN, καθώς και για τη διασφάλιση της ασφάλειας των συστημάτων τους.

β. Οι υπεύθυνοι επεξεργασίας, κατά το άρθρο 24 παράγραφος 2, ειδοποιούν κάθε Δηλωτέο Πρόσωπο σε περίπτωση παραβίασης ασφάλειας που αφορά τα δεδομένα του, όταν η παραβίαση αυτή ενδέχεται να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην προστασία των προσωπικών του δεδομένων ή του ιδιωτικού του βίου.»

5.α. Το άρθρο 24 του ν. 4170/2013 αριθμείται ως παράγραφος 1 του ίδιου άρθρου.

β. Στο άρθρο 24 προστίθενται νέες παράγραφοι 2, 3 και 4 που έχουν ως εξής:

«2. Τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα και οι αρμόδιες αρχές του Υπουργείου Οικονομικών δυνάμει των διατάξεων του π.δ. 111/2014, όπως εκάστοτε ισχύει, θεωρούνται υπεύθυνοι επεξεργασίας για τους σκοπούς του ν. 2472/1997.

3. Κατά παρέκκλιση από τα οριζόμενα στην παράγραφο 1, κάθε Δηλούν Ελληνικό Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα υποχρεούται να:

α) ενημερώνει κάθε ενδιαφερόμενο Δηλωτέο Πρόσωπο ότι οι πληροφορίες που το αφορούν και που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 περίπτωση β' θα συλλεχθούν και θα διαβιβαστούν σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου,

β) παράσχει σε αυτό το πρόσωπο κάθε πληροφορία της οποίας δικαιούται να λαμβάνει γνώση δυνάμει των διατάξεων του ν. 2472/1997 εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, ώστε το πρόσωπο να ασκήσει τα δικαιώματά του ως προς την προστασία δεδομένων και, σε κάθε περίπτωση, πριν το ενδιαφερόμενο Δηλούν Χρηματοπι-

στωτικό Ίδρυμα υποβάλλει τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 περίπτωση β' στην αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το άρθρο 4 παράγραφος 1.

4. Οι πληροφορίες που υφίστανται επεξεργασία σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου διατηρούνται μόνο για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την επιδίωξη των σκοπών του παρόντος κεφαλαίου και, σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα με τις διατάξεις περί παραγραφής της φορολογικής νομοθεσίας.»

Άρθρο 4

Μετά το άρθρο 25 του Κεφαλαίου Ζ' του πρώτου Μέρους του ν. 4170/2013 προστίθεται νέο Κεφάλαιο Η' στο οποίο προσαρτώνται τα ακόλουθα Παραρτήματα Ι και ΙΙ τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των διατάξεων του παρόντος νόμου:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΚΑΝΟΝΕΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΟΥΣΑΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΟΣΩΝ ΑΦΟΡΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΕΠΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ

Στο παρόν παράρτημα ορίζονται οι κανόνες υποβολής στοιχείων και δέουσας επιμέλειας που υποχρεούνται να εφαρμόζουν τα Δηλούντα Ελληνικά Χρηματοπιστωτικά Ίδρύματα, προκειμένου η αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το άρθρο 4 παράγραφος 1, να μπορεί να κοινοποιεί, μέσω αυτόματης ανταλλαγής, τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 περίπτωση β' του παρόντος νόμου. Επίσης, σε αυτό το παράρτημα ορίζονται οι κανόνες και οι διοικητικές διαδικασίες που τίθενται για τα Δηλούντα Ελληνικά Χρηματοπιστωτικά Ίδρύματα, προκειμένου να εφαρμόζονται αποτελεσματικά οι παρακάτω διαδικασίες υποβολής στοιχείων και δέουσας επιμέλειας, και να εξασφαλίζεται η συμμόρφωση προς αυτές.

ΤΜΗΜΑ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Α. Υποκείμενο στις Ενότητες Γ' έως Ε', κάθε Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα παρέχει στην αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το άρθρο 4 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες σχετικά με κάθε Δηλωτέο Λογαριασμό του:

1.α) Στην περίπτωση κάθε Δηλωτέου Προσώπου που είναι Δικαιούχος Λογαριασμού και το οποίο είναι φυσικό πρόσωπο:

- (i) το όνομα,
- (ii) τη διεύθυνση,
- (iii) το/τα κράτος/η μέλος/η κατοικίας,
- (iv) τον/τους ΑΦΜ,
- (v) την ημερομηνία και τον τόπο γέννησης του παραπάνω φυσικού προσώπου.

β) Στην περίπτωση κάθε Δηλωτέου Προσώπου που είναι Δικαιούχος Λογαριασμού και είναι οντότητα:

- (i) την επωνυμία,
- (ii) τη διεύθυνση,

(iii) το/τα κράτος/η μέλος/η κατοικίας και

(iv) τον/τους ΑΦΜ της παραπάνω οντότητας και

(v) όπου ο Δικαιούχος Λογαριασμού, κατόπιν εφαρμογής κανόνων δέουσας επιμέλειας κατά τα Τμήματα V, VI και VII, διαπιστώνεται ότι διαθέτει ένα ή περισσότερα Ελέγχοντα Πρόσωπα που είναι Δηλωτέα Πρόσωπα και τις ακόλουθες πληροφορίες: (i) το όνομα, (ii) τη διεύθυνση, (iii) το/τα κράτος/η μέλος/η κατοικίας και, εάν υπάρχει, άλλη/ες δικαιοδοσία/ες κατοικίας, (iv) τον ΑΦΜ, και (v) την ημερομηνία και τον τόπο γέννησης κάθε τέτοιου Δηλωτέου Προσώπου.

2. Τον αριθμό λογαριασμού ή λειτουργικό ισοδύναμο ελλείψει αριθμού λογαριασμού.

3. Την ονομασία και τον αριθμό ταυτοποίησης, εάν υπάρχει, του Δηλούντος Χρηματοπιστωτικού Ίδρυματος.

4. Το υπόλοιπο ή την αξία του λογαριασμού, συμπεριλαμβανομένης, στην περίπτωση του Ασφαλιστήριου Συμβολαίου με Αξία Εξαγοράς ή του Συμβολαίου Προσόδων, της αξίας εξαγοράς κατά τη λήξη ή της τιμής εξαγοράς σε περίπτωση πρόωρης λύσης του συμβολαίου, στο τέλος του σχετικού ημερολογιακού έτους, ή το κλείσιμο του λογαριασμού, εάν ο λογαριασμός έκλεισε κατά τη διάρκεια αυτού του έτους.

5. Σε περίπτωση Λογαριασμού Θεματοφυλακής:

α) το συνολικό ακαθάριστο ποσό των τόκων, το συνολικό ακαθάριστο ποσό των μερισμάτων και το συνολικό ακαθάριστο ποσό λοιπών εισοδημάτων που προέκυψαν σε σχέση με τα περιουσιακά στοιχεία που τηρούνται στον λογαριασμό, σε κάθε περίπτωση που καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν στον λογαριασμό, ή σε σχέση με τον λογαριασμό, κατά τη διάρκεια του ημερολογιακού έτους και

β) τα συνολικά ακαθάριστα έσοδα από την πώληση ή την εξαγορά χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων τα οποία καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν στο λογαριασμό κατά τη διάρκεια του ημερολογιακού έτους και για τα οποία το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα ενήργησε ως θεματοφύλακας, μεσάζων, εντολοδόχος ή άλλως ως εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος του δικαιούχου του λογαριασμού.

6. Σε περίπτωση Καταθετικού Λογαριασμού, το συνολικό ακαθάριστο ποσό των τόκων που καταβλήθηκε ή πιστώθηκε στον λογαριασμό κατά τη διάρκεια του ημερολογιακού έτους και

7. σε περίπτωση λογαριασμού που δεν περιγράφεται στην Ενότητα Α' παράγραφοι 5 ή 6, το συνολικό ακαθάριστο ποσό που καταβλήθηκε ή πιστώθηκε στον Δικαιούχο Λογαριασμού σε σχέση με το λογαριασμό, κατά τη διάρκεια του ημερολογιακού έτους, ως προς το οποίο το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα είναι οφειλέτης ή χρεώστης, συμπεριλαμβανομένου του συνολικού ποσού τυχόν πληρωμών εξόφλησης προς τον Δικαιούχο Λογαριασμού κατά τη διάρκεια του ημερολογιακού έτους.

Β. Στις υποβληθείσες πληροφορίες πρέπει να διευκρινίζεται το νόμισμα στο οποίο εκφράζεται κάθε ποσό.

Γ. Κατά παρέκκλιση από τα οριζόμενα στην Ενότητα Α' παράγραφος 1, όσον αφορά κάθε Δηλωτέο Λογαριασμό που συνιστά Προϋπάρχοντα Λογαριασμό, ο/οι ΑΦΜ ή η ημερομηνία γέννησης δεν είναι υποχρεωτικό να δηλωθούν εάν δεν υπάρχουν στα αρχεία του Δηλούντος Χρηματοπιστωτικού Ίδρυματος και εάν δεν απαιτείται άλλως η απόκτησή τους από το εν λόγω Δηλούν Χρημα-

τοπιστωτικό Ίδρυμα βάσει των ισχυουσών διατάξεων της εσωτερικής νομοθεσίας ή οποιασδήποτε ενωσιακής νομικής πράξης. Εντούτοις, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα πρέπει να καταβάλλει κάθε εύλογη προσπάθεια προκειμένου να αποκτήσει τον/τους ΑΦΜ και την ημερομηνία γέννησης όσον αφορά Προϋπάρχοντες Λογαριασμούς έως το τέλος του δεύτερου ημερολογιακού έτους που έπεται του έτους κατά το οποίο οι Προϋπάρχοντες Λογαριασμοί ταυτοποιήθηκαν ως Δηλωτέοι Λογαριασμοί.

Δ. Κατά παρέκκλιση από τα οριζόμενα στην ενότητα Α' παράγραφος 1, ο ΑΦΜ δεν είναι υποχρεωτικό να δηλωθεί εάν δεν έχει εκδοθεί από το οικείο κράτος-μέλος ή από άλλη δικαιοδοσία κατοικίας.

Ε. Κατά παρέκκλιση από τα οριζόμενα στην ενότητα Α' παράγραφος 1, ο τόπος γέννησης δεν είναι υποχρεωτικό να δηλωθεί, εκτός εάν:

1. το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα υποχρεούται άλλως να τον πληροφορηθεί και να τον δηλώσει βάσει των ισχυουσών διατάξεων της εσωτερικής νομοθεσίας ή το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα υποχρεούται ή έχει άλλως υποχρεωθεί να τον πληροφορηθεί και να τον δηλώσει βάσει οποιασδήποτε ενωσιακής νομικής πράξης η οποία ισχύει ή ήταν σε ισχύ την 5η Ιανουαρίου 2015 και

2. διατίθεται στα ηλεκτρονικώς αναζητήσιμα στοιχεία που τηρεί το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα.

ΤΜΗΜΑ II

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΔΕΟΥΣΑΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ

Α. Ένας λογαριασμός λογίζεται ως Δηλωτέος Λογαριασμός από την ημερομηνία κατά την οποία ταυτοποιείται ως τέτοιος, σύμφωνα με τις διαδικασίες περί δέουσας επιμέλειας στα Τμήματα II ως VII και, εάν δεν προβλέπεται διαφορετικά, οι πληροφορίες σχετικά με Δηλωτέο Λογαριασμό πρέπει να υποβάλλονται ετησίως κατά το ημερολογιακό έτος που έπεται του έτους το οποίο αφορούν οι πληροφορίες.

Β. Το υπόλοιπο ή η αξία ενός λογαριασμού προσδιορίζεται την τελευταία ημέρα του ημερολογιακού έτους.

Γ. Τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ίδρύματα μπορούν να χρησιμοποιούν παρόχους υπηρεσιών για να τηρήσουν τις υποχρεώσεις τους σχετικά με την υποβολή στοιχείων και τη δέουσα επιμέλεια οι οποίες ισχύουν για τα ίδια, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις διατάξεις της εσωτερικής νομοθεσίας σχετικά με την τήρηση του φορολογικού απορρήτου, της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών και των διατάξεων του ν. 2472/1997, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

(α) Τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ίδρύματα υποχρεώνουν τους τρίτους παρόχους υπηρεσιών να τηρούν αντίγραφα των εγγράφων και των πληροφοριών που αποκτώνται από αυτούς.

(β) Τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ίδρύματα δεν βασίζονται στις πληροφορίες για τα Δηλωτέα Πρόσωπα, όπως καθορίζονται από τους τρίτους παρόχους υπηρεσιών για τα οποία γνωρίζουν ή έχουν λόγους να γνωρίζουν ότι οι ως άνω πληροφορίες είναι αναξιόπιστες ή ανακριβείς.

Για τις ανωτέρω υποχρεώσεις συνεχίζουν να ευθύνο-

νται τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ίδρύματα και οι ενέργειες των παρόχων υπηρεσιών καταλογίζονται για την εφαρμογή αστικών, διοικητικών και ποινικών κυρώσεων στα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ίδρύματα.

Δ. Τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ίδρύματα μπορούν να εφαρμόζουν τις διαδικασίες δέουσας επιμέλειας για Νέους Λογαριασμούς σε Προϋπάρχοντες Λογαριασμούς και τις διαδικασίες δέουσας επιμέλειας για Λογαριασμούς Υψηλής Αξίας σε Λογαριασμούς Χαμηλότερης Αξίας. Στην περίπτωση που επιλέξουν να εφαρμόζουν τις διαδικασίες δέουσας επιμέλειας για Νέους Λογαριασμούς σε Προϋπάρχοντες Λογαριασμούς, παραμένουν σε ισχύ οι κανόνες που ισχύουν κατά τα λοιπά στους Προϋπάρχοντες Λογαριασμούς.

ΤΜΗΜΑ III

ΔΕΟΥΣΑ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΓΙΑ ΠΡΟΫΠΑΡΧΟΝΤΕΣ ΑΤΟΜΙΚΟΥΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥΣ

Α. Εισαγωγή. Τα Δηλούντα Ελληνικά Χρηματοπιστωτικά Ίδρύματα υποχρεούνται να εφαρμόζουν τις ακόλουθες διαδικασίες για το σκοπό της ταυτοποίησης των Δηλωτέων Λογαριασμών μεταξύ των Προϋπαρχόντων Ατομικών Λογαριασμών.

Β. Λογαριασμοί χαμηλότερης αξίας. Σε ό,τι αφορά τους λογαριασμούς χαμηλότερης αξίας ισχύουν οι ακόλουθες διαδικασίες:

1. Διεύθυνση κατοικίας. Αν το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα έχει στα αρχεία του τρέχουσα διεύθυνση κατοικίας του Δικαιούχου Ατομικού Λογαριασμού που βασίζεται σε αποδεικτικό έγγραφο, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα μπορεί να θεωρήσει ότι ο Δικαιούχος Ατομικού Λογαριασμού έχει τη φορολογική κατοικία του στο άλλο κράτος-μέλος ή στην άλλη δικαιοδοσία όπου βρίσκεται η διεύθυνση προκειμένου να προσδιοριστεί κατά πόσον ο συγκεκριμένος Δικαιούχος Ατομικού Λογαριασμού είναι Δηλωτέο Πρόσωπο.

2. Έρευνα σε ηλεκτρονικό αρχείο. Αν το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα δεν στηρίζεται σε τρέχουσα διεύθυνση κατοικίας του Δικαιούχου Ατομικού Λογαριασμού που βασίζεται σε αποδεικτικό έγγραφο όπως αναφέρεται στην Ενότητα Β' παράγραφος 1, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα πρέπει να ερευνήσει στα ηλεκτρονικώς αναζητήσιμα στοιχεία που διατηρεί το ίδιο για οποιαδήποτε από τις ακόλουθες ενδείξεις και να εφαρμόσει τις Ενότητες Β' παράγραφοι 3 ως 6:

α) ταυτοποίηση του Δικαιούχου Λογαριασμού ως κατοίκου άλλου κράτους-μέλους·

β) τρέχουσα ταχυδρομική διεύθυνση ή διεύθυνση κατοικίας, συμπεριλαμβανομένης ταχυδρομικής θυρίδας, σε άλλο κράτος-μέλος·

γ) ένας ή παραπάνω τηλεφωνικοί αριθμοί σε άλλο κράτος-μέλος και απουσία τηλεφωνικού αριθμού στην Ελλάδα, εφόσον στην Ελλάδα υφίσταται η υποχρέωση του Δηλούντος Χρηματοπιστωτικού Ίδρύματος·

δ) πάγιες εντολές, εκτός όσων σχετίζονται με Καταθετικό Λογαριασμό για μεταφορά κεφαλαίων σε λογαριασμό που τηρείται σε άλλο κράτος-μέλος·

ε) ισχύον πληρεξούσιο ή δικαίωμα υπογραφής που χορηγείται σε πρόσωπο με διεύθυνση σε άλλο κράτος-μέλος· ή

στ) οδηγία φύλαξης αλληλογραφίας («hold mail») ή διεύθυνση με την ένδειξη «φροντίδι του» σε άλλο κράτος-μέλος αν το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα δεν έχει στα αρχεία του άλλη διεύθυνση για τον Δικαιούχο Λογαριασμού.

3. Αν κατά την ηλεκτρονική έρευνα δεν βρεθεί καμία από τις ενδείξεις που απαριθμούνται στην Ενότητα Β' παράγραφος 2, τότε δεν απαιτείται καμία περαιτέρω ενέργεια μέχρις ότου υπάρξει αλλαγή στις περιστάσεις η οποία να έχει ως αποτέλεσμα τη σύνδεση μιας ή περισσότερων ενδείξεων με το λογαριασμό ή ο λογαριασμός να καταστεί Λογαριασμός Υψηλής Αξίας.

4. Αν κατά την ηλεκτρονική έρευνα βρεθεί οποιαδήποτε από τις ενδείξεις που απαριθμούνται στις Ενότητες Β' παράγραφος 2 στοιχεία α' ως ε' ή αν υπάρξει αλλαγή στις περιστάσεις η οποία έχει ως αποτέλεσμα τη σύνδεση μιας ή περισσότερων ενδείξεων με το λογαριασμό, τότε το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα οφείλει να θεωρήσει ότι ο Δικαιούχος Λογαριασμού έχει τη φορολογική κατοικία του σε κάθε άλλο κράτος-μέλος για το οποίο ταυτοποιείται ένδειξη, εκτός αν επιλέξει να εφαρμόσει την Ενότητα Β' παράγραφος 6 και ισχύει μία από τις εξαιρέσεις της παραγράφου αυτής σε ό,τι αφορά τον εν λόγω λογαριασμό.

5. Αν κατά την ηλεκτρονική έρευνα βρεθεί οδηγία φύλαξης αλληλογραφίας («hold mail») ή διεύθυνση με την ένδειξη «φροντίδι του» και δεν βρεθεί άλλη διεύθυνση και καμία από τις ενδείξεις που απαριθμούνται στις Ενότητες Β' παράγραφος 2 στοιχεία α' ως ε' για τον Δικαιούχο Λογαριασμού, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα οφείλει, με τη σειρά που αρμόζει καλύτερα στις περιστάσεις, να εφαρμόσει την έρευνα σε αρχείο εγγράφων που περιγράφεται στην Ενότητα Γ' παράγραφος 2 ή να επιδιώξει να εξασφαλίσει από τον Δικαιούχο Λογαριασμού αυτοπιστοποίηση ή αποδεικτικό έγγραφο ώστε να προσδιορίσει την ή τις φορολογικές κατοικίες αυτού του Δικαιούχου Λογαριασμού. Αν δεν βρεθεί ένδειξη κατά την έρευνα σε αρχείο εγγράφων και δεν σταθεί δυνατό να εξασφαλιστεί η αυτοπιστοποίηση ή το αποδεικτικό έγγραφο, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα υποχρεούται να δηλώσει τον λογαριασμό στην αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το άρθρο 4 παράγραφος 1, ως μη τεκμηριωμένο λογαριασμό.

6. Παρά την εξεύρεση ενδείξεων σύμφωνα με την Ενότητα Β' παράγραφος 2, τα Δηλούμενα Χρηματοπιστωτικά Ίδρύματα δεν είναι υποχρεωμένα να θεωρήσουν ότι ο Δικαιούχος Λογαριασμού είναι κάτοικος άλλου κράτους-μέλους αν:

α) στις πληροφορίες που αφορούν τον Δικαιούχο Λογαριασμού περιλαμβάνεται τρέχουσα ταχυδρομική διεύθυνση ή διεύθυνση κατοικίας στο εν λόγω άλλο κράτος-μέλος, ένας ή παραπάνω τηλεφωνικοί αριθμοί στο εν λόγω άλλο κράτος-μέλος και δεν υπάρχει τηλεφωνικός αριθμός στην Ελλάδα όπου υφίσταται η υποχρέωση του Δηλούμενου Χρηματοπιστωτικού Ίδρύματος ή πάγιες εντολές σε ό,τι αφορά χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς εκτός των Καταθετικών Λογαριασμών για μεταφορά κεφαλαίων σε λογαριασμό που τηρείται σε άλλο κράτος-μέλος, και το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα εξασφαλίζει ή έχει προηγουμένως εξετάσει και τηρεί στο αρχείο του:

i) αυτοπιστοποίηση από τον Δικαιούχο Λογαριασμού του ή των άλλων κρατών-μελών ή άλλης ή άλλων δικαιοδοσιών κατοικίας αυτού του Δικαιούχου Λογαριασμού που δεν περιλαμβάνει το άλλο αυτό κράτος-μέλος και

ii) αποδεικτικό έγγραφο που βεβαιώνει ότι ο Δικαιούχος Λογαριασμού είναι μη δηλωτέος,

β) στις πληροφορίες που αφορούν τον Δικαιούχο Λογαριασμού περιλαμβάνεται ισχύον πληρεξούσιο ή δικαίωμα υπογραφής που χορηγείται σε πρόσωπο με διεύθυνση σε αυτό το άλλο κράτος-μέλος, και το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα εξασφαλίζει ή έχει προηγουμένως εξετάσει και τηρεί στο αρχείο του:

i) αυτοπιστοποίηση από τον Δικαιούχο Λογαριασμού του ή των άλλων κρατών-μελών ή άλλης ή άλλων δικαιοδοσιών κατοικίας αυτού του Δικαιούχου Λογαριασμού που δεν περιλαμβάνει το άλλο αυτό κράτος-μέλος ή

ii) αποδεικτικό έγγραφο που βεβαιώνει ότι ο Δικαιούχος Λογαριασμού είναι μη δηλωτέος.

Γ. Διαδικασίες ενισχυμένης εξέτασης για Λογαριασμούς Υψηλής Αξίας. Τα Δηλούμενα Ελληνικά Χρηματοπιστωτικά Ίδρύματα υποχρεούνται να εφαρμόζουν σε ό,τι αφορά τους Λογαριασμούς Υψηλής Αξίας τις ακόλουθες διαδικασίες ενισχυμένης εξέτασης:

1. Έρευνα σε ηλεκτρονικό αρχείο. Σε ό,τι αφορά τους Λογαριασμούς Υψηλής Αξίας, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα οφείλει να αναζητήσει στα ηλεκτρονικά αναζητήσιμα στοιχεία που τηρεί το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα οποιαδήποτε από τις ενδείξεις οι οποίες αναφέρονται στην Ενότητα Β' παράγραφος 2.

2. Έρευνα σε αρχείο εγγράφων. Αν οι βάσεις δεδομένων με δυνατότητα ηλεκτρονικής αναζήτησης του Δηλούμενου Χρηματοπιστωτικού Ίδρύματος περιλαμβάνουν πεδία για τις πληροφορίες της Ενότητας Γ' παράγραφος 3 και περιέχουν όλα αυτά τα στοιχεία, τότε δεν απαιτείται περαιτέρω έρευνα σε αρχείο εγγράφων. Αν οι ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων δεν περιέχουν όλες αυτές τις πληροφορίες, τότε σε ό,τι αφορά Λογαριασμό Υψηλής Αξίας το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα οφείλει επίσης να αναζητήσει στον τρέχοντα κύριο φάκελο του πελάτη και, αν δεν περιλαμβάνονται στον τρέχοντα κύριο φάκελο του πελάτη, στα ακόλουθα έγγραφα που σχετίζονται με τον λογαριασμό και εξασφαλίζονται από το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα εντός των τελευταίων πέντε (5) ετών οποιαδήποτε από τις ενδείξεις που αναφέρονται στην Ενότητα Β' παράγραφος 2:

α) το πιο πρόσφατο αποδεικτικό έγγραφο που παρελήφθη σε σχέση με το λογαριασμό,

β) την πιο πρόσφατη σύμβαση ανοίγματος λογαριασμού ή τεκμηρίωση,

γ) την πιο πρόσφατη τεκμηρίωση που εξασφαλίστηκε από το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα σύμφωνα με τις Διαδικασίες Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες/Γνώριση τον Πελάτη σου (AML-KYC) ή για άλλους ρυθμιστικούς σκοπούς,

δ) τυχόν ισχύον πληρεξούσιο ή δικαίωμα υπογραφής και

ε) τυχόν ισχύουσες πάγιες εντολές, εκτός όσων σχετίζονται με Καταθετικό Λογαριασμό, για μεταφορά κεφαλαίων.

3. Εξαιρέση στην περίπτωση που οι βάσεις δεδομένων

περιέχουν επαρκείς πληροφορίες. Τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα δεν υποχρεούνται να προβούν στην έρευνα σε αρχείο εγγράφων που περιγράφεται στην Ενότητα Γ΄ παράγραφος 2 στην περίπτωση που οι ηλεκτρονικώς αναζητήσιμες πληροφορίες των δηλούντων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

α) το καθεστώς κατοικίας του Δικαιούχου Λογαριασμού,

β) τη διεύθυνση κατοικίας και την ταχυδρομική διεύθυνση του Δικαιούχου Λογαριασμού που περιέχονται επί του παρόντος στον φάκελο που τηρεί το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα,

γ) τον ή τους τηλεφωνικούς αριθμούς του Δικαιούχου Λογαριασμού οι οποίοι περιέχονται επί του παρόντος στον φάκελο που τηρεί το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα, εάν υπάρχουν,

δ) στην περίπτωση Χρηματοοικονομικών Λογαριασμών εκτός των Καταθετικών Λογαριασμών, εάν υπάρχουν ισχύουσες πάγιες εντολές για μεταφορά κεφαλαίων του λογαριασμού σε άλλο λογαριασμό, συμπεριλαμβανομένου λογαριασμού σε άλλο υποκατάστημα του Δηλούντος Χρηματοπιστωτικού Ιδρύματος ή σε άλλο Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα,

ε) εάν υπάρχει τρέχουσα οδηγία φύλαξης αλληλογραφίας («hold mail») ή διεύθυνση με την ένδειξη «φροντίδι του» ή για τον Δικαιούχο Λογαριασμού και

στ) εάν υπάρχει πληρεξούσιο ή δικαίωμα υπογραφής για το λογαριασμό.

4. Έρευνα του συμβούλου πελατείας για πραγματική γνώση. Πέρα από την έρευνα σε ηλεκτρονικά αρχεία και σε αρχεία εγγράφων που περιγράφονται στην Ενότητα Γ΄ παράγραφοι 1 και 2, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα λογίζει ως Δηλωτέο Λογαριασμό οποιονδήποτε Λογαριασμό Υψηλής Αξίας έχει ανατεθεί σε σύμβουλο πελατείας, συμπεριλαμβανομένων χρηματοοικονομικών λογαριασμών που αθροίζονται με αυτόν τον Λογαριασμό Υψηλής Αξίας, αν ο σύμβουλος πελατείας γνωρίζει πραγματικά ότι ο Δικαιούχος Λογαριασμού είναι Δηλωτέο Πρόσωπο.

5. Αποτελέσματα της ανεύρεσης ενδείξεων.

α) Αν κατά την ενισχυμένη εξέταση των Λογαριασμών Υψηλής Αξίας που περιγράφεται παραπάνω δεν βρεθεί καμία από τις ενδείξεις που περιγράφονται στην Ενότητα Γ΄ παράγραφος 2 και δεν έχει διαπιστωθεί ότι ο λογαριασμός τηρείται από Δηλωτέο Πρόσωπο σύμφωνα με την Ενότητα Γ΄ παράγραφος 4, τότε δεν απαιτείται καμία περαιτέρω ενέργεια μέχρις ότου υπάρξει αλλαγή στις περιστάσεις η οποία να έχει ως αποτέλεσμα τη σύνδεση μιας ή περισσότερων ενδείξεων με το λογαριασμό.

β) Αν κατά την ενισχυμένη εξέταση των Λογαριασμών Υψηλής Αξίας που περιγράφεται παραπάνω βρεθεί οποιαδήποτε από τις ενδείξεις που περιγράφονται στην Ενότητα Γ΄ παράγραφος 2 στοιχεία α΄ ως ε΄ ή αν υπάρξει μεταγενέστερη αλλαγή στις περιστάσεις η οποία να έχει ως αποτέλεσμα τη σύνδεση μιας ή περισσότερων ενδείξεων με το λογαριασμό, τότε το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα οφείλει να λογίζει το λογαριασμό ως Δηλωτέο Λογαριασμό σε ό,τι αφορά κάθε άλλο κράτος-μέλος για το οποίο ταυτοποιείται ένδειξη, εκτός αν επιλέξει να εφαρμόσει την Ενότητα Β΄ παράγραφος 6 και ισχύει μία από τις εξαιρέσεις της παραγράφου αυτής όσον αφορά αυτόν το λογαριασμό.

γ) Αν κατά την ενισχυμένη εξέταση των Λογαριασμών

Υψηλής Αξίας που περιγράφεται στην Ενότητα Γ΄ βρεθεί οδηγία φύλαξης αλληλογραφίας («hold mail») ή διεύθυνση με την ένδειξη «φροντίδι του» και δεν βρεθεί άλλη διεύθυνση και καμία από τις άλλες ενδείξεις που απαριθμούνται στην Ενότητα Γ΄ παράγραφος 2 στοιχεία α΄ ως ε΄ για τον Δικαιούχο Λογαριασμού, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα οφείλει να εξασφαλίσει από αυτόν τον Δικαιούχο Λογαριασμού αυτοπιστοποίηση ή αποδεικτικό έγγραφο ώστε να προσδιορίσει την ή τις φορολογικές κατοικίες του Δικαιούχου Λογαριασμού. Αν το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα δεν είναι σε θέση να εξασφαλίσει τέτοια αυτοπιστοποίηση ή αποδεικτικό έγγραφο, υποχρεούται να δηλώσει το λογαριασμό στην αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το άρθρο 4 παράγραφος 1, ως μη τεκμηριωμένο λογαριασμό.

6. Αν Προϋπάρχων Ατομικός Λογαριασμός δεν είναι Λογαριασμός Υψηλής Αξίας κατά την 31η Δεκεμβρίου 2015 αλλά καταστεί Λογαριασμός Υψηλής Αξίας κατά την τελευταία ημέρα επόμενου ημερολογιακού έτους, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα οφείλει να ολοκληρώσει τις διαδικασίες ενισχυμένης εξέτασης που περιγράφονται στην Ενότητα Γ΄ όσον αφορά αυτό το λογαριασμό εντός του ημερολογιακού έτους που έπεται του έτους κατά το οποίο ο λογαριασμός καθίσταται Λογαριασμός Υψηλής Αξίας. Αν βάσει αυτής της εξέτασης αυτός ο λογαριασμός ταυτοποιηθεί ως Δηλωτέος Λογαριασμός, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα υποβάλλει τις απαιτούμενες πληροφορίες σχετικά με το λογαριασμό αυτό σε σχέση με το έτος κατά το οποίο ταυτοποιείται ως Δηλωτέος Λογαριασμός και τα επόμενα έτη σε ετήσια βάση, εκτός αν ο Δικαιούχος Λογαριασμού πάψει να αποτελεί Δηλωτέο Πρόσωπο.

7. Όταν τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα εφαρμόζουν τις διαδικασίες ενισχυμένης εξέτασης που περιγράφονται στην Ενότητα Γ΄ σε Λογαριασμό Υψηλής Αξίας, τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα δεν υποχρεούνται να εφαρμόσουν εκ νέου τις διαδικασίες αυτές, εκτός από την έρευνα του συμβούλου πελατείας που περιγράφεται στην Ενότητα Γ΄ παράγραφος 4, στον ίδιο Λογαριασμό Υψηλής Αξίας τα επόμενα έτη, εκτός αν ο λογαριασμός είναι μη τεκμηριωμένος, οπότε τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα οφείλουν να τις εφαρμόσουν εκ νέου ετησίως μέχρις ότου αυτός ο λογαριασμός πάψει να είναι μη τεκμηριωμένος.

8. Εάν υπάρξει αλλαγή στις περιστάσεις σε σχέση με Λογαριασμό Υψηλής Αξίας η οποία έχει ως αποτέλεσμα τη σύνδεση μιας ή περισσότερων ενδείξεων που περιγράφονται στην Ενότητα Β΄ παράγραφος 2 με το λογαριασμό, τότε το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα λογίζει τον λογαριασμό ως Δηλωτέο Λογαριασμό σε ό,τι αφορά κάθε άλλο κράτος-μέλος για το οποίο ταυτοποιείται ένδειξη, εκτός αν επιλέξει να εφαρμόσει την Ενότητα Β΄ παράγραφος 6 και ισχύει μία από τις εξαιρέσεις της παραγράφου αυτής όσον αφορά αυτόν το λογαριασμό.

9. Τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα θέτουν σε εφαρμογή διαδικασίες ώστε να διασφαλίσουν ότι ο σύμβουλος πελατείας ταυτοποιεί οποιαδήποτε αλλαγή στις περιστάσεις ενός λογαριασμού. Για παράδειγμα, αν ένας προσωπικός σύμβουλος ενημερωθεί ότι ο Δικαιούχος Λογαριασμού έχει νέα ταχυδρομική διεύθυνση σε άλλο κράτος-μέλος, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα θεωρεί τη νέα διεύθυνση αλλαγή στις περιστάσεις και, αν επιλέξει να εφαρμόσει την Ενότητα Β΄ παράγρα-

φορ 6, εξασφαλίζει την κατάλληλη τεκμηρίωση από τον Δικαιούχο Λογαριασμού.

Δ. Η εξέταση των Προϋπαρχόντων Ατομικών Λογαριασμών Υψηλής Αξίας ολοκληρώνεται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2016. Η εξέταση των Προϋπαρχόντων Ατομικών Λογαριασμών Χαμηλότερης Αξίας ολοκληρώνεται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2017.

Ε. Τυχόν Προϋπαρχών Ατομικός Λογαριασμός που έχει ταυτοποιηθεί ως Δηλωτέος Λογαριασμός βάσει του παρόντος τμήματος πρέπει να λογιστεί Δηλωτέος Λογαριασμός όλα τα επόμενα έτη, εκτός αν ο Δικαιούχος Λογαριασμού πάψει να αποτελεί Δηλωτέο Πρόσωπο.

ΤΜΗΜΑ IV ΔΕΟΥΣΑ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ ΑΤΟΜΙΚΟΥΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥΣ

Τα Δηλούντα Ελληνικά Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα υποχρεούνται να εφαρμόζουν τις ακόλουθες διαδικασίες για το σκοπό της ταυτοποίησης των Δηλωτέων Λογαριασμών μεταξύ των Νέων Ατομικών Λογαριασμών.

Α. Όσον αφορά τους Νέους Ατομικούς Λογαριασμούς, με το άνοιγμα του λογαριασμού το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα εξασφαλίζει την αυτοπιστοποίηση, που μπορεί να είναι μέρος της τεκμηρίωσης για το άνοιγμα του λογαριασμού, η οποία επιτρέπει στο Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα να προσδιορίσει την ή τις φορολογικές κατοικίες του Δικαιούχου Λογαριασμού και να επιβεβαιώσει την ευλογοφάνεια της αυτοπιστοποίησης αυτής με βάση τις πληροφορίες που συνέλεξε το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα σε σχέση με το άνοιγμα του λογαριασμού, συμπεριλαμβανομένης τυχόν τεκμηρίωσης που συγκέντρωσε σύμφωνα με τις Διαδικασίες Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες/Γνώρισε τον Πελάτη σου (AML-KYC).

Β. Αν από την αυτοπιστοποίηση διαπιστώνεται ότι ο Δικαιούχος Λογαριασμού έχει τη φορολογική κατοικία του σε άλλο κράτος-μέλος, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα λογίζει τον λογαριασμό ως Δηλωτέο Λογαριασμό και η αυτοπιστοποίηση επίσης περιλαμβάνει τον ΑΦΜ του Δικαιούχου Λογαριασμού σε αυτό το άλλο κράτος-μέλος, με την επιφύλαξη της παραγράφου Δ' του Τμήματος Ι, και την ημερομηνία γέννησης.

Γ. Εάν υπάρξει αλλαγή στις περιστάσεις που σχετίζονται με Νέο Ατομικό Λογαριασμό η οποία έχει ως αποτέλεσμα το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα να γνωρίζει, ή να θεωρεί ευλόγως, ότι η αρχική αυτοπιστοποίηση είναι λανθασμένη ή αναξιόπιστη, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα δεν μπορεί να βασιστεί στην αρχική αυτοπιστοποίηση και εξασφαλίζει ισχύουσα αυτοπιστοποίηση που βεβαιώνει την ή τις φορολογικές κατοικίες του Δικαιούχου Λογαριασμού.

ΤΜΗΜΑ V ΔΕΟΥΣΑ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΓΙΑ ΠΡΟΥΠΑΡΧΟΝΤΕΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥΣ ΟΝΤΟΤΗΤΩΝ

Τα Δηλούντα Ελληνικά Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα υποχρεούνται να εφαρμόζουν τις ακόλουθες διαδικασίες για τον σκοπό της ταυτοποίησης των Δηλωτέων Λογαριασμών μεταξύ των Προϋπαρχόντων Λογαριασμών Οντοτήτων:

Α. Λογαριασμοί Οντοτήτων που δεν είναι απαραίτητο

να εξεταστούν, να ταυτοποιηθούν ή να δηλωθούν. Εκτός αν το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα αποφασίσει διαφορετικά είτε σε ό,τι αφορά όλους τους Προϋπαρχόντες Λογαριασμούς Οντοτήτων είτε ξεχωριστά, σε ό,τι αφορά μια σαφώς προσδιορισμένη ομάδα τέτοιων λογαριασμών, Προϋπαρχών Λογαριασμός Οντοτήτων με αθροιστικό υπόλοιπο ή αξία λογαριασμού που δεν υπερβαίνει κατά την 31η Δεκεμβρίου 2015 ποσό εκφρασμένο σε ευρώ που αντιστοιχεί σε διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) δολάρια ΗΠΑ δεν είναι απαραίτητο να εξεταστεί, να ταυτοποιηθεί ή να δηλωθεί ως Δηλωτέος Λογαριασμός έως ότου το αθροιστικό υπόλοιπο ή αξία του λογαριασμού υπερβεί αυτό το ποσό κατά την τελευταία ημέρα οποιουδήποτε επόμενου ημερολογιακού έτους.

Β. Λογαριασμοί Οντοτήτων που υπόκεινται σε εξέταση. Προϋπαρχών Λογαριασμός Οντοτήτων με αθροιστικό υπόλοιπο ή αξία λογαριασμού που υπερβαίνει, κατά την 31η Δεκεμβρίου 2015, ποσό εκφρασμένο σε ευρώ που αντιστοιχεί σε διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) δολάρια ΗΠΑ και Προϋπαρχών Λογαριασμός Οντοτήτων που δεν υπερβαίνει αυτό το ποσό κατά την 31η Δεκεμβρίου 2015, αλλά το αθροιστικό υπόλοιπο ή η αξία του υπερβαίνει το εν λόγω ποσό κατά την τελευταία ημέρα οποιουδήποτε επόμενου ημερολογιακού έτους, εξετάζεται σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στην παράγραφο Δ'.

Γ. Λογαριασμοί Οντοτήτων για τους οποίους απαιτείται δήλωση. Σε ό,τι αφορά τους Προϋπαρχόντες Λογαριασμούς Οντοτήτων που περιγράφονται στην παράγραφο Β', μόνο οι λογαριασμοί που τηρούνται από μία ή περισσότερες οντότητες που είναι Δηλωτέα Πρόσωπα ή από παθητικές ΜΧΟ με ένα ή περισσότερα Ελέγχοντα Πρόσωπα που είναι Δηλωτέα Πρόσωπα λογίζονται ως Δηλωτέοι Λογαριασμοί.

Δ. Διαδικασίες εξέτασης για την ταυτοποίηση Λογαριασμών Οντοτήτων που πρέπει να δηλωθούν. Για τους Προϋπαρχόντες Λογαριασμούς Οντοτήτων που περιγράφονται στην παράγραφο Β', τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα εφαρμόζουν τις ακόλουθες διαδικασίες εξέτασης ώστε να προσδιορίσουν εάν ο Λογαριασμός τηρείται από ένα ή περισσότερα Δηλωτέα Πρόσωπα ή από παθητικές ΜΧΟ με ένα ή περισσότερα Ελέγχοντα Πρόσωπα που είναι Δηλωτέα Πρόσωπα:

1. Προσδιορισμός του κατά πόσον η Οντότητα είναι Δηλωτέο Πρόσωπο.

α) Εξέταση των πληροφοριών που τηρούνται για ρυθμιστικούς σκοπούς ή σκοπούς διαχείρισης σχέσεων με πελάτες, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που συλλέγονται σύμφωνα με τις Διαδικασίες Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες/Γνώρισε τον Πελάτη σου (AML-KYC), ώστε να προσδιοριστεί αν οι πληροφορίες υποδεικνύουν ότι ο Δικαιούχος Λογαριασμού είναι κάτοικος άλλου κράτους-μέλους. Για το σκοπό αυτόν, οι πληροφορίες που υποδεικνύουν ότι ο Δικαιούχος Λογαριασμού είναι κάτοικος άλλου κράτους-μέλους περιλαμβάνουν τόπο ίδρυσης ή σύστασης ή διεύθυνση σε άλλο κράτος-μέλος.

β) Αν οι πληροφορίες υποδεικνύουν ότι ο Δικαιούχος Λογαριασμού είναι κάτοικος άλλου κράτους-μέλους, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα λογίζει τον λογαριασμό ως Δηλωτέο Λογαριασμό εκτός αν εξασφαλίσει αυτοπιστοποίηση από τον Δικαιούχο Λογαριασμού ή προσδιορίσει ευλόγως, βάσει πληροφοριών που έχει στην κα-

τοχή του ή που είναι διαθέσιμες στο κοινό, ότι ο Δικαιούχος Λογαριασμού δεν είναι Δηλωτέο Πρόσωπο.

2. Προσδιορισμός του κατά πόσον η Οντότητα είναι παθητική ΜΧΟ με ένα ή περισσότερα Ελέγχοντα Πρόσωπα που είναι Δηλωτέα Πρόσωπα. Όσον αφορά Δικαιούχο Λογαριασμού Προϋπάρχοντος Λογαριασμού Οντοτήτων, συμπεριλαμβανομένης οντότητας που είναι Δηλωτέο Πρόσωπο, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα προσδιορίζει αν ο Δικαιούχος Λογαριασμού είναι παθητική ΜΧΟ με ένα ή περισσότερα Ελέγχοντα Πρόσωπα που είναι Δηλωτέα Πρόσωπα. Αν οποιοσδήποτε από τα Ελέγχοντα Πρόσωπα μιας παθητικής ΜΧΟ είναι Δηλωτέο Πρόσωπο, τότε ο λογαριασμός λογίζεται ως Δηλωτέος Λογαριασμός. Προβαίνοντας στις ενέργειες αυτές, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα ακολουθεί την καθοδήγηση των Ενοτήτων Δ' παράγραφος 2 στοιχεία α' ως γ' με τη σειρά που αρμόζει περισσότερο στις περιστάσεις.

α) Προσδιορισμός του κατά πόσον ο Δικαιούχος Λογαριασμού είναι παθητική ΜΧΟ. Προκειμένου να προσδιοριστεί κατά πόσον ο Δικαιούχος Λογαριασμού είναι παθητική ΜΧΟ, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα εξασφαλίζει αυτοπιστοποίηση από τον Δικαιούχο Λογαριασμού ώστε να εξακριβώσει το καθεστώς του, εκτός αν έχει στην κατοχή του πληροφορίες ή υπάρχουν πληροφορίες διαθέσιμες στο κοινό βάσει των οποίων μπορεί να προσδιορίσει ευλόγως ότι ο Δικαιούχος Λογαριασμού είναι ενεργή ΜΧΟ ή Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα εκτός Επενδυτικής Οντότητας που περιγράφεται στην Ενότητα Α' παράγραφος 6 στοιχείο β' του Τμήματος VIII το οποίο δεν αποτελεί Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα Συμμετέχουσας Δικαιοδοσίας.

β) Προσδιορισμός των Ελεγχόντων Προσώπων Δικαιούχου Λογαριασμού. Προκειμένου να προσδιορίσουν τα Ελέγχοντα Πρόσωπα Δικαιούχου Λογαριασμού, τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ίδρυμα μπορούν να βασίζονται σε πληροφορίες που συλλέγονται και τηρούνται σύμφωνα με τις Διαδικασίες Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες/ Γνώρισε τον Πελάτη σου (AML-KYC).

γ) Προσδιορισμός του κατά πόσον ένα Ελέγχον Πρόσωπο παθητικής ΜΧΟ είναι Δηλωτέο Πρόσωπο. Προκειμένου να προσδιορίσουν κατά πόσον ένα Ελέγχον Πρόσωπο παθητικής ΜΧΟ είναι Δηλωτέο Πρόσωπο, τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ίδρυμα μπορούν να βασίζονται:

i) σε πληροφορίες που συλλέγονται και τηρούνται σύμφωνα με τις Διαδικασίες Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες/ Γνώρισε τον Πελάτη σου (AML-KYC) στην περίπτωση Προϋπάρχοντος Λογαριασμού Οντοτήτων που τηρούν μία ή περισσότερες ΜΧΟ με αθροιστικό υπόλοιπο ή αξία λογαριασμού που δεν υπερβαίνει ποσό εκφρασμένο σε ευρώ που αντιστοιχεί σε ένα εκατομμύριο (1.000.000) δολάρια ΗΠΑ ή

ii) σε αυτοπιστοποίηση από τον Δικαιούχο Λογαριασμού ή σχετικό Ελέγχον Πρόσωπο του ή των κρατών-μελών ή άλλης ή άλλων δικαιοδοσιών όπου έχει τη φορολογική του κατοικία το Ελέγχον Πρόσωπο.

Ε. Χρονοδιάγραμμα της εξέτασης και πρόσθετες διαδικασίες που εφαρμόζονται στους Προϋπάρχοντες Λογαριασμούς Οντοτήτων.

1. Η εξέταση των Προϋπάρχοντων Λογαριασμών Οντοτήτων με αθροιστικό υπόλοιπο ή αξία λογαριασμού

που υπερβαίνει κατά την 31η Δεκεμβρίου 2015 ποσό εκφρασμένο σε ευρώ που αντιστοιχεί σε διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) δολάρια ΗΠΑ πρέπει να έχει ολοκληρωθεί μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2017.

2. Η εξέταση των Προϋπάρχοντων Λογαριασμών Οντοτήτων με αθροιστικό υπόλοιπο ή αξία λογαριασμού που δεν υπερβαίνει κατά την 31η Δεκεμβρίου 2015 ποσό εκφρασμένο σε ευρώ που αντιστοιχεί σε διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) δολάρια ΗΠΑ, αλλά υπερβαίνει αυτό το ποσό κατά την 31η Δεκεμβρίου επόμενου έτους, πρέπει να έχει ολοκληρωθεί μέσα στο ημερολογιακό έτος που έπεται του έτους κατά το οποίο το αθροιστικό υπόλοιπο ή η αξία υπερβαίνει αυτό το ποσό.

3. Εάν υπάρξει αλλαγή στις περιστάσεις σε σχέση με Προϋπάρχοντα Λογαριασμό Οντοτήτων που έχει ως αποτέλεσμα το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα να γνωρίζει ή να θεωρεί ευλόγως, ότι η αυτοπιστοποίηση ή άλλη τεκμηρίωση που σχετίζεται με ένα λογαριασμό είναι λανθασμένη ή αναξιόπιστη, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα προσδιορίζει εκ νέου το καθεστώς του λογαριασμού σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στην παράγραφο Δ'.

ΤΜΗΜΑ VI ΔΕΟΥΣΑ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥΣ ΟΝΤΟΤΗΤΩΝ

Τα Δηλούντα Ελληνικά Χρηματοπιστωτικά Ίδρυμα υποχρεούνται να εφαρμόζουν τις ακόλουθες διαδικασίες για τον σκοπό της ταυτοποίησης των Δηλωτέων Λογαριασμών μεταξύ των Νέων Λογαριασμών Οντοτήτων. Διαδικασίες εξέτασης για την ταυτοποίηση Λογαριασμών Οντοτήτων που πρέπει να δηλωθούν. Για τους Νέους Λογαριασμούς Οντοτήτων, τα Δηλούντα Ελληνικά Χρηματοπιστωτικά Ίδρυμα υποχρεούνται να εφαρμόζουν τις ακόλουθες διαδικασίες εξέτασης ώστε να προσδιορίσουν εάν ο λογαριασμός τηρείται από ένα ή περισσότερα Δηλωτέα Πρόσωπα ή από παθητικές ΜΧΟ με ένα ή περισσότερα Ελέγχοντα Πρόσωπα που είναι Δηλωτέα Πρόσωπα:

1. Προσδιορισμός του κατά πόσον η Οντότητα είναι Δηλωτέο Πρόσωπο.

α) Εξασφάλιση αυτοπιστοποίησης, που μπορεί να είναι μέρος της τεκμηρίωσης για το άνοιγμα του λογαριασμού, η οποία επιτρέπει στο Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα να προσδιορίσει την ή τις φορολογικές κατοικίες του Δικαιούχου Λογαριασμού και να επιβεβαιώσει την ευλογοφάνεια της αυτοπιστοποίησης αυτής με βάση τις πληροφορίες που συλλέγει το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα σε σχέση με το άνοιγμα του λογαριασμού, συμπεριλαμβανομένης τεκμηρίωσης που συγκεντρώνεται σύμφωνα με τις Διαδικασίες Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες/ Γνώρισε τον Πελάτη σου (AML-KYC). Αν η Οντότητα πιστοποιήσει ότι δεν έχει φορολογική κατοικία, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα μπορεί να βασίζεται στη διεύθυνση του κεντρικού γραφείου της Οντότητας προκειμένου να προσδιορίσει την κατοικία του Δικαιούχου Λογαριασμού.

β) Αν η αυτοπιστοποίηση υποδεικνύει ότι ο Δικαιούχος Λογαριασμού είναι κάτοικος άλλου κράτους-μέλους, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα λογίζει τον λογαριασμό ως Δηλωτέο Λογαριασμό εκτός αν προσδιορίσει ευλόγως, βάσει πληροφοριών που έχει στην κατοχή του ή

που είναι διαθέσιμες στο κοινό, ότι ο Δικαιούχος Λογαριασμού δεν είναι Δηλωτέο Πρόσωπο σε ό,τι αφορά το άλλο αυτό κράτος-μέλος.

2. Προσδιορισμός του κατά πόσον η Οντότητα είναι παθητική ΜΧΟ με ένα ή περισσότερα Ελέγχοντα Πρόσωπα που είναι Δηλωτέα Πρόσωπα. Όσον αφορά Δικαιούχο Λογαριασμού Νέου Λογαριασμού Οντοτήτων, συμπεριλαμβανομένης Οντότητας που είναι Δηλωτέο Πρόσωπο, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα προσδιορίζει κατά πόσον ο Δικαιούχος Λογαριασμού είναι παθητική ΜΧΟ με ένα ή περισσότερα Ελέγχοντα Πρόσωπα που είναι Δηλωτέα Πρόσωπα. Αν οποιοδήποτε από τα Ελέγχοντα Πρόσωπα μιας παθητικής ΜΧΟ είναι Δηλωτέα Πρόσωπα, τότε ο λογαριασμός λογίζεται ως Δηλωτέος Λογαριασμός. Προβαίνοντας στις ενέργειες αυτές, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα ακολουθεί την καθοδήγηση των Ενοτήτων Α' παράγραφος 2 στοιχεία α' ως γ' με τη σειρά που αρμόζει περισσότερο στις περιστάσεις:

α) Προσδιορισμός του κατά πόσον ο Δικαιούχος Λογαριασμού είναι παθητική ΜΧΟ. Προκειμένου να προσδιοριστεί κατά πόσον ο Δικαιούχος Λογαριασμού είναι παθητική ΜΧΟ, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα οφείλει να βασιστεί σε αυτοπιστοποίηση από τον Δικαιούχο Λογαριασμού ώστε να εξακριβώσει το καθεστώς του, εκτός αν έχει στην κατοχή του πληροφορίες ή υπάρχουν πληροφορίες διαθέσιμες στο κοινό βάσει των οποίων μπορεί να προσδιορίσει ευλόγως ότι ο Δικαιούχος Λογαριασμού είναι ενεργή ΜΧΟ ή Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα εκτός Επενδυτικής Οντότητας η οποία περιγράφεται στην Ενότητα Α' παράγραφος 6 στοιχείο β' του Τμήματος VIII που δεν αποτελεί Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα Συμμετέχουσας Δικαιοδοσίας.

β) Προσδιορισμός των Ελεγχόντων Προσώπων Δικαιούχου Λογαριασμού. Προκειμένου να προσδιοριστούν τα Ελέγχοντα Πρόσωπα Δικαιούχου Λογαριασμού, τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ίδρυμα μπορούν να βασίζονται σε πληροφορίες που συλλέγονται και τηρούνται σύμφωνα με τις Διαδικασίες Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες/Γνώρισε τον Πελάτη σου (AML-KYC).

γ) Προσδιορισμός του κατά πόσον ένα Ελέγχον Πρόσωπο παθητικής ΜΧΟ είναι Δηλωτέο Πρόσωπο. Προκειμένου να προσδιοριστεί κατά πόσον το Ελέγχον Πρόσωπο παθητικής ΜΧΟ είναι Δηλωτέο Πρόσωπο, τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ίδρυμα μπορούν να βασίζονται σε αυτοπιστοποίηση από τον Δικαιούχο Λογαριασμού ή το σχετικό Ελέγχον Πρόσωπο.

ΤΜΗΜΑ VII

ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΔΕΟΥΣΑΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ

Τα Δηλούντα Ελληνικά Χρηματοπιστωτικά Ίδρυμα υποχρεούνται κατά την εφαρμογή των διαδικασιών δέουσας επιμέλειας που ορίζονται ανωτέρω να εφαρμόζουν τους ακόλουθους πρόσθετους κανόνες:

Α. Αξιοπιστία αυτοπιστοποιήσεων και αποδεικτικών εγγράφων. Τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ίδρυμα δεν μπορούν να βασίζονται σε αυτοπιστοποίηση ή αποδεικτικό έγγραφο αν τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ίδρυμα γνωρίζουν ή θεωρούν ευλόγως ότι η αυτοπιστοποίηση ή το αποδεικτικό έγγραφο είναι λανθασμένα ή αναξιόπιστα.

Β. Εναλλακτικές διαδικασίες για Χρηματοοικονομ-

κούς Λογαριασμούς που τηρούν μεμονωμένοι Δικαιούχοι Ασφαλιστήριου Συμβολαίου με Αξία Εξαγοράς ή Συμβολαίου Προσόδων και για ομαδικά Ασφαλιστήρια Συμβολαία με Αξία Εξαγοράς ή Συμβολαία Προσόδων. Τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ίδρυμα μπορούν να θεωρήσουν ότι μεμονωμένος δικαιούχος, εκτός του ιδιοκτήτη, Ασφαλιστήριου Συμβολαίου με Αξία Εξαγοράς ή Συμβολαίου Προσόδων στον οποίο καταβάλλεται παροχή θανάτου δεν είναι Δηλωτέο Πρόσωπο και μπορούν να θεωρήσουν έναν τέτοιο Χρηματοοικονομικό Λογαριασμό μη Δηλωτέο Λογαριασμό, εκτός αν τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ίδρυμα γνωρίζουν πραγματικά, ή θεωρούν ευλόγως, ότι ο δικαιούχος είναι Δηλωτέο Πρόσωπο. Τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ίδρυμα θεωρούν ευλόγως ότι ο δικαιούχος Ασφαλιστήριου Συμβολαίου με Αξία Εξαγοράς ή Συμβολαίου Προσόδων είναι Δηλωτέο Πρόσωπο αν οι πληροφορίες που συλλέγονται από τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ίδρυμα και σχετίζονται με τον δικαιούχο περιλαμβάνουν ενδείξεις κατά τα περιγραφόμενα στην παράγραφο Β' του Τμήματος III. Αν τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ίδρυμα γνωρίζουν πραγματικά, ή θεωρούν ευλόγως, ότι ο δικαιούχος είναι Δηλωτέο Πρόσωπο, τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ίδρυμα υποχρεούνται να ακολουθήσουν τις διαδικασίες που προβλέπονται στην παράγραφο Β' του Τμήματος III.

Τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ίδρυμα μπορούν να θεωρήσουν Χρηματοοικονομικό Λογαριασμό που αποτελεί συμμετοχικό δικαίωμα σε ομαδικό Ασφαλιστήριο Συμβολαίο με Αξία Εξαγοράς ή Συμβολαίο Προσόδων Χρηματοοικονομικό Λογαριασμό που δεν είναι Δηλωτέος Λογαριασμός μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία ένα ποσό είναι πληρωτέο στον εργαζόμενο/κάτοχο πιστοποιητικού ή τον δικαιούχο, αν ο Χρηματοοικονομικός Λογαριασμός που αποτελεί συμμετοχικό δικαίωμα σε Ομαδικό Ασφαλιστήριο Συμβολαίο με Αξία Εξαγοράς ή Συμβολαίο Προσόδων πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

i) το Ομαδικό Ασφαλιστήριο Συμβολαίο με Αξία Εξαγοράς ή Συμβολαίο Προσόδων εκδίδεται σε εργοδότη και καλύπτει είκοσι πέντε (25) ή περισσότερους εργαζόμενους/κατόχους πιστοποιητικού,

ii) οι εργαζόμενοι/κάτοχοι πιστοποιητικού έχουν το δικαίωμα να λάβουν οποιαδήποτε συμβατική αξία σχετίζεται με τα συμφέροντά τους και να κατονομάσουν δικαιούχους για την παροχή που καταβάλλεται με τον θάνατο του εργαζόμενου και

iii) το αθροιστικό ποσό που είναι πληρωτέο σε οποιονδήποτε εργαζόμενο/κάτοχο πιστοποιητικού ή δικαιούχο δεν υπερβαίνει ποσό εκφρασμένο σε ευρώ που αντιστοιχεί σε ένα εκατομμύριο (1.000.000) δολάρια ΗΠΑ.

Ο όρος «Ομαδικό Ασφαλιστήριο Συμβολαίο με Αξία Εξαγοράς» σημαίνει ασφαλιστική σύμβαση με αξία εξαγοράς που:

i) παρέχει κάλυψη σε άτομα τα οποία συνδέονται μέσω εργοδότη, εμπορικής ένωσης, συνδικαλιστικής οργάνωσης ή άλλης ένωσης και ομάδας και

ii) χρεώνει ασφάλιστρο για κάθε μέλος της ομάδας ή μέλος κατηγορίας εντός της ομάδας το οποίο καθορίζεται χωρίς να λαμβάνονται υπόψη άλλα ατομικά χαρακτηριστικά υγείας εκτός της ηλικίας, του φύλου και των κληρονομικών συνηθειών του μέλους ή της κατηγορίας μελών της ομάδας.

Ο όρος «Ομαδικό Συμβολαίο Προσόδων» σημαίνει

σύμβαση προσόδων σύμφωνα με την οποία οι δανειστές είναι άτομα που συνδέονται μέσω εργοδότη, εμπορικής ένωσης, συνδικαλιστικής οργάνωσης ή άλλης ένωσης ή ομάδας.

Γ. Άθροιση υπολοίπων λογαριασμών και κανόνες για τα νομίσματα.

1. Άθροιση Ατομικών Λογαριασμών. Για τον προσδιορισμό του αθροιστικού υπολοίπου ή της αθροιστικής αξίας Χρηματοοικονομικών Λογαριασμών που τηρούνται από φυσικό πρόσωπο, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα αθροίζει όλους τους Χρηματοοικονομικούς Λογαριασμούς που τηρούνται στο ίδιο ή σε Συνδεδεμένη Οντότητα, αλλά μόνο στο βαθμό που τα μηχανογραφημένα συστήματά του συνδέουν τους Χρηματοοικονομικούς Λογαριασμούς μέσω στοιχείου, όπως ο αριθμός πελάτη ή ο ΑΦΜ και επιτρέπουν την άθροιση των υπολοίπων ή των αξιών των λογαριασμών. Για την εφαρμογή των απαιτήσεων άθροισης που περιγράφονται στην παρούσα παράγραφο, σε καθέναν από τους δικαιούχους κοινού Χρηματοοικονομικού Λογαριασμού καταλογίζεται ολόκληρο το υπόλοιπο ή η αξία του λογαριασμού αυτού.

2. Άθροιση Λογαριασμών Οντοτήτων. Για τον προσδιορισμό του αθροιστικού υπολοίπου ή της αθροιστικής αξίας Χρηματοοικονομικών Λογαριασμών που τηρούνται από Οντότητα, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα λαμβάνει υπόψη όλους τους Χρηματοοικονομικούς Λογαριασμούς που τηρούνται στο ίδιο ή σε Συνδεδεμένη Οντότητα, αλλά μόνο στο βαθμό που τα μηχανογραφημένα συστήματά του συνδέουν τους Χρηματοοικονομικούς Λογαριασμούς μέσω στοιχείου, όπως ο αριθμός πελάτη ή ο ΑΦΜ και επιτρέπουν την άθροιση των υπολοίπων ή των αξιών των λογαριασμών. Για την εφαρμογή των απαιτήσεων άθροισης που περιγράφονται στην παρούσα παράγραφο, σε καθέναν από τους δικαιούχους κοινού Χρηματοοικονομικού Λογαριασμού καταλογίζεται ολόκληρο το υπόλοιπο ή η αξία του λογαριασμού αυτού.

3. Ειδικός κανόνας άθροισης για τους συμβούλους πελατείας. Για τον προσδιορισμό του αθροιστικού υπολοίπου ή της αθροιστικής αξίας Χρηματοοικονομικών Λογαριασμών που τηρούνται από πρόσωπο, με σκοπό να προσδιοριστεί αν ένας Χρηματοοικονομικός Λογαριασμός είναι Υψηλής Αξίας, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα οφείλει επίσης, να αθροίζει όλους τους Χρηματοοικονομικούς Λογαριασμούς που ο σύμβουλος πελατείας γνωρίζει ή ευλόγως θεωρεί ότι άμεσα ή έμμεσα ανήκουν, ελέγχονται ή έχουν ανοιχθεί, αλλά όχι με την ιδιότητα του θεματοφύλακα, από το ίδιο πρόσωπο.

4. Ποσά που λογίζεται ότι περιλαμβάνουν το ισοδύναμό τους σε άλλα νομίσματα. Όλα τα ποσά που εκφράζονται σε ευρώ λογίζεται ότι περιλαμβάνουν το ισοδύναμό τους σε άλλα νομίσματα, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις της εσωτερικής νομοθεσίας.

ΤΜΗΜΑ VIII ΟΡΙΣΜΟΙ

Οι ακόλουθοι ορισμοί έχουν την έννοια που ορίζεται κάτωθι:

A. Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα.

1. Ως «Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα» νοείται κάθε Ελληνικό Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα που δεν είναι Μη Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα. Ως «Ελληνικό Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα» νοείται:

i) κάθε Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα που είναι κάτοικος

στην Ελλάδα, εξαιρουμένου κάθε υποκαταστήματος αυτού του Ελληνικού Χρηματοπιστωτικού Ίδρυματος που ευρίσκεται εκτός της Ελλάδας και

ii) κάθε ευρισκόμενο στην Ελλάδα υποκατάστημα Χρηματοπιστωτικού Ίδρυματος το οποίο δεν είναι κάτοικος στην Ελλάδα.

2. Ως «Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα Συμμετέχουσας Δικαιοδοσίας» νοείται:

i) κάθε Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα που είναι κάτοικος σε Συμμετέχουσα Δικαιοδοσία, εξαιρουμένου κάθε υποκαταστήματος αυτού του Χρηματοπιστωτικού Ίδρυματος που ευρίσκεται εκτός της Συμμετέχουσας Δικαιοδοσίας αυτής και

ii) κάθε ευρισκόμενο σε Συμμετέχουσα Δικαιοδοσία υποκατάστημα Χρηματοπιστωτικού Ίδρυματος το οποίο δεν είναι κάτοικος στη Συμμετέχουσα Δικαιοδοσία αυτή.

3. Ως «Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα» νοείται κάθε Ίδρυμα Θεματοφυλακής, Ίδρυμα Καταθέσεων, Επενδυτική Οντότητα ή Καθορισμένη Ασφαλιστική Εταιρεία.

4. Ως «Ίδρυμα Θεματοφυλακής» νοείται κάθε Οντότητα που αναπτύσσει δραστηριότητα της οποίας ουσιώδης πτυχή είναι η φύλαξη χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων για λογαριασμό τρίτων. Η φύλαξη χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων για λογαριασμό τρίτων συνιστά ουσιώδη πτυχή της δραστηριότητας οντότητας εάν το ακαθάριστο εισόδημα της Οντότητας από τη φύλαξη χρηματοοικονομικών στοιχείων και συναφείς χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες ανέρχεται τουλάχιστον στο 20% του ακαθάριστου εισοδήματός της κατά το βραχύτερο από τα ακόλουθα χρονικά διαστήματα:

i) την τριετία που λήγει την 31η Δεκεμβρίου ή την τελευταία ημέρα μη ημερολογιακής ετήσιας λογιστικής περιόδου πριν από το έτος του προσδιορισμού ή

ii) το διάστημα κατά το οποίο υφίσταται η Οντότητα.

5. Ως «Ίδρυμα Καταθέσεων» νοείται κάθε Οντότητα που δέχεται καταθέσεις στο σύννηθες πλαίσιο τραπεζικών ή παρεμφερών δραστηριοτήτων.

6. Ως «Επενδυτική Οντότητα» νοείται κάθε Οντότητα:

α) η οποία ασκεί κατά κύριο λόγο ως δραστηριότητα μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες εργασίες ή πράξεις για λογαριασμό ή εξ ονόματος πελάτη:

i) αγοραπωλησίες: μέσω της χρηματαγοράς (επιταγών, γραμματίων, πιστοποιητικών καταθέσεων, παραγών κ.λπ.) συναλλάγματος μέσω συνδεδεμένων με συναλλάγμα, επιτόκια και δείκτες κινητών αξιών ή συμβολαίων μελλοντικής εκπλήρωσης επί βασικών εμπορευμάτων,

ii) ατομική και συλλογική διαχείριση χαρτοφυλακίου ή

iii) άλλες δραστηριότητες επένδυσης ή διαχείρισης χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων ή χρημάτων εξ ονόματος τρίτων ή

β) το καθαρό εισόδημα της οποίας προκύπτει κατά κύριο λόγο από επενδύσεις, επανεπενδύσεις ή αγοραπωλησίες χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων, εάν την Οντότητα διαχειρίζεται άλλη Οντότητα που είναι Ίδρυμα Καταθέσεων, Ίδρυμα Θεματοφυλακής, Καθορισμένη Ασφαλιστική Εταιρεία ή Επενδυτική Οντότητα περιγραφόμενη στην Ενότητα Α' παράγραφος 6 στοιχείο α'. Μία Οντότητα θεωρείται ότι ασκεί κατά κύριο λόγο ως δραστηριότητα μία ή περισσότερες από τις εργασίες που περιγράφονται στην ενότητα Α' παράγραφος 6 στοιχείο α' ή το ακαθάριστο εισόδημά της προκύπτει κατά κύριο λόγο από επενδύσεις, επανεπενδύσεις ή αγοραπωλησίες χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων.

ων για τους σκοπούς της ενότητας Α' παράγραφος 6 στοιχείο β' εάν το ακαθάριστο εισόδημά της από τις σχετικές εργασίες ανέρχεται τουλάχιστον στο 50% του ακαθάριστου εισοδήματός της κατά το βραχύτερο από τα ακόλουθα χρονικά διαστήματα:

i) την τριετία που λήγει την 31η Δεκεμβρίου του έτους που προηγείται του έτους του προσδιορισμού ή

ii) το διάστημα κατά το οποίο υφίσταται η Οντότητα.

Στον όρο «Επενδυτική Οντότητα» δεν περιλαμβάνονται Οντότητες που αποτελούν ενεργές ΜΧΟ, σύμφωνα με τα κριτήρια της ενότητας Δ' παράγραφος 8 στοιχεία δ' έως ζ'. Η παρούσα παράγραφος ερμηνεύεται κατά τρόπο σύμφωνο με την παρεμφερή διατύπωση που χρησιμοποιείται για τον ορισμό του «Χρηματοπιστωτικού Ιδρύματος» στις συστάσεις της Ειδικής Ομάδας Χρηματοοικονομικής Δράσης.

7. Στον όρο «Χρηματοοικονομικό Περιουσιακό Στοιχείο» περιλαμβάνονται οι τίτλοι (όπως μερίδιο στο μετοχικό κεφάλαιο εταιρειών, εταιρικά δικαιώματα ή δικαιώματα επικαρπίας σε ευρείας συμμετοχής ή εισηγμένες σε οργανωμένη αγορά προσωπικές εταιρείες ή καταπιστεύματα, γραμμάτια, ομολογίες, μη εγγυημένα ομόλογα ή άλλα αποδεικτικά οφειλής), εταιρικά δικαιώματα, εμπορεύματα, συμβάσεις ανταλλαγής (όπως συμβάσεις ανταλλαγής επιτοκίων, συμβάσεις ανταλλαγής νομισμάτων, συμβάσεις ανταλλαγής επιτοκίων διαφορετικής βάσης, συμβάσεις ανώτατου ορίου επιτοκίου, συμβάσεις κατώτατου ορίου επιτοκίου, συμβάσεις ανταλλαγής εμπορευμάτων, συμβάσεις ανταλλαγής μετοχών, συμβάσεις ανταλλαγής συνδεδεμένες με δείκτες μετοχών ή παρεμφερείς συμφωνίες), ασφαλιστικές συμβάσεις ή συμβάσεις περιοδικών προσόδων ή κάθε δικαίωμα (συμπεριλαμβανομένων των συμβάσεων μελλοντικής εκπλήρωσης, των προθεσμιακών συμβάσεων ή συναφών δικαιωμάτων προαίρεσης) επί τίτλου, εταιρικού δικαιώματος, εμπορεύματος, σύμβασης ανταλλαγής, ασφαλιστικής σύμβασης ή σύμβασης περιοδικών προσόδων. Στον όρο «Χρηματοοικονομικό Περιουσιακό Στοιχείο» δεν περιλαμβάνονται μη συνδεδεμένα με οφειλή άμεσα δικαιώματα επί ακίνητης περιουσίας.

8. Ως «Καθορισμένη Ασφαλιστική Εταιρεία» νοείται κάθε Οντότητα, η οποία είναι ασφαλιστική εταιρεία ή η εταιρεία συμμετοχών που ελέγχει ασφαλιστική εταιρεία που προσφέρει Ασφαλιστήριο Συμβόλαιο με Αξία Εξαγοράς ή Συμβόλαιο Προσόδων ή υποχρεούται να καταβάλει πληρωμές δυνάμει τέτοιου είδους συμβολαίων.

Β. Μη Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα

1. Ως «Μη Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα» νοείται κάθε Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα που είναι:

α) Κρατική Οντότητα, Διεθνής Οργανισμός ή Κεντρική Τράπεζα, όχι όμως όσον αφορά πληρωμή προκύπτουσα από υποχρέωση που έχει αναληφθεί σε σχέση με εμπορική χρηματοπιστωτική δραστηριότητα ανήκουσα σε είδος δραστηριότητας που ασκείται από Καθορισμένη Ασφαλιστική Εταιρεία, Ίδρυμα Θεματοφυλακής ή Ίδρυμα Καταθέσεων.

β) Συνταξιοδοτικό Ταμείο Ευρείας Συμμετοχής, Συνταξιοδοτικό Ταμείο Περιορισμένης Συμμετοχής, Συνταξιοδοτικό Ταμείο Κρατικής Οντότητας, Διεθνούς Οργανισμού ή Κεντρικής Τράπεζας ή Εγκεκριμένος Εκδότης Πιστωτικών Καρτών,

γ) άλλη Οντότητα που παρουσιάζει χαμηλό κίνδυνο να χρησιμοποιηθεί για φοροδιαφυγή, έχει παρεμφερή επί της ουσίας χαρακτηριστικά με οποιαδήποτε από τις ο-

ντότητες που περιγράφονται στην Ενότητα Β' παράγραφος 1 στοιχεία α' και β' και περιλαμβάνεται στον κατάλογο των Μη Δηλούντων Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων που ορίζεται στο άρθρο 9 παράγραφος 5 περίπτωση β' του παρόντος νόμου, εφόσον το καθεστώς της Οντότητας αυτής ως Μη Δηλούντος Χρηματοπιστωτικού Ιδρύματος δεν παρεμποδίζει την επίτευξη των σκοπών του παρόντος νόμου.

δ) Απαλλασσόμενος Οργανισμός Συλλογικών Επενδύσεων ή

ε) καταπίστευμα στο βαθμό που ο καταπιστευματοδόχος είναι Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα και δηλώνει όλες τις πληροφορίες που πρέπει να δηλώνονται, σύμφωνα με το Τμήμα Ι για όλους τους Δηλωτέους Λογαριασμούς του καταπιστεύματος.

2. Ως «Κρατική Οντότητα» νοείται η κυβέρνηση κάθε κράτους-μέλους ή άλλης δικαιοδοσίας, κάθε πολιτική υποδιαίρεση κάθε κράτους-μέλους ή άλλης δικαιοδοσίας που, για την αποφυγή αμφιβολιών, καλύπτει ως όρος τα κράτη, τις επαρχίες, τις περιφέρειες και τους δήμους ή κάθε υπηρεσία ή όργανο που τελεί υπό την πλήρη κυριότητα κάθε κράτους-μέλους ή άλλης δικαιοδοσίας ή ενός ή περισσότερων εκ των προαναφερόμενων καθένα από τα οποία αποτελεί «Κρατική Οντότητα». Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται τα συνιστώντα μέρη, οι ελεγχόμενες οντότητες και οι πολιτικές υποδιαίρεσεις κάθε κράτους-μέλους ή άλλης δικαιοδοσίας.

α) Ως «συνιστών μέρος» κάθε κράτους-μέλους ή άλλης δικαιοδοσίας νοείται κάθε πρόσωπο, οργανισμός, υπηρεσία, γραφείο, ταμείο, όργανο ή άλλος φορέας, ανεξαρτήτως ονομασίας, που αποτελεί διοικούσα αρχή στο κράτος-μέλος ή τη δικαιοδοσία. Τα καθαρά έσοδα της διοικούσας αρχής πρέπει να πιστώνονται στο λογαριασμό της ή στους λογαριασμούς του κράτους-μέλους ή της δικαιοδοσίας και κανένα μερίδιό τους δεν πρέπει να καταλήγει προς όφελος ιδιώτη.

Στον όρο «συνιστών μέρος» δεν περιλαμβάνονται φυσικά πρόσωπα ασκούντα εξουσία ή κατέχοντα επίσημες ή διοικητικές θέσεις τα οποία ενεργούν ως ιδιώτες ή υπό την προσωπική τους ιδιότητα.

β) Ως «ελεγχόμενη οντότητα» νοείται κάθε Οντότητα που είναι διακριτή ως προς τη μορφή της από κάθε κράτος-μέλος ή άλλη δικαιοδοσία ή συνιστά άλλως διακριτή νομική οντότητα, υπό την προϋπόθεση ότι:

i) η Οντότητα τελεί υπό την πλήρη κυριότητα και τον πλήρη έλεγχο μιας ή περισσότερων Κρατικών Οντοτήτων είτε άμεσα είτε μέσω μιας ή περισσότερων ελεγχόμενων οντοτήτων,

ii) τα καθαρά έσοδα της Οντότητας πιστώνονται στο λογαριασμό της ή στους λογαριασμούς ενός ή περισσότερων Κρατικών Οντοτήτων και κανένα μερίδιό του εισοδήματός της δεν καταλήγει προς όφελος ιδιώτη και

iii) με τη διάλυσή της, τα περιουσιακά στοιχεία της Οντότητας περιέρχονται σε μια ή περισσότερες Κρατικές Οντότητες.

γ) Το εισόδημα δεν θεωρείται ότι καταλήγει προς όφελος ιδιωτών εάν τα πρόσωπα αυτά είναι οι προβλεπόμενοι δικαιούχοι κρατικού προγράμματος και οι δραστηριότητες του προγράμματος εκτελούνται υπέρ της κοινής ωφέλειας του γενικού πληθυσμού ή αφορούν τη διαχείριση ορισμένης πτυχής της διακυβέρνησης. Ωστόσο, κατά παρέκκλιση των ανωτέρω, το εισόδημα θεωρείται ότι καταλήγει προς όφελος ιδιωτών εάν προκύπτει από τη χρήση Κρατικής Οντότητας για την άσκηση εμπορικών

δραστηριοτήτων, όπως, παραδείγματος χάρι, εμπορικών τραπεζικών δραστηριοτήτων, μέσω των οποίων παρέχονται χρηματοοικονομικές υπηρεσίες σε ιδιώτες.

3. Ως «Διεθνής Οργανισμός» νοείται κάθε διεθνής οργανισμός ή υπηρεσία ή όργανο που τελεί υπό την πλήρη κυριότητα αυτού. Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνεται κάθε διακυβερνητικός οργανισμός συμπεριλαμβανομένων των υπερεθνικών:

i) που απαρτίζεται κατά κύριο λόγο από κυβερνήσεις, ii) που έχει συνάψει συμφωνία έδρας ή παρεμφερή επί της ουσίας συμφωνία με κάθε κράτος-μέλος ή άλλη δικαιοδοσία και

iii) του οποίου το εισόδημα δεν καταλήγει προς όφελος ιδιωτών.

4. Ως «Κεντρική Τράπεζα» νοείται κάθε ίδρυμα, το οποίο, είτε δια νόμου είτε με την έγκριση της κυβέρνησης, αποτελεί, εκτός από την κυβέρνηση του κράτους-μέλους ή της δικαιοδοσίας αυτή καθεαυτή, την κύρια αρχή έκδοσης μέσων προοριζόμενων να κυκλοφορήσουν ως νόμισμα. Στα ιδρύματα αυτά μπορεί να περιλαμβάνονται όργανα διακριτά από την κυβέρνηση του κάθε κράτους-μέλους ή άλλης δικαιοδοσίας είτε βρίσκονται υπό την πλήρη ή μερική κυριότητα του κράτους-μέλους ή της δικαιοδοσίας είτε όχι.

5. Ως «Συνταξιοδοτικό Ταμείο Ευρείας Συμμετοχής» νοείται κάθε ταμείο που συνιστάται για να χορηγεί παροχές σύνταξης, αναπηρίας ή θανάτου ή συνδυασμό αυτών, ως αντάλλαγμα για παρασχεθείσες υπηρεσίες, σε δικαιούχους που είναι εν ενεργεία ή πρώην εργαζόμενοι ή πρόσωπα οριζόμενα από τους εργαζόμενους αυτούς σε έναν ή περισσότερους εργοδότες, υπό την προϋπόθεση ότι το ταμείο:

α) δεν έχει δικαιούχο με δικαίωμα επί των περιουσιακών στοιχείων του ταμείου που να υπερβαίνει το 5%,

β) υπόκειται σε κρατική κανονιστική ρύθμιση και υποβάλλει δηλώσεις πληροφοριών στις φορολογικές αρχές και

γ) πληροί τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες απαιτήσεις:

i) το ταμείο απαλλάσσεται γενικά από φόρους επί του εισοδήματός του που προέρχεται από επενδύσεις ή στο εισόδημα αυτό επιβάλλεται αναβαλλόμενος φόρος ή φόρος με μειωμένο συντελεστή, επειδή πρόκειται για συνταξιοδοτικό πρόγραμμα,

ii) το ταμείο λαμβάνει από τους εργοδότες που το χρηματοδοτούν τουλάχιστον το 50% των συνολικών εισφορών του πλην μεταφορών περιουσιακών στοιχείων από άλλα προγράμματα περιγραφόμενα στην Ενότητα Β' παράγραφοι 5 έως 7 ή από συνταξιοδοτικούς λογαριασμούς περιγραφόμενους στην Ενότητα Γ' παράγραφος 17 στοιχείο α',

iii) διανομή ή ανάληψη ποσών από το ταμείο επιτρέπεται μόνον όταν επέρχονται συγκεκριμένα περιστατικά σχετιζόμενα με συνταξιοδότηση, αναπηρία ή θάνατο πλην διανεμόμενων ποσών που επανατοποθετούνται σε άλλα συνταξιοδοτικά ταμεία περιγραφόμενα στην ενότητα Β' παράγραφοι 5 έως 7 ή σε συνταξιοδοτικούς λογαριασμούς περιγραφόμενους στην Ενότητα Γ' παράγραφος 17 στοιχείο α', διαφορετικά, εάν η διανομή ή η ανάληψη πραγματοποιηθεί πριν από τα οριζόμενα αυτά περιστατικά, επιβαρύνεται με ποινή ή

iv) οι εισφορές πλην ορισμένων επιτρεπόμενων συ-

μπληρωματικών εισφορών των εργαζομένων στο ταμείο περιορίζονται σε συνάρτηση με το δεδουλευμένο εισόδημα του εργαζομένου ή δεν επιτρέπεται να υπερβούν ετησίως ποσό εκφρασμένο σε ευρώ που αντιστοιχεί σε 50.000 δολάρια ΗΠΑ, εφαρμοζομένων των κανόνων που ορίζονται στο Τμήμα VII Ενότητα Γ' για την άθροιση των λογαριασμών και τη μετατροπή νομισμάτων.

6. Ως «Συνταξιοδοτικό Ταμείο Περιορισμένης Συμμετοχής» νοείται κάθε ταμείο που συνιστάται για να χορηγεί παροχές σύνταξης, αναπηρίας ή θανάτου, ως αντάλλαγμα για παρασχεθείσες υπηρεσίες, σε δικαιούχους που είναι εν ενεργεία ή πρώην εργαζόμενοι ή πρόσωπα οριζόμενα από τους εργαζόμενους αυτούς σε έναν ή περισσότερους εργοδότες, υπό την προϋπόθεση ότι:

α) το ταμείο έχει λιγότερους από 50 συμμετέχοντες,

β) το ταμείο χρηματοδοτείται από έναν ή περισσότερους εργοδότες που δεν είναι Επενδυτικές Οντότητες ή Παθητικές ΜΧΟ,

γ) οι εισφορές των εργαζομένων και των εργοδοτών στο ταμείο, πλην μεταφορών περιουσιακών στοιχείων από συνταξιοδοτικούς λογαριασμούς περιγραφόμενους στην Ενότητα Γ' παράγραφος 17 στοιχείο α' περιορίζονται σε συνάρτηση με το δεδουλευμένο εισόδημα και την αμοιβή του εργαζομένου, αντιστοίχως,

δ) οι συμμετέχοντες που δεν είναι κάτοικοι κάθε κράτους-μέλους όπου έχει την έδρα του το ταμείο δεν έχουν δικαίωμα επί των περιουσιακών στοιχείων του ταμείου που να υπερβαίνει το 20% και

ε) το ταμείο υπόκειται σε κρατική κανονιστική ρύθμιση και υποβάλλει πληροφορίες στις φορολογικές αρχές.

7. Ως «Συνταξιοδοτικό Ταμείο Κρατικής Οντότητας, Διεθνούς Οργανισμού ή Κεντρικής Τράπεζας» νοείται κάθε ταμείο που συνιστάται από Κρατική Οντότητα, Διεθνή Οργανισμό ή Κεντρική Τράπεζα για να χορηγεί παροχές σύνταξης, αναπηρίας ή θανάτου σε δικαιούχους ή συμμετέχοντες που είναι εν ενεργεία ή πρώην εργαζόμενοι ή πρόσωπα οριζόμενα από τους εργαζόμενους αυτούς ή που δεν είναι εν ενεργεία ή πρώην εργαζόμενοι, εάν οι παροχές προς τους δικαιούχους ή τους συμμετέχοντες αυτούς χορηγούνται ως αντάλλαγμα για προσωπικές υπηρεσίες που παρασχέθηκαν για την Κρατική Οντότητα, το Διεθνή Οργανισμό ή την Κεντρική Τράπεζα.

8. Ως «Εγκεκριμένος Εκδότης Πιστωτικών Καρτών» νοείται κάθε Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα που πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) αποτελεί Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα απλώς και μόνον επειδή είναι εκδότης πιστωτικών καρτών, ο οποίος δέχεται καταθέσεις μόνον όταν ο πελάτης καταβάλλει ποσό που υπερβαίνει το χρεωστικό υπόλοιπο της κάρτας και το καταβληθέν πλεονάζον ποσό δεν επιστρέφεται αμέσως στον πελάτη και

β) από ή πριν από την 1η Ιανουαρίου 2016, εφαρμόζει πολιτικές και διαδικασίες ώστε είτε να μη δύναται ο πελάτης να καταβάλει πλεονάζον ποσό που να υπερβαίνει ποσό σε ευρώ που αντιστοιχεί σε 50.000 δολάρια ΗΠΑ, είτε να επιστρέφεται στον πελάτη εντός 60 ημερών κάθε καταβληθέν πλεονάζον ποσό που υπερβαίνει το εν λόγω ποσό, εφαρμοζομένων σε αμφότερες τις περιπτώσεις των κανόνων που ορίζονται στο Τμήμα VII Ενότητα Γ' για την άθροιση λογαριασμών και τη μετατροπή νομισμάτων. Για τους σκοπούς του προηγούμενου εδαφίου, το καταβληθέν από τον πελάτη πλεονάζον ποσό δεν α-

ναφέρεται σε πιστωτικά υπόλοιπα στο βαθμό που αυτά σχετίζονται με αμφισβητηθείσες χρεώσεις, αλλά περιλαμβάνει πιστωτικά υπόλοιπα που προκύπτουν από επιτροφές εμπορευμάτων.

9. Ως «Απαλλασσόμενος Οργανισμός Συλλογικών Επενδύσεων» νοείται κάθε Επενδυτική Οντότητα που υπόκειται σε κανονιστική ρύθμιση ως οργανισμός συλλογικών επενδύσεων, υπό την προϋπόθεση ότι όλα τα δικαιώματα επί του οργανισμού συλλογικών επενδύσεων τηρούνται από φυσικά πρόσωπα ή Οντότητες που δεν είναι Δηλωτέα Πρόσωπα ή μέσω τέτοιων φυσικών προσώπων ή Οντοτήτων, εκτός από Παθητικές ΜΧΟ με Ελέγχοντα Πρόσωπα που είναι Δηλωτέα Πρόσωπα.

Επενδυτική Οντότητα που υπόκειται σε κανονιστική ρύθμιση ως οργανισμός συλλογικών επενδύσεων δεν παύει να θεωρείται δυνάμει της Ενότητας Β΄ παράγραφος 9 Απαλλασσόμενος Οργανισμός Συλλογικών Επενδύσεων απλώς και μόνον επειδή ο οργανισμός συλλογικών επενδύσεων έχει εκδώσει υλικές μετοχές στον κομιστή, υπό την προϋπόθεση ότι:

α) ο οργανισμός συλλογικών επενδύσεων δεν έχει εκδώσει και δεν εκδίδει υλικές μετοχές στον κομιστή μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2015,

β) ο οργανισμός συλλογικών επενδύσεων αποσύρει όλες τις μετοχές αυτές όταν του παραδίδονται,

γ) ο οργανισμός συλλογικών επενδύσεων εκτελεί όλες τις διαδικασίες δέουσας επιμέλειας που ορίζονται στα Τμήματα II έως VII και δηλώνει όλες τις πληροφορίες που πρέπει να δηλώνονται για τις μετοχές αυτές όταν προσκομίζονται για εξαγορά ή άλλη πληρωμή και

δ) ο οργανισμός συλλογικών επενδύσεων εφαρμόζει πολιτικές και διαδικασίες που διασφαλίζουν την εξαγορά ή την ακινητοποίηση των μετοχών αυτών το συντομότερο δυνατόν και σε κάθε περίπτωση πριν από την 1η Ιανουαρίου 2018.

Γ. Χρηματοοικονομικός λογαριασμός

1. Ως «Χρηματοοικονομικός Λογαριασμός» νοείται λογαριασμός που τηρείται σε Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα. Στον όρο περιλαμβάνονται οι Καταθετικοί Λογαριασμοί, οι Λογαριασμοί Θεματοφυλακής και:

α) σε περίπτωση Επενδυτικής Οντότητας, κάθε συμμετοχικό ή συνδεδεμένο με οφειλή δικαίωμα επί του Χρηματοπιστωτικού Ίδρυματος. Παρά τα οριζόμενα ανωτέρω, ο όρος «Χρηματοοικονομικός Λογαριασμός» δεν περιλαμβάνει συμμετοχικά ή συνδεδεμένα με οφειλή δικαιώματα επί Οντότητας που αποτελεί Επενδυτική Οντότητα απλώς και μόνον επειδή:

i) παρέχει επενδυτικές συμβουλές σε πελάτη και ενεργεί εξ ονόματός του για την επένδυση ή τη διαχείριση χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων κατατεθειμένων στο όνομα του πελάτη σε Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα διαφορετικό από την εν λόγω Οντότητα ή

ii) διαχειρίζεται χαρτοφυλάκια και ενεργεί εξ ονόματος πελάτη για τους ίδιους ως άνω σκοπούς,

β) σε περίπτωση Χρηματοπιστωτικού Ίδρυματος που δεν περιγράφεται στην Ενότητα Γ΄ παράγραφος 1 στοιχείο α΄, κάθε συμμετοχικό ή συνδεδεμένο με οφειλή δικαίωμα επί του Χρηματοπιστωτικού Ίδρυματος, εάν η κατηγορία των εν λόγω δικαιωμάτων δημιουργήθηκε με σκοπό την αποφυγή της υποβολής δηλώσεων σύμφωνα με το Τμήμα Ι και

γ) κάθε Ασφαλιστήριο Συμβόλαιο με Αξία Εξαγοράς ή Συμβόλαιο Προσόδων που προσφέρεται από Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα ή τηρείται σε Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα,

πλην των μη συνδεδεμένων με επενδύσεις και μη μεταβιβάσιμων συμβολαίων προσόδων άμεσης καταβολής που προσφέρονται σε φυσικά πρόσωπα και καλύπτουν παροχές σύνταξης ή αναπηρίας καταβαλλόμενες στο πλαίσιο Εξαιρούμενων Λογαριασμών.

Στον όρο «Χρηματοοικονομικός Λογαριασμός» δεν περιλαμβάνονται οι Εξαιρούμενοι Λογαριασμοί.

2. Ως «Καταθετικός Λογαριασμός» νοείται κάθε εμπορικός, τρεχούμενος, αποταμιευτικός ή προθεσμιακός λογαριασμός ή λογαριασμός βεβαιούμενος από πιστοποιητικό καταθέσεων, πιστοποιητικό αποταμίευσης, πιστοποιητικό επενδύσεων, πιστοποιητικό οφειλής ή άλλο παρόμοιο μέσο που τηρείται σε χρηματοπιστωτικό ίδρυμα στο σύνηθες πλαίσιο τραπεζικών ή παρόμοιων δραστηριοτήτων. Στον όρο «Καταθετικός Λογαριασμός» περιλαμβάνεται επίσης κάθε ποσό που τηρείται σε ασφαλιστική εταιρεία δυνάμει συμβολαίου εγγυημένης απόδοσης ή παρόμοιας συμφωνίας για την καταβολή ή την πίστωση τόκου επί του ποσού αυτού.

3. Ως «Λογαριασμός Θεματοφυλακής» νοείται κάθε λογαριασμός πλην του Ασφαλιστηρίου Συμβολαίου με Αξία Εξαγοράς ή Συμβολαίου Προσόδων στον οποίο φυλάσσεται ένα ή περισσότερα Χρηματοοικονομικά Περιουσιακά Στοιχεία προς όφελος τρίτου.

4. Ως «Συμμετοχικό Δικαίωμα» νοείται, στην περίπτωση προσωπικής εταιρείας που είναι Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα, δικαίωμα είτε επί του κεφαλαίου είτε επί των κερδών της εταιρείας. Στην περίπτωση καταπιστεύματος που είναι Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα, Συμμετοχικό Δικαίωμα θεωρείται ότι κατέχει οποιοδήποτε πρόσωπο λογίζεται καταπιστευματοπάροχος ή δικαιούχος του συνόλου ή μέρους του καταπιστεύματος ή οποιοδήποτε άλλο φυσικό πρόσωπο έχει τον τελικό πραγματικό έλεγχο του καταπιστεύματος. Τα Δηλωτέα Πρόσωπα λογίζονται δικαιούχοι καταπιστεύματος εάν έχουν το δικαίωμα να λαμβάνουν άμεσα ή έμμεσα (επί παραδείγματι, μέσω εντολοδόχου) υποχρεωτική διανομή ή μπορούν να λαμβάνουν, άμεσα ή έμμεσα, προαιρετική διανομή από το καταπίστευμα.

5. Ως «Ασφαλιστήριο Συμβόλαιο» νοείται κάθε συμβόλαιο πλην των Συμβολαίων Προσόδων βάσει του οποίου ο ασφαλιστής συμφωνεί να καταβάλει ποσό όταν επέλθει καθορισμένο περιστατικό που αφορά θάνατο, ασθένεια, ατύχημα, ζημιά ή κίνδυνο σχετιζόμενο με ακίνητη περιουσία.

6. Ως «Συμβόλαιο Προσόδων» νοείται κάθε συμβόλαιο βάσει του οποίου ο ασφαλιστής συμφωνεί να καταβάλει πληρωμές για χρονική περίοδο που καθορίζεται εν όλω ή εν μέρει σε σχέση με το προσδόκιμο ζωής ενός ή περισσότερων φυσικών προσώπων. Στον όρο περιλαμβάνονται επίσης συμβόλαια που θεωρούνται προσόδων σύμφωνα με τους νόμους, τους κανονισμούς ή τις πρακτικές κάθε κράτους-μέλους ή άλλης δικαιοδοσίας όπου συνάπτεται το συμβόλαιο και βάσει της οποίας ο ασφαλιστής συμφωνεί να καταβάλει πληρωμές για μια σειρά ετών.

7. Ως «Ασφαλιστήριο Συμβόλαιο με Αξία Εξαγοράς» νοείται κάθε Ασφαλιστήριο Συμβόλαιο πλην συμβολαίου αντασφάλισης ζημιών μεταξύ δύο ασφαλιστικών εταιρειών που έχει αξία εξαγοράς.

8. Ως «Αξία Εξαγοράς» νοείται το μεγαλύτερο από τα δύο ακόλουθα ποσά:

i) το ποσό που δικαιούται να λάβει ο λήπτης της ασφάλισης σε περίπτωση εξαγοράς ή λύσης της σύμβασης χωρίς αφαίρεση τυχόν ποινής εξαγοράς ή δανείου λη-

φθέντος δυνάμει της ασφαλιστικής σύμβασης και

ii) το ποσό που μπορεί να δανείζεται ο λήπτης της ασφάλισης δυνάμει της σύμβασης ή σε σχέση με τη σύμβαση αυτή.

Παρά τα οριζόμενα ανωτέρω, ο όρος «Αξία Εξαγοράς» δεν περιλαμβάνει τα ποσά που είναι καταβλητέα δυνάμει Ασφαλιστηρίου Συμβολαίου:

α) αποκλειστικά λόγω θανάτου του φυσικού προσώπου που ήταν ασφαλισμένο με συμβόλαιο ασφάλισης ζωής,

β) ως παροχή λόγω προσωπικής βλάβης ή ασθένειας ή άλλη παροχή που χορηγείται ως αποζημίωση για οικονομική ζημιά προκαλούμενη με την επέλευση του περιστατικού που καλύπτεται από την ασφάλιση,

γ) ως επιστροφή καταβληθέντων ασφαλιστρών μειώνοντας το κόστος των ασφαλιστικών τελών, είτε έχουν όντως επιβληθεί είτε όχι δυνάμει Ασφαλιστηρίου Συμβολαίου πλην συνδεδεμένης με επενδύσεις συμβολαίου ασφάλισης ζωής ή προσόδων λόγω ακύρωσης ή λύσης του συμβολαίου, μείωσης της έκθεσης σε κινδύνους κατά την περίοδο ισχύος του συμβολαίου ή διόρθωσης καταχώρισης ή παρόμοιου σφάλματος σε σχέση με τα ασφαλιστρα που καταβάλλονται για το συμβόλαιο,

δ) ως μέρος υπέρ του λήπτη της ασφάλισης πλην του μερίσματος λύσης, εφόσον το μέρος σχετίζεται με Ασφαλιστήριο Συμβόλαιο δυνάμει της οποίας καταβλητέες είναι μόνον οι παροχές που περιγράφονται στην Ενότητα Γ' παράγραφος 8 στοιχείο β' ή

ε) ως επιστροφή προκαταβληθέντος ασφαλιστρού ή ποσού κατατεθειμένου για την κάλυψη μελλοντικών ασφαλιστρών στο πλαίσιο Ασφαλιστηρίου Συμβολαίου για την οποία το ασφαλιστρο καταβάλλεται τουλάχιστον ετησίως, εάν το ποσό του προκαταβληθέντος ασφαλιστρού ή του κατατεθειμένου για την κάλυψη μελλοντικών ασφαλιστρών ποσού δεν υπερβαίνει το επόμενο ετήσιο ασφαλιστρο που θα πρέπει να καταβληθεί δυνάμει του συμβολαίου.

9. Ως «Προϋπάρχων Λογαριασμός» νοείται:

α) Χρηματοοικονομικός Λογαριασμός που τηρείται σε Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα κατά την 31η Δεκεμβρίου 2015,

β) κάθε Χρηματοοικονομικός Λογαριασμός Δικαιούχου Λογαριασμού, ανεξαρτήτως της ημερομηνίας κατά την οποία ανοίχθηκε, εάν:

i) ο Δικαιούχος Λογαριασμού τηρεί στο Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα ή σε Συνδεδεμένη Οντότητα εντός της Ελληνικής Επικράτειας Χρηματοοικονομικό Λογαριασμό που είναι Προϋπάρχων Λογαριασμός κατά την Ενότητα Γ' παράγραφος 9 στοιχείο α',

ii) το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα και, κατά περίπτωση, η Συνδεδεμένη Οντότητα εντός της Ελληνικής Επικράτειας θεωρεί τους δύο προαναφερόμενους Χρηματοοικονομικούς Λογαριασμούς -και κάθε άλλο Χρηματοοικονομικό Λογαριασμό του Δικαιούχου Λογαριασμού που θεωρείται Προϋπάρχων Λογαριασμός κατά το στοιχείο β' - ενιαίο Χρηματοοικονομικό Λογαριασμό για τους σκοπούς της τήρησης των απαιτήσεων γνώσης που ορίζονται στο Τμήμα VII Ενότητα Α' και για τους σκοπούς του προσδιορισμού του υπολοίπου ή της αξίας οποιουδήποτε από τους Χρηματοοικονομικούς Λογαριασμούς αυτούς, όταν εφαρμόζει οποιοδήποτε από τα όρια για τους λογαριασμούς,

iii) για Χρηματοοικονομικό Λογαριασμό που υπόκειται σε Διαδικασίες Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Ε-

σόδων από Παράνομες Δραστηριότητες/Γνώρισε τον Πελάτη σου (AML-KYC), το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα επιτρέπεται να εκπληρώσει για το συγκεκριμένο Χρηματοοικονομικό Λογαριασμό τα προβλεπόμενα στις διαδικασίες αυτές, στηριζόμενο στις Διαδικασίες Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες/Γνώρισε τον Πελάτη σου (AML-KYC) που έχουν εκτελεστεί για τον Προϋπάρχοντα Λογαριασμό που περιγράφεται στην Ενότητα Γ' παράγραφος 9 στοιχείο α' και

iv) το άνοιγμα του Χρηματοοικονομικού Λογαριασμού δεν απαιτεί την παροχή νέων, πρόσθετων ή τροποποιημένων πληροφοριών πελάτη από τον Δικαιούχο Λογαριασμού, εκτός εάν απαιτείται για τους σκοπούς του παρόντος νόμου.

10. Ως «Νέος Λογαριασμός» νοείται Χρηματοοικονομικός Λογαριασμός που τηρείται σε Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα και έχει ανοιχθεί την ή πριν από την 1η Ιανουαρίου 2016, εκτός αν θεωρείται Προϋπάρχων Λογαριασμός κατά την Ενότητα Γ' παράγραφος 9 στοιχείο β'.

11. Ως «Προϋπάρχων Ατομικός Λογαριασμός» νοείται Προϋπάρχων Λογαριασμός που τηρείται από ένα ή περισσότερα φυσικά πρόσωπα.

12. Ως «Νέος Ατομικός Λογαριασμός» νοείται Νέος Λογαριασμός που τηρείται από ένα ή περισσότερα φυσικά πρόσωπα.

13. Ως «Προϋπάρχων Λογαριασμός Οντοτήτων» νοείται Προϋπάρχων Λογαριασμός που τηρείται από μία ή περισσότερες οντότητες.

14. Ως «Λογαριασμός Χαμηλότερης Αξίας» νοείται Προϋπάρχων Λογαριασμός φυσικών προσώπων με συνολικό υπόλοιπο ή αξία κατά την 31η Δεκεμβρίου 2015 που δεν υπερβαίνει ποσό σε ευρώ που αντιστοιχεί σε ένα εκατομμύριο (1.000.000) δολάρια ΗΠΑ.

15. Ως «Λογαριασμός Υψηλής Αξίας» νοείται Προϋπάρχων Λογαριασμός φυσικών προσώπων με συνολικό υπόλοιπο ή αξία που υπερβαίνει, κατά την 31η Δεκεμβρίου 2015 ή κατά την 31η Δεκεμβρίου επόμενου έτους, ποσό εκφρασμένο σε ευρώ που αντιστοιχεί σε ένα εκατομμύριο (1.000.000) δολάρια ΗΠΑ.

16. Ως «Νέος Λογαριασμός Οντοτήτων» νοείται Νέος Λογαριασμός που τηρείται από μία ή περισσότερες Οντότητες.

17. Ως «Εξαιρούμενος Λογαριασμός» νοείται οποιοσδήποτε από τους ακόλουθους λογαριασμούς:

α) συνταξιοδοτικός λογαριασμός που πληροί τις ακόλουθες απαιτήσεις:

i) ο λογαριασμός υπόκειται σε ρύθμιση ως προσωπικός συνταξιοδοτικός λογαριασμός ή αποτελεί μέρος καταχωρισμένου ή ρυθμιζόμενου συνταξιοδοτικού προγράμματος για παροχές σύνταξης περιλαμβανομένων των παροχών αναπηρίας ή θανάτου,

ii) ο λογαριασμός υπόκειται σε ευνοϊκό φορολογικό καθεστώς δηλαδή, οι εισφορές στο λογαριασμό, οι οποίες άλλως θα φορολογούνταν, εκπίπτουν ή εξαιρούνται από το ακαθάριστο εισόδημα του Δικαιούχου Λογαριασμού ή φορολογούνται με μειωμένο συντελεστή ή το εισόδημα από επενδύσεις που προέρχεται από το λογαριασμό υπόκειται σε αναβαλλόμενο φόρο ή σε μειωμένο φορολογικό συντελεστή,

iii) απαιτείται η διαβίβαση πληροφοριών προς τις φορολογικές αρχές, σε ό,τι αφορά το λογαριασμό,

iv) επιτρέπονται οι αναλήψεις μόνον εφόσον έχει συ-

μπληρωθεί συγκεκριμένο όριο ηλικίας, έχει επέλθει αναπηρία ή θάνατος ή επιβάλλονται ποινές για τις αναλήψεις που πραγματοποιούνται πριν από την επέλευση τέτοιων καθορισμένων γεγονότων και

v) είτε

i) οι ετήσιες εισφορές είναι ίσες ή κατώτερες ποσού εκφρασμένου σε ευρώ που αντιστοιχεί σε πενήντα χιλιάδες (50.000) δολάρια ΗΠΑ ή

ii) προβλέπεται μέγιστο όριο εισφορών εφ' όρου ζωής ίσων ή κατώτερων ποσού εκφρασμένου σε ευρώ που αντιστοιχεί σε ένα εκατομμύριο (1.000.000) δολάρια ΗΠΑ, ενώ εφαρμόζονται και στις δύο περιπτώσεις οι κανόνες που προβλέπονται στο τμήμα VII ενότητα Γ' για την άθροιση λογαριασμών και τη μετατροπή νομισμάτων.

Χρηματοοικονομικός Λογαριασμός, ο οποίος πληροί κατά τα λοιπά την απαίτηση που προβλέπεται στην ενότητα Γ' παράγραφος 17 στοιχείο α' σημείο ν', δεν παραβιάζει την απαίτηση αυτή για το λόγο και μόνον ότι ο εν λόγω Χρηματοοικονομικός Λογαριασμός μπορεί να δεχθεί περιουσιακά στοιχεία ή κεφάλαια που μεταφέρονται από έναν ή περισσότερους Χρηματοοικονομικούς Λογαριασμούς που πληρούν τις απαιτήσεις που προβλέπονται στην ενότητα Γ' παράγραφος 17 στοιχείο α' ή β' ή από ένα ή περισσότερα συνταξιοδοτικά ταμεία που πληρούν τις απαιτήσεις που προβλέπονται στην ενότητα Β' παράγραφοι 5 έως 7.

β) Λογαριασμός που πληροί τις ακόλουθες απαιτήσεις:

i) ο λογαριασμός υπόκειται σε ρύθμιση ως οργανισμός επενδύσεων με σκοπούς άλλους από αυτούς της συνταξιοδότησης και αποτελεί αντικείμενο τακτικής διαπραγμάτευσης σε αναγνωρισμένη αγορά κινητών αξιών ή ο λογαριασμός υπόκειται σε ρύθμιση ως οργανισμός αποταμίευσης με σκοπούς άλλους από αυτούς της συνταξιοδότησης,

ii) ο λογαριασμός υπόκειται σε ευνοϊκό φορολογικό καθεστώς, δηλαδή, οι εισφορές στο λογαριασμό, οι οποίες άλλως θα φορολογούνταν, εκπίπτουν ή εξαιρούνται από το ακαθάριστο εισόδημα του Δικαιούχου Λογαριασμού ή φορολογούνται με μειωμένο συντελεστή, ή το εισόδημα από επενδύσεις που προέρχεται από το λογαριασμό υπόκειται σε αναβαλλόμενο φόρο ή σε μειωμένο φορολογικό συντελεστή,

iii) επιτρέπονται οι αναλήψεις μόνον εφόσον έχουν εκπληρωθεί συγκεκριμένα κριτήρια που αφορούν το σκοπό του λογαριασμού επένδυσης ή αποταμίευσης (για παράδειγμα την παροχή εκπαιδευτικών ή ιατρικών ωφελειών) ή επιβάλλονται ποινές για τις αναλήψεις που πραγματοποιούνται πριν από την εκπλήρωση των εν λόγω κριτηρίων, και

iv) οι ετήσιες εισφορές είναι ίσες ή κατώτερες ποσού εκφρασμένου σε ευρώ που αντιστοιχεί σε πενήντα χιλιάδες (50.000) δολάρια ΗΠΑ, εφαρμοζόμενων των κανόνων που προβλέπονται στο τμήμα VII ενότητα Γ' για την άθροιση λογαριασμών και τη μετατροπή νομισμάτων.

Χρηματοοικονομικός Λογαριασμός, ο οποίος πληροί, κατά τα λοιπά, την απαίτηση που προβλέπεται στην ενότητα Γ' παράγραφος 17 στοιχείο β' σημείο iv, δεν παραβιάζει την απαίτηση αυτή για το λόγο και μόνον ότι ο εν λόγω Χρηματοοικονομικός Λογαριασμός μπορεί να δεχθεί περιουσιακά στοιχεία ή κεφάλαια που μεταφέρονται από έναν ή περισσότερους Χρηματοοικονομικούς Λογαριασμούς που πληρούν τις απαιτήσεις που προβλέπονται στην ενότητα Γ' παράγραφος 17 στοιχείο α' ή β' ή από ένα ή περισσότερα συνταξιοδοτικά ταμεία που πληρούν

τις απαιτήσεις που προβλέπονται στην ενότητα Β' παράγραφοι 5 έως 7.

γ) Συμβόλαιο ασφάλισης ζωής με περίοδο κάλυψης που λήγει πριν συμπληρώσει ο ασφαλισμένος το ενενηκοστό έτος της ηλικίας του, υπό την προϋπόθεση ότι το συμβόλαιο πληροί τις ακόλουθες απαιτήσεις:

i) καταβάλλονται περιοδικά ασφάλιστρα, τα οποία δεν μειώνονται με την πάροδο του χρόνου, τουλάχιστον σε ετήσια βάση κατά τη διάρκεια της περιόδου ισχύος του συμβολαίου ή μέχρι να συμπληρώσει ο ασφαλισμένος το ενενηκοστό έτος της ηλικίας του, αναλόγως ποιο χρονικό διάστημα είναι βραχύτερο,

ii) δεν είναι δυνατόν για οποιοδήποτε πρόσωπο να λάβει παροχές του συμβολαίου μέσω ανάληψης, δανείου ή με άλλον τρόπο, χωρίς λύση της,

iii) το ποσό εκτός των παροχών θανάτου που είναι πληρωτέο σε περίπτωση ακύρωσης ή λύσης του συμβολαίου δεν μπορεί να υπερβεί το άθροισμα των ασφαλιστρών που έχουν καταβληθεί για το συμβόλαιο, μείον το ποσό που αντιστοιχεί στις επιβαρύνσεις λόγω θανάτου, ασθένειας και δαπανών είτε έχουν πράγματι επιβληθεί είτε όχι, για την περίοδο ή τις περιόδους ισχύος του συμβολαίου και τυχόν ποσών που έχουν καταβληθεί πριν από την ακύρωση ή τη λύση του συμβολαίου, και

iv) το συμβόλαιο δεν διακρατείται από εκδοχέα έναντι αξίας,

δ) Λογαριασμός που ανήκει αποκλειστικά σε κληρονομία, εφόσον στα έγγραφα του λογαριασμού περιλαμβάνεται αντίγραφο της διαθήκης του θανόντος ή πιστοποιητικό θανάτου,

ε) Λογαριασμός που έχει ανοιχθεί σε σύνδεση με οποιοδήποτε από τα ακόλουθα:

i) διαταγή ή απόφαση δικαστηρίου,

ii) πώληση, ανταλλαγή ή μίσθωση εμπράγματης ή προσωπικής περιουσίας, υπό την προϋπόθεση ότι ο λογαριασμός πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- ο λογαριασμός τροφοδοτείται αποκλειστικά με ποσά που προέρχονται από προκαταβολή, αραβώνα, κατάθεση ποσού κατάλληλου για την εξασφάλιση ενοχής που συνδέεται άμεσα με τη συναλλαγή ή παρόμοια πληρωμή, ή τροφοδοτείται με Χρηματοοικονομικό Περιουσιακό Στοιχείο που κατατίθεται στο λογαριασμό σε σύνδεση με την πώληση, την ανταλλαγή ή τη μίσθωση περιουσιακού στοιχείου,

- ο λογαριασμός ανοίγεται και χρησιμοποιείται με αποκλειστικό σκοπό την εξασφάλιση της υποχρέωσης του αγοραστή να καταβάλει το τίμημα της πώλησης του περιουσιακού στοιχείου, του πωλητή να καταβάλει οποιαδήποτε αποζημίωση για τα τυχηρά, ή του εκμισθωτή ή του μισθωτή να καταβάλει αποζημίωση σχετικά με το μισθωμένο περιουσιακό στοιχείο, όπως έχει συμφωνηθεί στα πλαίσια της μίσθωσης,

- τα περιουσιακά στοιχεία που περιέχονται στο λογαριασμό, περιλαμβανομένου του εισοδήματος που προέρχεται από το λογαριασμό, θα καταβληθούν ή θα διατεθούν με άλλον τρόπο προς όφελος του αγοραστή, του πωλητή, του εκμισθωτή ή του μισθωτή, μεταξύ άλλων για να εκπληρωθεί υποχρέωση του εν λόγω προσώπου, όταν το περιουσιακό στοιχείο πωληθεί, ανταλλαγεί ή παραδοθεί, ή όταν λυθεί η μίσθωση,

- ο λογαριασμός δεν είναι λογαριασμός περιθωρίου ή παρόμοιος λογαριασμός που έχει ανοιχθεί στα πλαίσια πώλησης ή ανταλλαγής Χρηματοοικονομικού Περιουσιακού Στοιχείου, και

- ο λογαριασμός δεν συνδέεται με λογαριασμό περιγραφόμενο στην ενότητα Γ' παράγραφος 17 στοιχείο στ',

iii) υποχρέωση Χρηματοπιστωτικού Ιδρύματος που διαχειρίζεται δάνειο εξασφαλιζόμενο με εμπράγματο περιουσιακό στοιχείο να κρατά μέρος του καταβαλλόμενου ποσού με αποκλειστικό σκοπό τη διευκόλυνση της πληρωμής φόρων ή ασφάλισης σχετικά με το εμπράγματο περιουσιακό στοιχείο σε μεταγενέστερο χρόνο,

iv) υποχρέωση Χρηματοπιστωτικού Ιδρύματος που έχει αποκλειστικό σκοπό την πληρωμή φόρων σε μεταγενέστερο χρόνο,

στ) Καταθετικός Λογαριασμός που πληροί τις ακόλουθες απαιτήσεις:

i) ο λογαριασμός υπάρχει μόνον διότι ο πελάτης καταβάλλει ποσό που υπερβαίνει το χρεωστικό υπόλοιπο πιστωτικής κάρτας ή άλλης ανακυκλούμενης πιστωτικής διευκόλυνσης και το πλεονάζον ποσό δεν επιστρέφεται αμέσως στον πελάτη και

ii) από ή πριν από την 1η Ιανουαρίου 2016, το Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα εφαρμόζει πολιτικές και διαδικασίες ώστε είτε να μη δύναται ο πελάτης να καταβάλλει πλεονάζον ποσό που να υπερβαίνει ποσό εκφρασμένο σε ευρώ που αντιστοιχεί σε 50.000 δολάρια ΗΠΑ, είτε να επιστρέφεται στον πελάτη εντός 60 ημερών κάθε καταβληθέν πλεονάζον ποσό που υπερβαίνει το εν λόγω ποσό, εφαρμοζόμενων σε αμφότερες τις περιπτώσεις των κανόνων που ορίζονται στο τμήμα VII ενότητα Γ' για τη μετατροπή νομισμάτων. Για τους σκοπούς του προηγούμενου εδαφίου, το καταβληθέν από τον πελάτη πλεονάζον ποσό δεν αναφέρεται σε πιστωτικά υπόλοιπα στο βαθμό που αυτά σχετίζονται με αμφισβητηθείσες χρεώσεις, αλλά περιλαμβάνει πιστωτικά υπόλοιπα που προκύπτουν από επιστροφές εμπορευμάτων.

ζ) Οποιοσδήποτε άλλος λογαριασμός παρουσιάζει χαμηλό κίνδυνο να χρησιμοποιηθεί για φοροδιαφυγή, έχει παρεμφερή επί της ουσίας χαρακτηριστικά με οποιονδήποτε από τους λογαριασμούς που περιγράφονται στην ενότητα Γ' παράγραφος 17 στοιχεία α' έως στ' και περιλαμβάνεται στον κατάλογο των εξαιρούμενων λογαριασμών, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 5 περίπτωση β' του παρόντος νόμου, εφόσον το καθεστώς του λογαριασμού αυτού ως Εξαιρούμενου Λογαριασμού δεν αντιβαίνει στους σκοπούς της παρούσας Οδηγίας.

Δ. Δηλωτέος Λογαριασμός

1. Ως «Δηλωτέος Λογαριασμός» νοείται χρηματοοικονομικός λογαριασμός που τηρείται από Δηλούν Ελληνικό Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα με δικαιούχους ένα ή περισσότερα Δηλωτέα Πρόσωπα ή Παθητική ΜΧΟ με ένα ή περισσότερα Ελέγχοντα Πρόσωπα που είναι Δηλωτέα Πρόσωπα, εφόσον προσδιορίζεται ως τέτοιος σύμφωνα με τις διαδικασίες δέουσας επιμέλειας που περιγράφονται στα τμήματα II έως VII.

2. Ως «Δηλωτέο Πρόσωπο» νοείται Πρόσωπο Άλλου κράτους-μέλους εκτός από τα ακόλουθα:

i) κεφαλαιουχικές εταιρείες οι τίτλοι κεφαλαίου των οποίων αποτελούν αντικείμενο τακτικής διαπραγμάτευσης σε μία ή περισσότερες αναγνωρισμένες αγορές κινητών αξιών,

ii) οποιεσδήποτε κεφαλαιουχικές εταιρείες αποτελούν Συνδεδόμενες Οντότητες κεφαλαιουχικής εταιρείας του σημείου i),

iii) Κρατικές Οντότητες,

iv) Διεθνείς Οργανισμοί,

v) Κεντρικές Τράπεζες ή

vi) Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα.

3. Ως «Πρόσωπο Άλλου κράτους-μέλους» σχετικά με την Ελλάδα νοείται φυσικό πρόσωπο ή Οντότητα με κατοικία σε οποιοδήποτε άλλο κράτος-μέλος, σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του εν λόγω άλλου κράτους-μέλους ή κληρονομία θανόντος, ο οποίος ήταν κάτοικος οποιουδήποτε άλλου κράτους-μέλους. Για το σκοπό αυτόν, Οντότητες όπως προσωπικές εταιρείες, ετερόρρυθμες εταιρείες ή παρόμοια νομικά μορφώματα, τα οποία δεν έχουν κατοικία για φορολογικούς σκοπούς λογίζονται ως κάτοικοι στη δικαιοδοσία όπου βρίσκεται ο τόπος άσκησης της πραγματικής διοίκησής τους.

4. Ως «Συμμετέχουσα Δικαιοδοσία» έναντι της Ελλάδας νοείται:

α) κάθε άλλο κράτος-μέλος,

β) οποιαδήποτε άλλη δικαιοδοσία:

i) με την οποία η Ελλάδα έχει συνάψει συμφωνία σύμφωνα με την οποία η εν λόγω δικαιοδοσία θα παρέχει τις πληροφορίες που ορίζονται στο τμήμα I, και

ii) η οποία περιλαμβάνεται σε κατάλογο που δημοσιεύεται από την Ελλάδα και κοινοποιείται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή,

γ) οποιαδήποτε άλλη δικαιοδοσία:

i) με την οποία η Ένωση έχει συνάψει συμφωνία σύμφωνα με την οποία η εν λόγω δικαιοδοσία θα παρέχει τις πληροφορίες που ορίζονται στο τμήμα I, και

ii) η οποία περιλαμβάνεται σε κατάλογο που δημοσιεύεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

5. Ως «Ελέγχοντα Πρόσωπα» νοούνται τα φυσικά πρόσωπα που ασκούν έλεγχο επί Οντότητας. Στην περίπτωση του καταπιστεύματος, ως ελέγχοντα πρόσωπα νοούνται ο ή οι καταπιστευματοπάροχοι, ο ή οι καταπιστευματοδόχοι, ο ή οι προστάτες, εφόσον υπάρχουν, ο ή οι δικαιούχοι ο ή οι τάξεις των δικαιούχων και οποιοδήποτε άλλο φυσικό πρόσωπο ή πρόσωπα ασκούν τον τελικό πραγματικό έλεγχο επί του καταπιστεύματος. Σε περίπτωση νομικού μορφώματος που δεν είναι καταπίστευμα, ως ελέγχοντα πρόσωπα νοούνται τα πρόσωπα που βρίσκονται σε ισοδύναμες ή παρόμοιες θέσεις. Ο όρος «Ελέγχοντα Πρόσωπα» ερμηνεύεται κατά τρόπο συμβατό με τις συστάσεις της Ειδικής Ομάδας Χρηματοοικονομικής Δράσης.

6. Ως «ΜΧΟ» νοείται οποιαδήποτε Οντότητα δεν είναι Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα.

7. Ως «Παθητική ΜΧΟ» νοείται:

i) ΜΧΟ που δεν είναι Ενεργή ΜΧΟ ή

ii) Επενδυτική Οντότητα περιγραφόμενη στην ενότητα Α' παράγραφος 6 στοιχείο β', η οποία δεν αποτελεί Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα Συμμετέχουσας Δικαιοδοσίας.

8. Ως «Ενεργή ΜΧΟ» νοείται οποιαδήποτε ΜΧΟ πληροί οποιοδήποτε από τα ακόλουθα κριτήρια:

α) το ποσοστό του παθητικού εισοδήματος για το προηγούμενο ημερολογιακό έτος είναι μικρότερο του 50% του ακαθάριστου εισοδήματος της ΜΧΟ και το ποσοστό των περιουσιακών στοιχείων που παράγουν παθητικό εισόδημα ή διακρατούνται για την παραγωγή παθητικού εισοδήματος κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος είναι μικρότερο του 50% των περιουσιακών στοιχείων της ΜΧΟ,

β) οι τίτλοι κεφαλαίου της ΜΧΟ αποτελούν αντικείμενο τακτικής διαπραγμάτευσης σε αναγνωρισμένη αγορά κινητών αξιών ή η ΜΧΟ είναι Συνδεδόμενη Οντότητα Οντότητας οι τίτλοι κεφαλαίου της οποίας αποτελούν αντικείμενο τακτικής διαπραγμάτευσης σε αναγνωρισμέ-

νη αγορά κινητών αξιών,

γ) η ΜΧΟ είναι Κρατική Οντότητα, Διεθνής Οργανισμός, Κεντρική Τράπεζα ή Οντότητα που ανήκει εξολοκλήρου σε μία ή περισσότερες από τις εν λόγω οντότητες,

δ) κατ' ουσίαν, όλες οι δραστηριότητες της ΜΧΟ συνίστανται στην κατοχή εν όλω ή εν μέρει των εν κυκλοφορία τίτλων κεφαλαίου μίας ή περισσότερων θυγατρικών με δραστηριότητες σε επιχειρηματικούς κλάδους ή τομείς διάφορους από αυτούς των Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων ή στην παροχή χρηματοδότησης και υπηρεσιών προς αυτήν ή αυτές, στην κατηγορία αυτή δεν δύναται να υπαχθεί Οντότητα η οποία λειτουργεί ή εμφανίζεται ως επενδυτικό κεφάλαιο, όπως για παράδειγμα ιδιωτικό επενδυτικό κεφάλαιο («private equity fund»), εταιρεία επιχειρηματικού κεφαλαίου («venture capital fund») ή κεφάλαιο εξαγορών μέσω μόχλευσης («leveraged buyout fund»), ή οποιοσδήποτε άλλος οργανισμός επενδύσεων σκοπός του οποίου είναι να αποκτήσει ή να χρηματοδοτήσει εταιρείες και να διατηρεί στη συνέχεια δικαιώματα στις εταιρείες αυτές ως τίτλους κεφαλαίου για επενδυτικούς σκοπούς,

ε) η ΜΧΟ δεν έχει ακόμη επιχειρηματική δραστηριότητα και δεν έχει προηγούμενο ιστορικό λειτουργίας, αλλά επενδύει κεφάλαιο σε περιουσιακά στοιχεία με σκοπό την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας διάφορης από αυτήν των Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων, εφόσον η εν λόγω εξαίρεση δεν εφαρμόζεται στην ΜΧΟ μετά την πάροδο 24 μηνών από την ημερομηνία αρχικής σύστασης της ΜΧΟ,

στ) η ΜΧΟ δεν υπήρξε Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα κατά τα τελευταία πέντε (5) έτη και βρίσκεται σε εξέλιξη η διαδικασία ρευστοποίησης των περιουσιακών της στοιχείων ή η ΜΧΟ αναδιοργανώνεται με σκοπό να εξακολουθήσει να δραστηριοποιείται ή να δραστηριοποιηθεί εκ νέου σε επιχειρηματικό τομέα άλλον από αυτόν των Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων,

ζ) η ΜΧΟ ασκεί κυρίως δραστηριότητες χρηματοδότησης και αντιστάθμισης κινδύνου με ή για Συνδεδεμένες Οντότητες που δεν είναι Χρηματοπιστωτικά Ίδρύματα και δεν παρέχει υπηρεσίες χρηματοδότησης ή αντιστάθμισης κινδύνου σε Οντότητα που δεν είναι Συνδεδεμένη Οντότητα, εφόσον ο όμιλος οποιασδήποτε τέτοιας Συνδεδεμένης Οντότητας δραστηριοποιείται κυρίως σε χώρο άλλον από αυτόν των Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων, ή

η) η ΜΧΟ πληροί όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

i) έχει συσταθεί και λειτουργεί σε κάθε κράτος-μέλος ή σε άλλη δικαιοδοσία όπου έχει την κατοικία της αποκλειστικά για θρησκευτικούς, φιλανθρωπικούς, επιστημονικούς, καλλιτεχνικούς, πολιτιστικούς, αθλητικούς ή εκπαιδευτικούς σκοπούς ή έχει συσταθεί και λειτουργεί σε κάθε κράτος-μέλος ή σε άλλη δικαιοδοσία όπου έχει την κατοικία της και αποτελεί επαγγελματική οργάνωση, σύλλογο επιχειρήσεων, εμπορικό επιμελητήριο, οργάνωση εργαζομένων, οργάνωση αγροτικών ή οπωροκηπευτικών εκμεταλλεύσεων, ένωση πολιτών ή οργάνωση που λειτουργεί αποκλειστικά για την προαγωγή της κοινωνικής ευημερίας,

ii) απαλλάσσεται από φόρο εισοδήματος σε κάθε κράτος-μέλος ή σε άλλη δικαιοδοσία όπου έχει την κατοικία της,

iii) δεν διαθέτει μετόχους ή μέλη που έχουν δικαιώματα κυριότητας ή επικαρπίας επί των εσόδων ή των περιουσιακών της στοιχείων,

iv) η ισχύουσα νομοθεσία του κάθε κράτους-μέλους ή άλλης δικαιοδοσίας όπου έχει την κατοικία της η ΜΧΟ ή τα συστατικά έγγραφα της ΜΧΟ δεν επιτρέπουν οποιαδήποτε διανομή εσόδων ή περιουσιακών στοιχείων της ΜΧΟ σε φυσικό πρόσωπο ή μη φιλανθρωπική Οντότητα ή τη χρήση των εσόδων ή περιουσιακών στοιχείων προς όφελός τους, εκτός αν η διανομή ή χρήση αυτή γίνεται στα πλαίσια της άσκησης των φιλανθρωπικών δραστηριοτήτων της ΜΧΟ ή ως πληρωμή εύλογης αμοιβής για την παροχή υπηρεσιών ή ως πληρωμή τιμήματος για την πραγματική εμπορική αξία ιδιοκτησίας που αγόρασε η ΜΧΟ, και

v) η ισχύουσα νομοθεσία του κάθε κράτους-μέλους ή άλλης δικαιοδοσίας όπου έχει την κατοικία της η ΜΧΟ ή τα συστατικά έγγραφα της ΜΧΟ απαιτούν, σε περίπτωση εκκαθάρισης ή διάλυσης, να διανέμονται όλα τα περιουσιακά στοιχεία της ΜΧΟ σε Κρατική Οντότητα ή σε άλλη μη κερδοσκοπική οργάνωση ή να περιέρχονται σε κάθε κράτος-μέλος ή σε άλλη δικαιοδοσία όπου έχει την κατοικία της η ΜΧΟ ή σε άλλη διοικητική υποδιάρθρωση.

Ε. Διάφορα

1. Ως «Δικαιούχος Λογαριασμού» νοείται πρόσωπο που καταχωρίζεται ή ταυτοποιείται ως δικαιούχος Χρηματοοικονομικού Λογαριασμού από το Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα που τηρεί το λογαριασμό. Πρόσωπο, άλλο από Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα, που τηρεί Χρηματοοικονομικό Λογαριασμό προς όφελος ή για λογαριασμό άλλου προσώπου ως αντιπρόσωπος, θεματοφύλακας, εντολοδόχος, υπογράφων, σύμβουλος επενδύσεων ή ενδιάμεσος δεν λογίζεται Δικαιούχος Λογαριασμού για τους σκοπούς του παρόντος νόμου. Δικαιούχος Λογαριασμού λογίζεται το εν λόγω άλλο πρόσωπο. Σε περίπτωση Ασφαλιστηρίου Συμβολαίου με Αξία Εξαγοράς ή Συμβολαίου Προσόδων, Δικαιούχος Λογαριασμού είναι οποιοδήποτε πρόσωπο έχει δικαίωμα να λάβει την Αξία Εξαγοράς ή να αλλάξει το δικαιούχο της σύμβασης. Αν κανείς δεν δύναται να λάβει την Αξία Εξαγοράς ή να αλλάξει το δικαιούχο, Δικαιούχος Λογαριασμού είναι οποιοδήποτε πρόσωπο ορίζεται στο συμβόλαιο ως κύριος και οποιοδήποτε πρόσωπο έχει κατοχυρωμένη απαίτηση για την πληρωμή σύμφωνα με τους όρους του συμβολαίου. Κατά τη λήξη Ασφαλιστηρίου Συμβολαίου με Αξία Εξαγοράς ή Συμβολαίου Προσόδων, κάθε πρόσωπο που δικαιούται να λάβει πληρωμή σύμφωνα με το συμβόλαιο είναι Δικαιούχος Λογαριασμού.

2. Ως «Διαδικασίες Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες/Γνώριση τον Πελάτη σου (AML-KYC)» νοούνται οι σχετικές με τον πελάτη διαδικασίες δέουσας επιμέλειας του Δηλούντος Χρηματοπιστωτικού Ίδρυματος, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3691/2008 και τις απορρέουσες διαδικασίες και απαιτήσεις που αφορούν την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή παρόμοιες απαιτήσεις, στις οποίες υπόκειται το εν λόγω Δηλούντο Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα σύμφωνα με το ισχύον νομοθετικό και κανονιστικό πλαίσιο.

3. Ως «Οντότητα» νοείται νομικό πρόσωπο ή νομικό μόρφωμα, όπως κεφαλαιουχική εταιρεία, προσωπική εταιρεία, καταπίστευμα ή ίδρυμα.

4. Μία Οντότητα είναι «Συνδεδεμένη Οντότητα» άλλης Οντότητας αν:

i) οποιαδήποτε εκ των δύο Οντοτήτων ελέγχει την άλλη,

ii) οι δύο Οντότητες τελούν υπό κοινό έλεγχο ή

iii) οι δύο Οντότητες είναι Επενδυτικές Οντότητες περιγραφόμενες στην Ενότητα Α΄ παράγραφος 6 στοιχείο β΄, τελούν υπό κοινή διαχείριση και η εν λόγω διαχείριση εκπληρώνει τις υποχρεώσεις δέουσας επιμέλειας των εν λόγω Επενδυτικών Οντοτήτων. Για το σκοπό αυτόν, ο έλεγχος περιλαμβάνει την άμεση ή έμμεση κυριότητα ποσοστού μεγαλύτερου του 50% των δικαιωμάτων ψήφου και αξίας της Οντότητας.

5. Ως «ΑΦΜ» νοείται ο Αριθμός Φορολογικού Μητρώου ή λειτουργικό ισοδύναμο αν δεν υπάρχει Αριθμός Φορολογικού Μητρώου.

6. Ως «Αποδεικτικό Έγγραφο» νοείται οποιοδήποτε από τα ακόλουθα:

α) πιστοποιητικό κατοικίας που εκδίδεται από αρμόδιο κρατικό φορέα (για παράδειγμα, από την κεντρική διοίκηση ή αντιπρόσωπό της ή από δήμο) του άλλου κράτους-μέλους ή άλλης δικαιοδοσίας όπου ισχυρίζεται ότι έχει την κατοικία του ο δικαιούχος,

β) σε ό,τι αφορά τα φυσικά πρόσωπα, οποιοδήποτε έγκυρο έγγραφο ταυτότητας έχει εκδοθεί από αρμόδιο κρατικό φορέα, (για παράδειγμα, από την κεντρική διοίκηση ή αντιπρόσωπό της ή από δήμο), στο οποίο περιέχεται το όνομα του προσώπου και το οποίο χρησιμοποιείται κατά κανόνα για ταυτοποίηση,

γ) σε ό,τι αφορά τις Οντότητες, οποιοδήποτε επίσημο έγγραφο έχει εκδοθεί από αρμόδιο κρατικό φορέα (για παράδειγμα, από την κεντρική διοίκηση ή αντιπρόσωπό της ή από δήμο), στο οποίο περιέχεται η ονομασία της Οντότητας και είτε η διεύθυνση του κεντρικού της γραφείου σε άλλο κράτος-μέλος ή σε άλλη δικαιοδοσία όπου ισχυρίζεται ότι έχει την κατοικία της είτε το άλλο κράτος-μέλος ή άλλη δικαιοδοσία στην οποία συστάθηκε ή οργανώθηκε,

δ) οποιαδήποτε ελεγμένη οικονομική κατάσταση, έκθεση τρίτου για τη φερεγγυότητα, αίτηση πτώχευσης ή έκθεση από ρυθμιστική αρχή αγοράς κινητών αξιών.

Σε ό,τι αφορά τους Προϋπάρχοντες Λογαριασμούς Οντοτήτων, τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα δύνανται να χρησιμοποιήσουν ως Αποδεικτικό Έγγραφο οποιαδήποτε κατάταξη έχει γίνει στα αρχεία του Δηλούντος Χρηματοπιστωτικού Ιδρύματος σχετικά με τον Δικαιούχο Λογαριασμού βάσει τυποποιημένου συστήματος κωδικοποίησης ανά κλάδο, η οποία καταχωρίστηκε από το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα, σύμφωνα με τη συνήθη επιχειρηματική πρακτική του, για σκοπούς που αφορούν τις Διαδικασίες Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες/Γνώριση τον Πελάτη σου (AML-KYC) ή για άλλους ρυθμιστικούς σκοπούς εκτός των φορολογικών και η οποία εφαρμόζονταν από το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα πριν από την ημερομηνία κατά την οποία έγινε η κατάταξη του Χρηματοοικονομικού Λογαριασμού ως Προϋπάρχοντος Λογαριασμού, εφόσον το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα δεν γνωρίζει ή δεν έχει λόγο να πιστεύει ότι η εν λόγω κατάταξη είναι εσφαλμένη ή αναξιόπιστη. Ως «τυποποιημένο σύστημα κωδικοποίησης ανά κλάδο» νοείται σύστημα που χρησιμοποιείται για την κατάταξη των μορφωμάτων ανά είδος επιχείρησης για σκοπούς άλλους από τους φορολογικούς.

ΤΜΗΜΑ ΙΧ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3α της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ, όπως τροποποιείται με την Οδηγία 2014/107/ΕΕ που ενσωματώνεται με τις διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφοι 1 περίπτωση β΄ και 7 περίπτωση β΄ του παρόντος νόμου, τα κράτη-μέλη θεσπίζουν κανόνες και διοικητικές διαδικασίες, ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματική εφαρμογή και συμμόρφωση σχετικά με τις διαδικασίες υποβολής στοιχείων και δέουσας επιμέλειας που προβλέπονται ανωτέρω, περιλαμβανομένων των κάτωθι:

1. κανόνες ώστε να αποτρέπονται οι πρακτικές Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων, προσώπων ή ενδιαμέσων, οι οποίες αποσκοπούν στην καταστρατήγηση των διαδικασιών υποβολής στοιχείων και δέουσας επιμέλειας,

2. κανόνες που απαιτούν από τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα να τηρούν αρχεία σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνουν και τα τυχόν αποδεικτικά στοιχεία στα οποία στηρίζονται για την τήρηση των ανωτέρω διαδικασιών, καθώς και να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για την πρόσβαση στα αρχεία αυτά,

3. διοικητικές διαδικασίες ώστε να εξακριβώνεται η συμμόρφωση των Δηλούντων Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων προς τις διαδικασίες υποβολής στοιχείων και δέουσας επιμέλειας, διοικητικές διαδικασίες για τις επακόλουθες ενέργειες στο Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα, όταν δηλώνονται λογαριασμοί χωρίς τεκμηρίωση,

4. διοικητικές διαδικασίες ώστε να διασφαλίζεται ότι εξακολουθεί να είναι μικρός ο κίνδυνος χρήσης των Οντοτήτων και των λογαριασμών που ορίζονται στο εσωτερικό δίκαιο ως Μη Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα και Εξαιρούμενοι Λογαριασμοί για σκοπούς φοροδιαφυγής,

5. αποτελεσματικές διατάξεις επιβολής των κανόνων για την αντιμετώπιση της μη συμμόρφωσης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΟΥΣΑΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΟΣΩΝ ΑΦΟΡΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΕΠΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ

1. Αλλαγή των περιστάσεων:

Ως «αλλαγή των περιστάσεων» νοείται οποιαδήποτε μεταβολή, η οποία έχει ως αποτέλεσμα την προσθήκη πληροφοριών σχετικών με το καθεστώς του προσώπου ή έρχεται σε αντίθεση με το καθεστώς αυτό με άλλον τρόπο. Επιπροσθέτως, ως αλλαγή των περιστάσεων νοείται οποιαδήποτε μεταβολή ή προσθήκη πληροφοριών στο Λογαριασμό του Δικαιούχου, περιλαμβανομένης της προσθήκης, της υποκατάστασης ή άλλης μεταβολής σχετικά με τον Δικαιούχο Λογαριασμού ή οποιαδήποτε άλλη μεταβολή ή προσθήκη πληροφοριών σε οποιοδήποτε λογαριασμό συνδέεται με τον εν λόγω λογαριασμό, εφαρμοζομένων των κανόνων περί άθροισσης λογαριασμών που περιγράφονται στο Παράρτημα Ι Τμήμα VII Ενότητα Γ΄ παράγραφοι 1 έως 3, εάν η εν λόγω μεταβολή ή προσθήκη πληροφοριών επηρεάζει το καθεστώς του Δικαιούχου Λογαριασμού.

Εάν το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα έχει βασιστεί στην εξέταση για τη διεύθυνση κατοικίας, η οποία περιγράφεται στο Παράρτημα Ι Τμήμα ΙΙΙ Ενότητα Β΄ παράγραφος 1 και επισυμβεί αλλαγή των περιστάσεων λόγω της οποίας το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα λαμβάνει γνώση ή έχει λόγο να πιστεύει ότι το αρχικό Αποδεικτικό Έγγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο είναι ανακριβές ή αναξιόπιστο, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα υποχρεούται, μέχρι τη μεταγενέστερη μεταξί της τελευταίας ημέρας του σχετικού ημερολογιακού έτους ή των ενενήντα (90) ημερολογιακών ημερών μετά τη γνωστοποίηση ή την ανακάλυψη της εν λόγω αλλαγής των περιστάσεων να έχει στην κατοχή του αυτοπιστοποίηση και νέο Αποδεικτικό Έγγραφο για τη βεβαίωση της ή των φορολογικών κατοικιών του Δικαιούχου Λογαριασμού. Εάν το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα αδυνατεί να λάβει την αυτοπιστοποίηση και το νέο Αποδεικτικό Έγγραφο μέχρι την εν λόγω ημερομηνία, εφαρμόζει τη διαδικασία έρευνας σε ηλεκτρονικό αρχείο που περιγράφεται στο Παράρτημα Ι Τμήμα ΙΙΙ Ενότητα Β΄ παράγραφοι 2 έως 6.

2. Αυτοπιστοποίηση για Νέους Λογαριασμούς Οντοτήτων

Σε ό,τι αφορά τους Νέους Λογαριασμούς Οντοτήτων, προκειμένου να προσδιοριστεί κατά πόσον το Ελέγχον Πρόσωπο Παθητικής ΜΧΟ είναι Δηλωτέο Πρόσωπο, το Δηλούν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα δύναται να βασίζεται σε αυτοπιστοποίηση μόνον από τον Δικαιούχο Λογαριασμού ή το Ελέγχον Πρόσωπο.

3. Κατοικία Χρηματοπιστωτικού Ίδρύματος

Το Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα έχει την κατοικία του στην Ελλάδα εάν υπόκειται στη δικαιοδοσία της Ελλάδας, δηλαδή εάν η Ελλάδα μπορεί να επιβάλει την υποβολή στοιχείων από το Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα. Γενικώς, όταν το Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα έχει τη φορολογική του κατοικία στην Ελλάδα, υπόκειται στη δικαιοδοσία της Ελλάδας και αποτελεί, ως εκ τούτου, Ελληνικό Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα. Στην περίπτωση καταπιστεύματος που είναι Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα, ανεξαρτήτως του αν έχει τη φορολογική του κατοικία στην Ελλάδα, το καταπίστευμα θεωρείται ότι υπόκειται στη δικαιοδοσία της Ελλάδας, εάν ένας ή περισσότεροι από τους καταπιστευματοδόχους έχουν την κατοικία τους στην Ελλάδα, εκτός εάν το καταπίστευμα δηλώνει σε άλλο κράτος-μέλος όλες τις πληροφορίες που απαιτείται να δηλωθούν, σύμφωνα με την παρούσα Οδηγία σχετικά με τους Δηλωτέους Λογαριασμούς που τηρούνται από το καταπίστευμα, επειδή έχει τη φορολογική του κατοικία σε αυτό το άλλο κράτος-μέλος. Εντούτοις, όταν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα, άλλο από το καταπίστευμα, δεν έχει φορολογική κατοικία, (για παράδειγμα επειδή λογίζεται φορολογικώς διαφανές ή ευρίσκεται σε δικαιοδοσία που δεν επιβάλλει φόρο εισοδήματος), θεωρείται ότι υπόκειται στη δικαιοδοσία της Ελλάδας και αποτελεί, ως εκ τούτου, Ελληνικό Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα εάν:

α) έχει συσταθεί σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία, β) έχει τον τόπο της διοίκησής του, περιλαμβανομένης της πραγματικής διοίκησής στην Ελλάδα ή

γ) υπόκειται σε χρηματοπιστωτική εποπτεία στην Ελλάδα. Όταν Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα, άλλο από καταπίστευμα, έχει κατοικία σε δύο ή περισσότερα κράτη-μέλη, το εν λόγω Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα υπόκειται στις υποχρεώσεις υποβολής στοιχείων και δέουσας επιμέλειας του κράτους-μέλους στο οποίο τηρεί τον ή τους Χρηματοοικονομικούς Λογαριασμούς.

4. Τηρούμενος Λογαριασμός

Γενικώς, θεωρείται ότι το Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα που τηρεί το λογαριασμό είναι το εξής:

α) σε περίπτωση Λογαριασμού Θεματοφυλακής, το Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα που είναι ο θεματοφύλακας των περιουσιακών στοιχείων του λογαριασμού, συμπεριλαμβανομένου του Χρηματοπιστωτικού Ίδρύματος που τηρεί στο όνομά του στο εν λόγω Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα περιουσιακά στοιχεία για τον Δικαιούχο Λογαριασμού,

β) σε περίπτωση Καταθετικού Λογαριασμού, το Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα που υποχρεούται να πραγματοποιεί πληρωμές σχετικά με το λογαριασμό, με την εξαίρεση του αντιπροσώπου του Χρηματοπιστωτικού Ίδρύματος ανεξαρτήτως του αν ο εν λόγω αντιπρόσωπος είναι Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα,

γ) σε περίπτωση δικαίωματος επί του μετοχικού κεφαλαίου ή του χρέους Χρηματοπιστωτικού Ίδρύματος, το οποίο τηρείται υπό τη μορφή Χρηματοοικονομικού Λογαριασμού, το εν λόγω Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα,

δ) σε περίπτωση Ασφαλιστηρίου Συμβολαίου με Αξία Εξαγοράς ή Συμβολαίου Προσόδων, το Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα που υποχρεούται να πραγματοποιεί πληρωμές σχετικά με το συμβόλαιο.

5. Καταπιστεύματα που είναι Παθητικές ΜΧΟ

Οντότητες, όπως προσωπικές εταιρείες, ετερόρρυθμες εταιρείες ή παρόμοια νομικά μορφώματα τα οποία δεν έχουν φορολογική κατοικία λογίζονται ως έχοντα την κατοικία τους στη δικαιοδοσία όπου βρίσκεται ο τόπος άσκησης της πραγματικής διοίκησής τους, σύμφωνα με το Παράρτημα Ι, Τμήμα VIII Ενότητα Δ΄ παράγραφος 3. Για τον σκοπό αυτόν, το νομικό πρόσωπο ή το νομικό μάρφωμα λογίζεται «παρόμοιο» με προσωπική και με ετερόρρυθμη εταιρεία, όταν δεν αντιμετωπίζεται ως φορολογητέα μονάδα σε κράτος-μέλος, σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του. Εντούτοις, προκειμένου να αποτραπούν διπλή υποβολή στοιχείων, δεδομένης της ευρύτητας του πεδίου που καλύπτει ο όρος «Ελέγχοντα Πρόσωπα» στην περίπτωση των καταπιστευμάτων, το καταπίστευμα που είναι Παθητική ΜΧΟ δύναται να μη θεωρηθεί παρόμοιο νομικό μάρφωμα.

6. Διεύθυνση του κεντρικού γραφείου της Οντότητας

Σε ό,τι αφορά τις Οντότητες, στο Παράρτημα Ι Τμήμα VIII Ενότητα Ε΄ παράγραφος 6 στοιχείο γ΄ περιγράφεται, μεταξύ άλλων, απαίτηση να περιλαμβάνεται στα επίσημα αποδεικτικά έγγραφα είτε η διεύθυνση του κεντρικού γραφείου της Οντότητας σε κάθε κράτος-μέλος ή σε άλλη δικαιοδοσία όπου ισχυρίζεται ότι έχει την κατοικία της είτε το κάθε κράτος-μέλος ή άλλη δικαιοδοσία όπου η Οντότητα συστάθηκε ή οργανώθηκε. Η διεύθυνση του κεντρικού γραφείου της οντότητας είναι συνήθως ο τόπος όπου ασκείται η πραγματική διοίκησή της. Η διεύθυνση του χρηματοπιστωτικού ιδρύματος στο οποίο η Οντότητα διατηρεί λογαριασμό, η ταχυδρομική θυρίδα ή η διεύθυνση που χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την αλληλογραφία δεν είναι η διεύθυνση του κεντρικού γραφείου της Οντότητας, εκτός αν η εν λόγω διεύθυνση είναι η μόνη διεύθυνση που χρησιμοποιεί η Οντότητα και εμφανίζεται ως η καταχωρισμένη διεύθυνση της Οντότητας στα συστατικά της έγγραφα. Περαιτέρω, διεύθυνση, η οποία παρέχεται με οδηγίες να κρατηθεί όλη η αλληλογραφία που απευθύνεται σε αυτή τη διεύθυνση, δεν είναι η διεύθυνση του κεντρικού γραφείου της Οντότητας.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ
(ΕΕ) 2015/2060 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ
10ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2015 ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ
ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/48/ΕΚ ΓΙΑ ΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ
ΤΩΝ ΥΠΟ ΜΟΡΦΗ ΤΟΚΩΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ
ΑΠΟ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΙΣ

Άρθρο 5

Τροποποίηση - κατάργηση διατάξεων του ν. 3312/2005

Στο δεύτερο Κεφάλαιο του ν. 3312/2005 προστίθεται νέο άρθρο 13Α που έχει ως εξής:

«Άρθρο 13Α

Τροποποιούμενες - καταργούμενες διατάξεις

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 3 έως και 13 του παρόντος Κεφαλαίου από την 1η Ιανουαρίου 2016.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3 του παρόντος, οι ακόλουθες υποχρεώσεις που απορρέουν από τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου εξακολουθούν να ισχύουν ως εξής:

α. Οι υποχρεώσεις των αρμόδιων ελληνικών αρχών και των οικονομικών φορέων που είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα δυνάμει του άρθρου 4 παρ. 2 περίπτωση β΄ τελευταίο εδάφιο του παρόντος νόμου, ισχύουν μέχρι την 5η Οκτωβρίου 2016 ή μέχρι την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών.

β. Οι υποχρεώσεις των φορέων πληρωμής δυνάμει του άρθρου 7 του παρόντος νόμου και εκείνες των αρμοδίων ελληνικών αρχών δυνάμει του άρθρου 8, ισχύουν μέχρι την 5η Οκτωβρίου 2016 ή μέχρι την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών.

γ. Οι υποχρεώσεις της Ελλάδας ως κράτους της φορολογικής κατοικίας των πραγματικών δικαιούχων δυνάμει του άρθρου 10 παρ. 4, ισχύουν μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2016.

δ. Οι υποχρεώσεις της Ελλάδας ως κράτους της φορολογικής κατοικίας των πραγματικών δικαιούχων δυνάμει του άρθρου 10 παράγραφοι 2 και 3, όσον αφορά την παρακράτηση του φόρου στην πηγή κατά το 2016 και τα προηγούμενα έτη, ισχύουν μέχρι την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών.

3. Η Οδηγία 2003/48/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε από την Οδηγία 2006/98/ΕΚ, ισχύει όσον αφορά την Αυστρία μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2016 με εξαίρεση τις ακόλουθες υποχρεώσεις που ισχύουν ως εξής:

α) τις υποχρεώσεις της Αυστρίας και τις υποκείμενες υποχρεώσεις των φορέων πληρωμής και των οικονομικών φορέων που είναι εγκατεστημένοι στο εν λόγω κράτος-μέλος δυνάμει του άρθρου 12 της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ, οι οποίες ισχύουν μέχρι την 30ή Ιουνίου 2017 ή μέχρι την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών,

β) τις υποχρεώσεις της Αυστρίας και των οικονομικών φορέων που είναι εγκατεστημένοι στο εν λόγω κράτος-μέλος, δυνάμει του άρθρου 4 παρ. 2 δεύτερο εδάφιο της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ, οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι την 30ή Ιουνίου 2017 ή μέχρι την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών,

γ) τις υποχρεώσεις της Αυστρίας και τις υποκείμενες υποχρεώσεις των φορέων πληρωμής που είναι εγκατε-

στημένοι στο εν λόγω κράτος-μέλος που προκύπτουν άμεσα ή έμμεσα από τις διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 13 της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ, οι οποίες ισχύουν μέχρι την 30ή Ιουνίου 2017 ή μέχρι την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο της παρούσας, η Οδηγία 2003/48/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με την Οδηγία 2006/98/ΕΚ, δεν εφαρμόζεται μετά την 1η Οκτωβρίου 2016 για τόκους όσον αφορά λογαριασμούς για τους οποίους έχουν εκπληρωθεί οι υποχρεώσεις υποβολής στοιχείων και δέουσας επιμέλειας που περιλαμβάνονται στα Παραρτήματα Ι και ΙΙ του πρώτου Μέρους του ν. 4170/2013 και για τους οποίους η Αυστρία κοινοποίησε στο πλαίσιο της αυτόματης ανταλλαγής τις πληροφορίες που ορίζονται στο άρθρο 9 παρ. 1 περίπτωση β΄ του ν. 4170/2013 εντός της προθεσμίας που καθορίζεται στο άρθρο 9 παρ. 2 περίπτωση β΄ του ίδιου νόμου.»

Άρθρο 6

Μη εφαρμογή άλλων γενικών ή ειδικών διατάξεων

Κάθε γενική ή ειδική διάταξη, κατά το μέρος που αντικείται στις διατάξεις των άρθρων 1 έως και 4, δεν εφαρμόζεται.

Άρθρο 7

Η ισχύς των διατάξεων των άρθρων 1 έως και 6 του νόμου αυτού αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 2016.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ
2014/86/ΕΕ ΚΑΙ 2015/121/ΕΕ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΜΕ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ
ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙΤΑΙ Η ΟΔΗΓΙΑ 2011/96/ΕΕ ΤΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ
ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΙΣΧΥΕΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΗΤΡΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ
ΘΥΓΑΤΡΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΩΝ
ΚΡΑΤΩΝ-ΜΕΛΩΝ

Άρθρο 8

1. Στο άρθρο 48 του ν. 4172/2013 (Α΄ 167) προστίθεται νέα παράγραφος 6 που έχει ως εξής:

«6. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, όσον αφορά στα ενδοομιλικά μερίσματα από άλλο κράτος-μέλος της ΕΕ, εφαρμόζονται για διανομές κερδών στον βαθμό που τα εν λόγω κέρδη δεν εκπίπτουν από τη θυγατρική, και δεν εφαρμόζονται στον βαθμό που τα κέρδη αυτά εκπίπτουν από τη θυγατρική.»

2. Στο άρθρο 72 του ν. 4172/2013 προστίθεται νέα παράγραφος 40 που έχει ως εξής:

«40. Τα φορολογικά πλεονεκτήματα των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 48 και της παραγράφου 1 του άρθρου 63 δεν παρέχονται σε ρύθμιση ή σειρά ρυθμίσεων οι οποίες, έχοντας τεθεί σε εφαρμογή με κύριο σκοπό ή έναν από τους κύριους σκοπούς την απόκτηση φορολογικού πλεονεκτήματος που παρακωλύει το αντικείμενο ή τον σκοπό του παρόντος, δεν είναι γνήσιες ως προς όλα τα σχετικά γεγονότα και τις συνθήκες. Μια ρύθμιση μπορεί να περιλαμβάνει περισσότερα από ένα στάδια ή μέτρα.»

Για τους σκοπούς της παραγράφου αυτής, μια ρύθμιση

ή σειρά ρυθμίσεων θεωρείται μη γνήσια στον βαθμό που δεν τίθεται σε εφαρμογή για βάσιμους εμπορικούς λόγους που απηχούν την οικονομική πραγματικότητα.»

3. Στο Παράρτημα Α1 του ν. 2578/1998 (Α΄ 30) οι περιπτώσεις κα΄ και κγ΄ αντικαθίστανται ως εξής:

«κα) οι εταιρείες του πολωνικού δικαίου που αποκαλούνται: «spółka akcyjna», «spółka z ograniczoną odpowiedzialnością», «spółka komandytowo-akcyjna»,

κγ) οι εταιρείες του ρουμανικού δικαίου που αποκαλούνται: «societati în pe acțiuni», «societati în comandită pe acțiuni», «societati cu răspundere limitată», «societati în nume colectiv», «societati în comandită simplă».

4. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού ισχύουν για εισοδήματα που αποκτώνται στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1η Ιανουαρίου 2016 και μετά, καθώς και για πληρωμές που πραγματοποιούνται από την 1η Ιανουαρίου 2016 και μετά.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2013/61/ΕΕ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 17ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2013 ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ 2006/112/ΕΚ ΚΑΙ 2008/118/ΕΚ ΟΣΩΝ ΑΦΟΡΑ ΤΙΣ ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΕΞΟΧΩΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΚΑΙ ΙΔΙΩΣ ΤΗ ΜΑΓΙΟΤ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΙΙ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΦΠΑ (Ν. 2859/2000)

Άρθρο 9

1. Το Παράρτημα ΙΙ του Κώδικα ΦΠΑ (ν. 2859/2000, Α΄ 248) αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Πεδίο εδαφικής εφαρμογής

1. «Ευρωπαϊκή Ένωση» και «έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης» είναι το σύνολο των κρατών-μελών της Ένωσης στο οποίο εφαρμόζεται η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση σύμφωνα με το άρθρο 52 αυτής και η Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με τα άρθρα 349 και 355 αυτής, εκτός από τα εδάφη που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος.

2. Από το πεδίο εδαφικής εφαρμογής του παρόντος Κώδικα εξαιρούνται:

α) Τα ακόλουθα εθνικά εδάφη, τα οποία δεν αποτελούν τμήμα του τελωνειακού εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

- Νήσος Ελιγολάνδη και περιοχή Μπύζιγκεν (Busingen) της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

- Θέουτα και Μελίλλια του Βασιλείου της Ισπανίας.

- Δήμοι Λιβίνιο και Καμπιόνε ντ' Ιτάλια καθώς και τα ύδατα της λίμνης Λουγκάνο της Ιταλικής Δημοκρατίας.

β) Τα ακόλουθα εθνικά εδάφη, τα οποία αποτελούν τμήμα του τελωνειακού εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ειδικά φορολογικά εδάφη) :

- Άγιο Όρος της Ελληνικής Δημοκρατίας.

- Κανάριες νήσοι του Βασιλείου της Ισπανίας (Lanzarote, Fuerteventura, Gran Canaria, Tenerife, La Gomera, El Hierro και La Palma).

- Νήσοι Άαλαντ (Aland) της Φινλανδικής Δημοκρατίας.

- Αγγλονορμανδικές νήσοι (Channel Islands : Alderney, Jersey, Guernsey, Sark, Herm και Les Minquiers)

- Γαλλικά εδάφη που αναφέρονται στα άρθρα 349 και 355 παρ. 1 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Γαλλική Γουιάνα, Γουαδελούπη, Μαρτίνικα, Ρεύνιόν και Μαγιότ).

3. Πράξεις που διενεργούνται μεταξύ της Ελλάδος και του Πριγκιπάτου του Μονακό, θεωρούνται ως πράξεις διενεργούμενες από ή προς τη Γαλλική Δημοκρατία.

Πράξεις που διενεργούνται μεταξύ της Ελλάδος και της νήσου Μαν, θεωρούνται ως πράξεις διενεργούμενες από ή προς το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας.

Πράξεις που διενεργούνται από ή προς τις περιοχές των ζωνών κυριαρχίας του Ηνωμένου Βασιλείου στο Ακρωτήριο και τη Δεκέλεια αντιμετωπίζονται ως πράξεις διενεργούμενες από ή προς την Κύπρο.

4. «Τρίτα εδάφη» νοούνται τα εδάφη τα οποία απαριθμούνται στην παράγραφο 2 του παρόντος.

«Τρίτες χώρες» νοούνται τα κράτη ή εδάφη στα οποία δεν εφαρμόζεται η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και η Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

2. Το άρθρο 61 του Κώδικα ΦΠΑ (ν. 2859/2000, Α΄ 248) τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 διαγράφεται η φράση «ή από τα αγγλονορμανδικά νησιά».

2. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 διαγράφεται η φράση «ή προς τα αγγλονορμανδικά νησιά».

Άρθρο 10

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν άλλως ορίζεται στις επιμέρους διατάξεις.

Αθήνα, 15 Μαρτίου 2016

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ν. Παρασκευόπουλος

Ευκλ. Τσακαλώτος

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Τρ. Αλεξιάδης

Αριθμ. 78/12/2016

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

**στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών
«Προσαρμογή της Ελληνικής Νομοθεσίας στις διατάξεις: α) των Οδηγιών 2014/107/ΕΕ και (ΕΕ) 2015/2060, β) των Οδηγιών 2014/86/ΕΕ και 2015/121/ΕΕ, γ) της Οδηγίας 2013/61/ΕΕ και άλλες διατάξεις»**

Α. Με τις διατάξεις του υπό ψήφιση νόμου ενσωματώνονται στην ελληνική έννομη τάξη:

α) Οι Οδηγίες 2014/107/ΕΕ και (ΕΕ) 2015/2060. Με την Οδηγία 2014/107/ΕΕ τροποποιείται η Οδηγία 2011/16/ΕΕ, όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στο φορολογικό τομέα, η οποία έχει ενσωματωθεί στην ελληνική νομοθεσία με τις διατάξεις των άρθρων 1 έως 25 του ν. 4170/2013, μερικά εκ των οποίων τροποποιούνται και συμπληρώνονται. Με τις διατάξεις της εν λόγω Οδηγίας οι οποίες ενσωματώνονται με τα άρθρα 1 έως

4 του υπό ψήφιση νόμου διευρύνεται ουσιαστικά το αντικείμενο της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών-μελών στους δηλωτέους λογαριασμούς, υπό τους όρους και προϋποθέσεις που προβλέπονται στα δύο Παραρτήματα που προστίθενται στο ν. 4170/2013.

Με την Οδηγία (ΕΕ) 2015/2060 καταργήθηκε η Οδηγία 2003/48/ΕΚ για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις, η οποία έχει ενσωματωθεί στην ελληνική νομοθεσία με τις διατάξεις των άρθρων 3 έως 13 του ν. 3312/2005 που καταργούνται με το άρθρο 5 του υπό ψήφιση νόμου, υπό την επιφύλαξη των τιθέμενων, μεταβατικού χαρακτήρα, διατάξεων.

β) Οι Οδηγίες 2014/86/ΕΕ και 2015/121/ΕΕ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τις οποίες τροποποιείται η Οδηγία 2011/96/ΕΕ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναφορικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς, το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών-μελών. Κατά βάση συμπληρώνεται το άρθρο 48 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ΚΦΕ, ν. 4172/2013), σχετικά με την απαλλαγή από το φόρο των ενδοομιλικών μερισμάτων και προβλέπεται ότι η απαλλαγή αυτή εφαρμόζεται, όσον αφορά στα ενδοομιλικά μερίσματα από άλλο κράτος-μέλος της ΕΕ, για διανομές κερδών στο βαθμό που τα εν λόγω κέρδη δεν εκπίπτουν από τη θυγατρική, και δεν εφαρμόζεται στο βαθμό που τα κέρδη αυτά εκπίπτουν από τη θυγατρική.

γ) Η Οδηγία 2013/61/ΕΕ του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2013 για την τροποποίηση των Οδηγιών 2006/112/ΕΚ και 2008/118/ΕΚ, όσον αφορά τις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές, και ιδίως τη Μαγιότ, η οποία ενσωματώνεται με τροποποίηση του Παραρτήματος II του Κώδικα ΦΠΑ (ν. 2859/2000).

Β. Από τις προτεινόμενες διατάξεις δεν προκαλείται δαπάνη ή απώλεια εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού ή των προϋπολογισμών των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης. Αντίθετα, αναμένεται να επέλθει αύξηση εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού, λόγω της αποτελεσματικότερης καταπολέμησης της απάτης και της φοροδιαφυγής, μέσω της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών για δηλωτέους λογαριασμούς.

Αθήνα, 11 Μαρτίου 2016

Η Γενική Διευθύντρια

Σταυρούλα Μηλιάκου

ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ:

1. Τμήμα Γ' Διεθνούς Διοικητικής Συνεργασίας της Δ/σης Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων (ΓΓΔΕ)
2. Τμήμα Β' Δ/σης Εφαρμογής Άμεσης Φορολογίας της Γεν. Δ/σης Φορολογικής Διοίκησης (ΓΓΔΕ)
3. Τμήμα Δ' της Δ/σης ΕΦΚ & ΦΠΑ της Γεν. Δ/σης Τελωνείων & ΕΦΚ (ΓΓΔΕ)
4. Τμήμα Α' της Δ/σης Εφαρμογής Έμμεσης Φορολογίας της Γεν. Δ/σης Φορολογικής Διοίκησης (ΓΓΔΕ)

ΘΕΣΗ / ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ: Εισηγήτριες

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: Γεωργία Σ. Μπέη – Χριστίνα Ζαχαριάδου

ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 2103375865, 210-3375868

E-MAIL: dos.c@mofadm.gr

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

Προσαρμογή της Ελληνικής Νομοθεσίας στις διατάξεις: α) των Οδηγιών 2014/107/ΕΕ και (ΕΕ) 2015/2060, β) των Οδηγιών 2014/86/ΕΕ και 2015/121/ΕΕ, γ) της Οδηγίας 2013/61/ΕΕ και άλλες διατάξεις.

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

ΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Κεφάλαιο Α'

Με τα άρθρα 1 έως και 4 αυτού του Κεφαλαίου εναρμονίζεται η ελληνική νομοθεσία με τις διατάξεις της οδηγίας 2014/107/ΕΕ του Συμβουλίου (ΕΕ L 359 της 16/12/2014), με την οποία τροποποιείται η οδηγία 2011/16/ΕΕ [που είχε ενσωματωθεί με τις διατάξεις του Μέρους πρώτου του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163)] σχετικά με την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή χρηματοοικονομικών πληροφοριών στον φορολογικό τομέα. Για την επέκταση του εργαλείου της υποχρεωτικής αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών ελήφθη απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στις 22 Μαΐου 2013 στην οποία η ΕΕ ουσιαστικά συντόνισε τις ενέργειές της με τις αποφάσεις που έχουν ληφθεί σε επίπεδο G8, G20 και ΟΟΣΑ, ώστε να αναπτυχθεί και να εφαρμοστεί το παγκόσμιο κοινό πρότυπο για την αυτόματη ανταλλαγή χρηματοοικονομικών πληροφοριών σε φορολογικά θέματα. Με τις διατάξεις της Οδηγίας 2014/107/ΕΕ επεκτείνεται το

πεδίο εφαρμογής της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών (νέα παρ. 3 α του άρθρου 8 της Οδηγίας), ώστε να καλύπτει μία ευρεία κατηγορία χρηματοοικονομικών λογαριασμών.

Κεφάλαιο Β'

Με τις διατάξεις του ν.3312/2005 είχε ενσωματωθεί στην ελληνική έννομη τάξη η οδηγία 2003/48/ΕΚ, που εφαρμόζεται στη χώρα μας και στα άλλα κράτη μέλη από την 1^η Ιουλίου 2005 και αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών για φορολογικούς σκοπούς σε όσο το δυνατόν ευρύτερη βάση, για τα υπό μορφή τόκων εισοδήματα από αποταμιεύσεις που καταβάλλονται σε ένα κράτος μέλος, σε πραγματικούς δικαιούχους που είναι φυσικά πρόσωπα που κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος αποτελώντας αντικείμενο πραγματικής φορολόγησης στο τελευταίο, δηλαδή στο κράτος μέλος κατοικίας των φυσικών προσώπων, με βάση την απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 20^{ης} Ιουνίου 2000. Δεδομένης της επέκτασης της υποχρεωτικής αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών σε περισσότερες πηγές εισοδήματος με εργαλείο το παγκόσμιο κοινό πρότυπο προκύπτει ότι το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2014/107/ΕΕ, που ενσωματώνεται με το Κεφάλαιο Α' του παρόντος νομοσχεδίου είναι ευρύτερο από εκείνο της οδηγίας 2003/48/ΕΚ. Για το λόγο αυτό και με βάση σχετική απόφαση του Συμβουλίου αποφασίστηκε η κατάργηση της οδηγίας 2003/48/ΕΚ, με την επιφύλαξη συγκεκριμένων διατάξεων της που θα συνεχίσουν να εφαρμόζονται λόγω των μικρών διαφορών μεταξύ των δύο οδηγιών και των διαφορετικών ειδικών εξαιρέσεων αλλά και της παρέκκλισης που αφορά την Αυστρία.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Με το άρθρο 8 ενσωματώνονται στο εθνικό δίκαιο οι υπ' αριθ. 2014/86/ΕΕ και 2015/121/ΕΕ Οδηγίες του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τις οποίες τροποποιείται η υπ' αριθ. 2011/96/ΕΕ Οδηγία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς, το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Με το άρθρο 9 ενσωματώνεται στο εθνικό δίκαιο η Οδηγία 2013/61/ΕΕ του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2013 για την τροποποίηση των οδηγιών 2006/112/ΕΚ και 2008/118/ΕΚ όσον αφορά τις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές, και ιδίως τη Μαγιότ. Συγκεκριμένα τροποποιείται το Παράρτημα ΙΙ του Κώδικα ΦΠΑ (ν. 2859/2000).

A: ΚΥΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ ΡΥΘΜΙΣΗ

1. Αναγκαιότητα

1.1. Περιγράψτε το πρόβλημα (οικονομικό, κοινωνικό ή άλλο), το οποίο καθιστά αναγκαία την πρόωθηση και ψήφιση της αξιολογούμενης ρύθμισης

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Για τις διατάξεις του Α' Κεφαλαίου:

Όλα τα κράτη μέλη υποχρεούνται να ενσωματώσουν στην εθνική τους νομοθεσία την εν λόγω Οδηγία (άρθρο 2 παρ.1 της Οδηγίας 2014/107/ΕΕ).

Για τις διατάξεις του Β' Κεφαλαίου:

Η Οδηγία 2003/48/ΕΚ καταργείται από 1.1.2016 με την επιφύλαξη συγκεκριμένων διατάξεων της στις οποίες περιλαμβάνεται και η παρέκκλιση για την Αυστρία, καθώς από 1.1.2016 εφαρμόζεται η Οδηγία 2014/107/ΕΕ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Με το άρθρο 8 εκπληρώνεται η ανάγκη ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο του κοινοτικού δικαίου και συγκεκριμένα των Οδηγιών του Συμβουλίου της Ε.Ε. με τις οποίες τροποποιείται η Οδηγία 2011/96/ΕΕ, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών, με σκοπό τη φορολογική μεταχείριση των υβριδικών δανείων μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων, την υιοθέτηση γενικού κανόνα απαγόρευσης των καταχρήσεων (GAAR), ως αντίβαρο των πρακτικών του επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού και την αποτροπή των καταχρήσεων της εν λόγω Οδηγίας, την τροποποίηση του Παραρτήματος με τις νομικές μορφές των εταιρειών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Με το άρθρο 9 ενσωματώνεται η Οδηγία 2013/61/ΕΕ στο εθνικό δίκαιο και αναμορφώνεται στο σύνολό του το Παράρτημα II του Κώδικα ΦΠΑ, ώστε να επέλθουν διορθώσεις και συμπληρώσεις επ' αυτού, με σκοπό την ορθή ενσωμάτωση των διατάξεων περί του πεδίου εδαφικής εφαρμογής της Οδηγίας.

1.2. Αναφέρατε τους στόχους που επιδιώκει η αξιολογούμενη ρύθμιση συμπεριλαμβάνοντας επιπλέον τυχόν ποσοτικοποιημένα και ποιοτικά στοιχεία των επιδιωκόμενων στόχων και αποτελεσμάτων

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ**Για τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α':**

Με τα άρθρα 1 έως και 4 του σχεδίου νόμου θεσπίζεται το ειδικότερο πλαίσιο διοικητικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών με την εισαγωγή της υποχρεωτικής αυτόματης ανταλλαγής χρηματοοικονομικών πληροφοριών με σκοπό:

- να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά το πρόβλημα της διασυνοριακής φορολογικής απάτης και φοροδιαφυγής και του επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού το οποίο έχει ενταθεί σημαντικά κατά τα τελευταία έτη, τόσο σε

- ενωσιακό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο, καθώς τα αδήλωτα ή μη φορολογηθέντα εισοδήματα μειώνουν σημαντικά τα εθνικά φορολογικά έσοδα.
- να επιτευχθεί αποτελεσματικότερη και αποδοτικότερη είσπραξη φόρων για κάθε κράτος μέλος, με βάση το εργαλείο της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών.
 - να εναρμονιστεί το εργαλείο της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών σε επίπεδο ΕΕ με το ενιαίο παγκόσμιο πρότυπο για την αυτόματη ανταλλαγή φορολογικών πληροφοριών, λαμβάνοντας υπόψη, αφενός τις διμερείς συμφωνίες FATCA των ΗΠΑ (Νόμος περί Φορολογικής Συμμόρφωσης Λογαριασμών της Αλλοδαπής) και αφετέρου την Πρότυπη συμφωνία Αρμοδίων Αρχών και το Κοινό Πρότυπο Αναφοράς καθώς και τις Λεπτομέρειες Πληροφοριακών Συστημάτων για την εφαρμογή του παγκόσμιου προτύπου, όπως αυτά εγκρίθηκαν σε επίπεδο ΟΟΣΑ.

Για τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β΄:

Με την κατάργηση της οδηγίας 2003/48/ΕΚ από 1.1.2016, με την εξαίρεση της Αυστρίας:

- διασφαλίζεται η αδιάλειπτη συνέχιση της αυτόματης κοινοποίησης πληροφοριών όσον αφορά τους χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς καθώς η ημέρα έναρξης εφαρμογής της κατάργησης της οδηγίας 2003/48/ΕΚ συμπίπτει με την ημερομηνία εφαρμογής των μέτρων που ορίζονται στην οδηγία 2014/107/ΕΕ.
- αποφεύγεται η διπλή υποχρέωση ανταλλαγής πληροφοριών για να εξοικονομηθούν πόροι τόσο για τις αρμόδιες φορολογικές αρχές όσο και για τους οικονομικούς φορείς.
- οι πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν από τους οικονομικούς φορείς, τους φορείς πληρωμής και τα κράτη μέλη πριν την ημερομηνία κατάργησης της οδηγίας 2003/48/ΕΚ, δηλαδή πριν από την 1.1.2016, συνεχίζουν να εξετάζονται και να διαβιβάζονται όπως είχε αρχικά προβλεφθεί εκπληρώνοντας τις υποχρεώσεις των κρατών μελών που είχαν προκύψει πριν από την ημερομηνία αυτή.
- προστατεύονται τα κεκτημένα δικαιώματα των πραγματικών δικαιούχων των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις σχετικά με την παρακράτηση φόρου στην πηγή που επιβάλλεται κατά την μεταβατική περίοδο, δηλαδή τα κράτη μέλη συνεχίζουν να χορηγούν πιστώσεις ή να προβαίνουν σε επιστροφές, και να εκδίδουν πιστοποιητικά κατόπιν αιτήσεως που θα επιτρέπουν στους παραπάνω πραγματικούς δικαιούχους να εξασφαλίζουν ότι δεν θα επιβάλλεται παρακράτηση φόρου στην πηγή για αυτά τα εισοδήματα στο κράτος μέλος πηγής τους.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Με το άρθρο 8 επιδιώκεται η φορολογική μεταχείριση υβριδικών δανείων μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων, η αντιμετώπιση πρακτικών επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού και η αποτροπή καταχρήσεων της Οδηγίας που ενσωματώνει.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Με το άρθρο 9 ενσωματώνεται στο εθνικό δίκαιο το άρθρο 1 της οδηγίας 2013/61/ΕΕ του Συμβουλίου, ώστε τα γαλλικά εδάφη που αναφέρονται στα άρθρα 349 και 355 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να μην εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας ΦΠΑ.

Συγκεκριμένα, με την παράγραφο 1 τροποποιείται το Παράρτημα ΙΙ του Κώδικα ΦΠΑ, ώστε να επέλθουν διορθώσεις και συμπληρώσεις επ' αυτού, με σκοπό την ορθή ενσωμάτωση των διατάξεων περί του πεδίου εδαφικής εφαρμογής της Οδηγίας και με την παράγραφο 2 τροποποιείται το άρθρο 61 του Κώδικα ΦΠΑ, ώστε τα αγγλονορμανδικά νησιά να συμπεριλαμβάνονται πλέον στην περίπτωση β' της παραγράφου 2 του Παραρτήματος ΙΙ του Κώδικα ΦΠΑ Ν.2859/2000.

1.3. Αναφέρατε αναλυτικά τις κοινωνικές και οικονομικές ομάδες που επηρεάζει άμεσα και αυτές που επηρεάζει έμμεσα η αξιολογούμενη ρύθμιση και προσδιορίστε τον λόγο της επιρροής

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Από τις διατάξεις των άρθρων 1 έως και 6 του νόμου επηρεάζονται άμεσα οι φορολογικοί κάτοικοι της Ελλάδας ή άλλου κράτους μέλους, καθώς η διοικητική συνεργασία που προβλέπεται σε αυτές αφορά την εφαρμογή και την επιβολή της φορολογικής νομοθεσίας ως προς τους φόρους που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής τους.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ (άρθρο 8)

Νομικά πρόσωπα που έχουν σχέση Μητρικής – Θυγατρικής εταιρείας.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ (άρθρο 9)

Η ενσωμάτωση της οδηγίας στο εθνικό μας δίκαιο επιφέρει αλλαγές στη διακίνηση των εμπορευμάτων από και προς τη Μαγιότ με τήρηση διατυπώσεων εισαγωγής και εξαγωγής, αντίστοιχα. Η αναμόρφωση του Παραρτήματος ΙΙ του Κώδικα ΦΠΑ, πέραν της ενσωμάτωσης της οδηγίας, συμβάλλει στην ορθή εφαρμογή των διατάξεων περί του πεδίου εδαφικής εφαρμογής του φόρου προστιθεμένης αξίας από τους ενδιαφερόμενους οικονομικούς φορείς.

2. Καταλληλότητα

2.1. Αναφέρατε, εάν υπάρχουν, προηγούμενες προσπάθειες αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος στην Ελλάδα και περιγράψτε αναλυτικά τα επιτυχή και τα προβληματικά σημεία των προσπαθειών αυτών

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Για τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α':

Το ζήτημα της διοικητικής συνεργασίας στον τομέα της άμεσης φορολογίας ήδη αντιμετωπίζεται σε επίπεδο ΕΕ από το 1977, με τη θέσπιση της Οδηγίας 77/799/ΕΟΚ και των ακόλουθων τροποποιήσεών της. Η εν λόγω Οδηγία ενσωματώθηκε στην εθνική έννομη τάξη με το ν. 1914/1990 (Α' 178) και τροποποιήθηκε, εν συνεχεία, με τους ν. 3312/2005 (Α' 35) και 3453/2006 (Α' 74), προκειμένου να ενσωματωθούν οι τροποποιήσεις της αρχικής κοινοτικής νομοθεσίας. Στη συνέχεια καταργήθηκε η παραπάνω οδηγία και η διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας (κατόπιν αιτήσεως, αυθόρμητη και αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών) ορίστηκε με βάση τις εξελίξεις σε παγκόσμιο και ενωσιακό επίπεδο με τις διατάξεις της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ που ενσωματώθηκε στην εθνική έννομη τάξη με τις διατάξεις του ν.4170/2013 (Α' 163).

Ως προβληματικά σημεία του πλαισίου της προηγούμενης οδηγίας 2011/16/ΕΕ [διατάξεις του Πρώτου Μέρους του ν. 4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163)], αναδείχθηκαν τα παρακάτω:

1. Με το ισχύον θεσμικό πλαίσιο ορίζεται η υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών για ορισμένες μόνο κατηγορίες εισοδήματος και κεφαλαίου, κυρίως μη χρηματοοικονομικής φύσεως, εισάγοντας σταδιακή προσέγγιση για την ενίσχυση της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών μέσω της προοδευτικής, και όχι της άμεσης και ολοκληρωμένης, επέκτασής της σε νέες κατηγορίες εισοδήματος και κεφαλαίου.

2. Επίσης, για την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών έχει τεθεί η προϋπόθεση της «διαθεσιμότητας» των πληροφοριών. Αυτή όμως η προϋπόθεση πρέπει να τροποποιηθεί, καθώς είναι προφανές ότι τα υφιστάμενα ενωσιακά και διεθνή μέσα διοικητικής συνεργασίας στον φορολογικό τομέα έχουν καταστεί λιγότερο αποτελεσματικά στην καταπολέμηση της διασυνοριακής απάτης και φοροδιαφυγής, δεδομένου του πλαισίου των επενδυτικών ευκαιριών στο εξωτερικό σε ευρύτατο φάσμα χρηματοοικονομικών προϊόντων.

3. Η μη θεσμοθέτηση σε επίπεδο ΕΕ της υποχρεωτικής αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών, άνευ προϋποθέσεων, για τους φορολογικούς κατοίκους των άλλων κρατών μελών δεν θα ήταν συνεπής με την αναγκαιότητα διασφάλισης μιας συνεκτικής, συνεπής και ολοκληρωμένης προσέγγισης ανά την Ένωση αναφορικά με την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών εντός της εσωτερικής αγοράς.

4. Το γεγονός, αφενός μεν ότι τα κράτη μέλη, στο διάστημα από την έναρξη ισχύος της οδηγίας 2011/16/ΕΕ μέχρι σήμερα, έχουν συνάψει ή πρόκειται να συνάψουν συμφωνίες με τις ΗΠΑ σχετικά με την FATCA σημαίνει ότι αυτά προσβλέπουν ή θα προσβλέψουν σε ευρύτερη συνεργασία – κατά την έννοια του άρθρου 19 της οδηγίας 2011/16/ΕΕ – (και το οποίο έχει ενσωματωθεί με το άρθρο 19 του ν.4170/2013) και με άλλα κράτη μέλη. Αφετέρου δε, η δυνατότητα σύναψης παράλληλων και μη συντονισμένων συμφωνιών από κράτη μέλη, (όπως προβλέπεται δυνάμει του ίδιου ως άνω άρθρου) είναι δυνατόν να οδηγήσει σε επιζήμιες στρεβλώσεις για την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Συνεπώς, με βάση τα παραπάνω προβληματικά σημεία κρίθηκε αναγκαίο με ενωσιακή νομοθετική πράξη, εν προκειμένω με τη νέα οδηγία 2014/107/ΕΕ, να επιλυθούν τα παραπάνω ζητήματα, εισάγοντας την εκτεταμένη υποχρεωτική

αυτόματη ανταλλαγή χρηματοοικονομικών πληροφοριών σε επίπεδο ΕΕ και απαλλάσσοντας τα κράτη μέλη από την υποχρέωση διαρκούς επίκλησης του παραπάνω άρθρου της οδηγίας προκειμένου να συνάπτονται διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες μεταξύ των κρατών μελών για το ίδιο θέμα.

2.2. Αναφέρατε τουλάχιστον ένα παράδειγμα αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος σε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του ΟΟΣΑ (εφόσον υπάρχει) και αιτιολογήστε τον λόγο για τον οποίο επιλέξατε τη συγκεκριμένη χώρα.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Για τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α΄:

Όλα τα κράτη μέλη υποχρεούνται να ενσωματώσουν στην εθνική τους νομοθεσία την εν λόγω Οδηγία. Επισημαίνεται, επίσης, ότι η χώρα μας έχει ήδη δηλώσει (29.10.2014) ότι θα εφαρμόσει το Κοινό Παγκόσμιο Πρότυπο για την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών των χρηματοοικονομικών λογαριασμών (Automatic Exchange of Information - AEOI), για το οποίο έχουν ήδη δεσμευτεί 97 χώρες μέλη του Παγκόσμιου Φόρουμ για τη Διαφάνεια και την Ανταλλαγή των Πληροφοριών για φορολογικούς σκοπούς του ΟΟΣΑ, ενώ 79 χώρες μέλη του ΟΟΣΑ, μεταξύ των οποίων και η χώρα μας έχουν προσχωρήσει στην Πολυμερή Συμφωνία Αρμοδίων Αρχών για την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών χρηματοοικονομικών λογαριασμών (Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Financial Account Information - MCAA) με έναρξη εφαρμογής από το 2016 ή 2017 και ανταλλαγής πληροφοριών από το 2017 ή το 2018 αντίστοιχα. Η Ελλάδα αναμένεται να διενεργήσει την πρώτη αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών το έτος 2017 (για πληροφορίες φορολογικού έτους 2016), ως μία εκ των χωρών που θα εφαρμόσουν άμεσα το Παγκόσμιο Πρότυπο του ΟΟΣΑ (χώρες "Early Adopters").

2.3. Απαριθμήστε αναλυτικά τα διατάγματα και τις κανονιστικές πράξεις που πρέπει να εκδοθούν, προκειμένου να εφαρμοστεί πλήρως η αξιολογούμενη ρύθμιση και περιγράψτε για κάθε μία από αυτές τυχόν θέματα που πρέπει να προσεχθούν κατά την εφαρμογή της

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Για τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α΄:

Με τα άρθρα 1 έως και 4 του Κεφαλαίου Α΄ του παρόντος σχεδίου νόμου παρέχονται εξουσιοδοτήσεις, οι οποίες συνάδουν με το γράμμα και το πνεύμα των διατάξεων του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4174/2013, όπως ισχύει), δηλαδή:

- Παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών προκειμένου με κανονιστική απόφαση να ρυθμιστούν τα μέτρα για τη διασφάλιση της

αποτελεσματικής και σύμφωνης εφαρμογής των κανόνων δέουσας επιμέλειας που εφαρμόζονται από τα Δηλούντα Ελληνικά Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα με βάση τους κανόνες που ορίζονται στο τμήμα ΙΧ του παραρτήματος Ι.

- Παρέχεται εξουσιοδότηση στον Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων για τη ρύθμιση θεμάτων τεχνικού ή διαδικαστικού χαρακτήρα, όπως:

α) η έκδοση και επικαιροποίηση του καταλόγου οντοτήτων και λογαριασμών που πρέπει να αντιμετωπιστούν ως Μη Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα και Εξαιρούμενοι Λογαριασμοί, προκειμένου αυτός ο κατάλογος να διαβιβάζεται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

β) η έκδοση και επικαιροποίηση του καταλόγου για τις «Συμμετέχουσες Δικαιοδοσίες» σύμφωνα με το τμήμα VIII ενότητα Δ παράγραφος 4 του παραρτήματος Ι έναντι της Ελλάδας.».

γ) η έκδοση απόφασης με τις λεπτομέρειες εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων και την τήρηση των κανόνων δέουσας επιμέλειας από τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα, καθώς και ρύθμιση των θεμάτων σχετικά με τον τυποποιημένο ηλεκτρονικό μορφότυπο.

3. Συνέπειες στην Οικονομία

3.1 Αναφέρατε αναλυτικά ποιες κατηγορίες επιχειρήσεων αφορά η αξιολογούμενη ρύθμιση

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Οι ρυθμίσεις αφορούν τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα στην Ελλάδα που δεν εμπίπτουν στα Μη Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα, δηλαδή:

- i) κάθε Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα που είναι κάτοικος στην Ελλάδα, εξαιρουμένου κάθε υποκαταστήματος αυτού του Ελληνικού Χρηματοπιστωτικού Ιδρύματος που ευρίσκεται εκτός της Ελλάδας, και
- ii) κάθε ευρισκόμενο στην Ελλάδα υποκατάστημα Χρηματοπιστωτικού Ιδρύματος το οποίο δεν είναι κάτοικος στην Ελλάδα.

Ως «Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα» νοείται κάθε Ίδρυμα Θεματοφυλακής, Ίδρυμα Καταθέσεων, Επενδυτική Οντότητα ή Καθορισμένη Ασφαλιστική Εταιρεία, όπως αυτές οι έννοιες ορίζονται στο Τμήμα VIII του παραρτήματος Ι του άρθρου 4 του νομοσχεδίου.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Νομικά πρόσωπα που έχουν σχέση Μητρικής – θυγατρικής εταιρείας και εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 4172/2013.

3.2 Αναφέρατε αναλυτικά την επίδραση της αξιολογούμενης ρύθμισης στη δομή της αγοράς

3.3 Μετρήστε το κόστος εγκατάστασης για νέες επιχειρήσεις πριν και μετά την αξιολογούμενη ρύθμιση, με την χρήση του «τυποποιημένου μοντέλου κόστους»

3.4 Αναφέρατε αναλυτικά την επίδραση της προτεινόμενης ρύθμισης στις λειτουργίες της παραγωγής και του μάρκετινγκ των επιχειρήσεων

3.5. Αναφέρατε αναλυτικά και αιτιολογήστε την επίδραση της αξιολογούμενης ρύθμισης στην ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων

3.6. Προσδιορίστε το διοικητικό βάρος των επιχειρήσεων που προκαλεί ή αφαιρεί η προτεινόμενη ρύθμιση, εφαρμόζοντας το «τυποποιημένο μοντέλο κόστους»

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Δεν έχει αποτιμηθεί, βάσει του «τυποποιημένου μοντέλου κόστους», το διοικητικό βάρος που προκαλούν για τα Δηλούντα Ελληνικά Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα οι υποχρεώσεις υποβολής στοιχείων και εφαρμογής κανόνων δέουσας επιμέλειας σύμφωνα με τα οριζόμενα στο προτεινόμενο σχέδιο νόμου.

3.7 Προσδιορίστε ειδικότερα και μετρήστε αναλυτικά και ξεχωριστά το κόστος και τα οφέλη που θα προκύψουν από την προτεινόμενη ρύθμιση για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Το πρώτο μέρος δεν περιέχει ρυθμίσεις για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, οι οποίες αναμένεται ωστόσο να ωφεληθούν από τη συνολική βελτίωση του οικονομικού περιβάλλοντος μέσω των συνεπειών που επιφέρουν σε αυτό οι προτεινόμενες διατάξεις.

3.8. Προσδιορίστε αναλυτικά τα οφέλη ή την επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού, που αναμένεται να προκληθούν από την εξεταζόμενη ρύθμιση

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Για τις διατάξεις των Κεφαλαίων Α' και Β':

Δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού από τις διατάξεις των άρθρων 1 έως και 5 του παρόντος σχεδίου νόμου. Το διοικητικό κόστος που απαιτείται για την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων αντισταθμίζεται από τα οφέλη που αναμένεται να προκύψουν από την ενίσχυση της διοικητικής συνεργασίας μεταξύ της Ελλάδας και των άλλων κρατών μελών.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Με τις διατάξεις του μέρους δεύτερου (άρθρο 8) θα επέλθει αύξηση στα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού, μη δυνάμενη να υπολογιστεί.

3.9. Προσδιορίστε αναλυτικά τυχόν συνέπειες της προτεινόμενης ρύθμισης στην εθνική οικονομία

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Για τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α΄:

Η ενίσχυση της διοικητικής συνεργασίας μέσω της υποχρεωτικής αυτόματης ανταλλαγής χρηματοοικονομικών πληροφοριών αναμένεται να συμβάλλει στην ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των δράσεων κατά της φοροδιαφυγής και επομένως, στην αύξηση των δημοσίων εσόδων δια του ορθού προσδιορισμού των οφειλόμενων φόρων.

4. Συνέπειες στην κοινωνία και στους πολίτες

4.1. Αναφέρατε τις προσδοκώμενες συνέπειες της προτεινόμενης ρύθμισης στην κοινωνία γενικά και στις επηρεαζόμενες κοινωνικές ομάδες ειδικά

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Για τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α΄:

Αναμένεται ενδεχόμενη αύξηση της εθελοντικής συμμόρφωσης των φορολογουμένων, καθώς η υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή χρηματοοικονομικών πληροφοριών που προβλέπεται από την ενσωμάτωση της εν λόγω Οδηγίας θα έχει ως αποτέλεσμα την αυξημένη γνώση των φορολογικών αρχών για τις υποχρεώσεις των υποκειμένων σε φορολογία.

4.2. Αναφέρατε τα σημερινά δεδομένα για κάθε ένα τομέα και κάθε μία κοινωνική ομάδα που επηρεάζονται από την αξιολογούμενη ρύθμιση, όπως αυτά προκύπτουν από την Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Δεν προβλέπονται άμεσες συνέπειες σε συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες, αναμένεται ωστόσο ωφέλεια από τη συνολική βελτίωση του οικονομικού περιβάλλοντος μέσω των βελτιώσεων που επιφέρουν σε αυτό οι προτεινόμενες διατάξεις και την καλύτερη τήρηση των φορολογικών υποχρεώσεων.

4.3. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τα οφέλη που αναμένεται να προκύψουν για τον πολίτη από την προτεινόμενη ρύθμιση

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Η προώθηση του εργαλείου της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών ως ευρωπαϊκό και διεθνές πρότυπο για τη διαφάνεια και την ανταλλαγή πληροφοριών σε φορολογικά θέματα αναμένεται να έχει σημαντικά οφέλη για το σύνολο των πολιτών αφού:

1.εμπεδώνεται η φορολογική συνείδηση και φορολογική συμμόρφωση καθώς περιορίζεται η δυνατότητα των φορολογουμένων να αποφεύγουν τη δήλωση ή αποκρύπτουν εισόδημα ή περιουσιακά μεταφέροντας αυτά σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ή επενδύοντας σε χρηματοοικονομικά προϊόντα της αλλοδαπής.

2. με την ταυτοποίηση κατά τρόπο ορθό και αδιαμφισβήτητο των υπόχρεων φορολογουμένων, εφαρμόζεται και επιβάλλεται με τα κατάλληλα εργαλεία η φορολογική νομοθεσία και οι φορολογικοί έλεγχοι σε διασυνοριακές υποθέσεις φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής με αποτέλεσμα την ενίσχυση του αισθήματος κοινωνικής δικαιοσύνης.

4.4. Αναφέρατε τα σημεία της προτεινόμενης ρύθμισης, τα οποία επιφέρουν βελτίωση των υπηρεσιών του Κράτους προς τον πολίτη

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις αναμένεται να βελτιώσουν την οργάνωση και τυποποίηση των σχετικών υπηρεσιών του Κράτους προς τον πολίτη, και να βελτιώσουν σημαντικά τόσο τον έλεγχο από μέρους του Κράτους στο πεδίο της φοροδιαφυγής όσο και την απόδοση φορολογικής δικαιοσύνης.

4.5. Αναφέρατε τα σημεία της προτεινόμενης ρύθμισης, που απλουστεύουν τις διοικητικές διαδικασίες

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Η χρήση του τυποποιημένου ηλεκτρονικού μορφότυπου για την αυτόματη ανταλλαγή χρηματοοικονομικών πληροφοριών βάσει του Εκτελεστικού Κανονισμού (ΕΕ) 2015/2378 της Επιτροπής της 15ης Δεκεμβρίου 2015 «για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής ορισμένων διατάξεων της οδηγίας 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας και την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1156/2012 Κανονισμού» που έχει εγκριθεί ήδη από την Επιτροπή και τροποποιείται με τη διαδικασία του άρθρου 26 παράγραφος 2 της οδηγίας 2011/16/ΕΕ.

5. Συνέπειες στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον

5.1. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης για τη βιώσιμη ανάπτυξη, τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος και τη μείωση των περιβαλλοντικών κινδύνων

Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου δεν έχει καμία σχέση με το περιβάλλον.

5.2. Αναφέρατε περιληπτικά τα βασικά σημεία της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων για την προτεινόμενη ρύθμιση (εφόσον υπάρχει)

Δεδομένου ότι το προτεινόμενο σχέδιο νόμου δεν έχει άμεση επίπτωση στο φυσικό περιβάλλον, δεν απαιτείται μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

6. Συνέπειες στη Δημόσια Διοίκηση και την απονομή της Δικαιοσύνης

6.1. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης για τη βελτίωση της λειτουργίας και της αποδοτικότητας της Δημόσιας Διοίκησης

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

- Ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των δράσεων κατά της φοροδιαφυγής.
- Απλούστευση διαδικασιών με τη θέσπιση του ηλεκτρονικού μορφότυπου για την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή χρηματοοικονομικών πληροφοριών για την εφαρμογή των διατάξεων που σχετίζονται με την ανταλλαγή πληροφοριών, καθώς και με τη χρήση ηλεκτρονικού διαύλου επικοινωνίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών.

6.2. Αναφέρατε τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης στον τρόπο απονομής της Δικαιοσύνης (εφόσον υπάρχουν)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Οι κυριότερες συνέπειες των προτεινόμενων ρυθμίσεων είναι οι ακόλουθες:

1. Η ακρίβεια των δηλούμενων στοιχείων θα τελεί υπό την καταγραφή και τον έλεγχο τουλάχιστον δύο φορολογικών διοικήσεων κρατών μελών και δεν εξαρτάται αποκλειστικά από τη δήλωση των φορολογουμένων.
2. Τυχόν ζητήματα φορολογικής κατοικίας ανακύψουν είτε στο στάδιο εφαρμογής των κανόνων δέουσας επιμέλειας από τα υπόχρεα Δηλώνοντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα είτε στο στάδιο της αξιοποίησης των στοιχείων από τη λαμβάνουσα αρχή του κράτους μέλους επιλύονται σε επίπεδο φορολογικών διοικήσεων με τη χρήση όλων των διαθέσιμων εργαλείων, γεγονός που υποβοηθεί σημαντικά και τον τρόπο απονομής της Δικαιοσύνης. Ως εκ τούτου το πραγματικό γεγονός της απόδοσης φορολογικής κατοικίας δεν εξαρτάται αποκλειστικά από τη δήλωση του φορολογούμενου.

7. Νομιμότητα

7.1 Αναφέρατε το πλαίσιο διατάξεων του Συντάγματος στο οποίο ενδεχομένως εντάσσεται η προτεινόμενη ρύθμιση

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Για τις διατάξεις του Μέρους Πρώτου:

Άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος.

7.2. Αναφέρατε τυχόν νομολογία των εθνικών δικαστηρίων και ιδίως του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου που αφορά θέματα συναφή με την προτεινόμενη ρύθμιση

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Δεν υπάρχουν.

7.3. Αναφέρατε τις σχετικές διατάξεις και προβλέψεις του ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου και των διεθνών συμβάσεων που έχει κυρώσει η Ελλάδα, όπως επίσης και τυχόν νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Για τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α΄:

Σχετικές διατάξεις με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της άμεσης φορολογίας αποτυπώνονται στην Οδηγία 77/799/ΕΟΚ και στις τροποποιήσεις της (Οδηγίες: 79/1070/ΕΟΚ, 92/12/ΕΟΚ, 2003/93/ΕΚ, 2004/56/ΕΚ, 2004/106/ΕΕ, 2006/98/ΕΚ, 2011/16/ΕΕ.), στην Κοινή Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης και του ΟΟΣΑ για την Αμοιβαία Διοικητική Συνδρομή σε Φορολογικά Θέματα (N.4153/2013, ΦΕΚ Α΄ 116), στην Πολυμερή Συμφωνία Αρμοδίων Αρχών για την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών χρηματοοικονομικών λογαριασμών (η οποία θα κυρωθεί στο αμέσως προσεχές διάστημα).

7.4. Αναφέρατε τυχόν σχετικές προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Η οδηγία που ενσωματώνεται με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως στο Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανόμενου του δικαιώματος στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

8. Αρμοδιότητα

8.1. Αναφέρατε τα υπουργεία που είναι συναρμόδια για τον σχεδιασμό και την προώθηση της αξιολογούμενης ρύθμισης, αιτιολογώντας ειδικά τους λόγους συναρμοδιότητας

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Για τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α΄:

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης στο οποίο υπάγεται η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα για τις διατάξεις σχετικά με την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

8.2. Αναφέρατε τις οργανικές μονάδες με τις οποίες υπήρξε συνεργασία του επισπεύδοντος υπουργείου κατά το στάδιο προετοιμασίας της εξεταζόμενης ρύθμισης

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Για τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α΄:

- Γενική Διεύθυνση Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Ανθρώπινου Δυναμικού, Δ/νση Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης Γ.Γ.Δ.Ε. (άρθρο 66 π.δ. 111/2014, ΦΕΚ Α' 178 και Απόφαση Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων αριθμ. 1150367 ΕΞ 2014, ΦΕΚ Β' 3058).

8.3. Αναφέρατε αναλυτικά τις υπηρεσίες, που θα είναι αρμόδιες για την εφαρμογή κάθε ξεχωριστής δράσης που προέρχεται από την εξεταζόμενη ρύθμιση

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Για τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α':

- Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων (αρμόδια αρχή βάσει του άρθρου 5 παράγραφος 1 του παρόντος σχεδίου νόμου), συμπεριλαμβανομένου του Τμήματος Γ' Διεθνούς Διοικητικής Συνεργασίας στον τομέα της άμεσης φορολογίας που υπάγεται σε αυτή τη Διεύθυνση (κεντρική υπηρεσία διασύνδεσης βάσει του άρθρου 5 παράγραφος 2 του παρόντος σχεδίου νόμου).
- Τμήμα ΣΤ' Αυτόματης Ανταλλαγής Πληροφοριών της Δ/νσης Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης της ΓΓΔΕ, για την εφαρμογή της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών (τμήμα διασύνδεσης το οποίο κατ'ανάθεση ενεργεί ως αρμόδια αρχή βάσει των άρθρων 4 παράγραφος 1 και 5 παράγραφος 8).

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Γενική Διεύθυνση Φορολογικής Διοίκησης (Δ/νση Εφαρμογής Άμεσης Φορολογίας – Τμήμα Β')

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

1. Γενική Δ/νση Τελωνείων & ΕΦΚ, Δ/νση ΕΦΚ & ΦΠΑ
2. Γενική Δ/νση Φορολογικής Διοίκησης, Δ/νση Εφαρμογής Έμμεσης Φορολογίας

8.4. Σε περίπτωση που η προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπει τη σύσταση νέου φορέα, υπηρεσίας, νομικού προσώπου, επιτροπής, συμβουλίου ή άλλου συλλογικού οργάνου, αναφέρατε συνοπτικά τη γνωμοδότηση της Διυπουργικής Επιτροπής της απόφασης Πρωθυπουργού Υ189/18-7-2006 (Β' 953) και επισυνάψτε τη μελέτη σκοπιμότητας και την οικονομοτεχνική μελέτη

9. Τήρηση Νομοτεχνικών Κανόνων και Κωδικοποίηση

9.1. Αναφέρατε τους νομοτεχνικούς κανόνες, οι οποίοι εφαρμόστηκαν κατά τη σύνταξη της προτεινόμενης διάταξης, με αναφορά στο εγχειρίδιο οδηγιών της Κεντρικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής (ΚΕ.Ν.Ε.)

Οι διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου εξετάστηκαν από την Κ.Ε.Ν.Ε. στη συνεδρίαση της και ενσωματώθηκαν οι παρατηρήσεις που έγιναν στο προς ψήφιση σχέδιο νόμου.

Τηρήθηκαν οι ειδικές νομοτεχνικές αρχές, όπως περιγράφονται στο εγχειρίδιο οδηγιών της ΚΕ.Ν.Ε.

9.2. Προσδιορίστε τις διατάξεις που τροποποιεί, αντικαθιστά ή καταργεί η προτεινόμενη ρύθμιση και ιδίως αναφέρατε εάν υπάρχει ήδη κώδικας ρυθμίσεων συναφών με την προτεινόμενη.

Οι ρητά τροποποιούμενες και καταργούμενες διατάξεις παρατίθενται στον επισυναπτόμενο πίνακα τροποποιούμενων – καταργούμενων διατάξεων.

9.3. Αναφέρατε τις εν γένει βελτιώσεις που επιφέρει η προτεινόμενη ρύθμιση στην έννομη τάξη και ειδικά τις διατάξεις που κωδικοποιεί ή απλουστεύει

Η απλούστευση και διαφάνεια της υφιστάμενης νομοθεσίας αποτελούν συνολικό αποτέλεσμα του προτεινόμενου σχεδίου νόμου.

9.4. Προσδιορίστε τις διατάξεις της προτεινόμενης ρύθμισης που τροποποιούν εμμέσως υφιστάμενες ρυθμίσεις, χωρίς να τις καταργούν ρητώς και αιτιολογήστε την επιλογή αυτή

Έχει γίνει προσπάθεια να γίνει ρητή παράθεση των τροποποιούμενων ή καταργούμενων διατάξεων.

10. Διαφάνεια - Κοινωνική συμμετοχή

10.1. Αναφέρατε αναλυτικά τους κοινωνικούς εταίρους και εν γένει τα ενδιαφερόμενα μέρη που κλήθηκαν να λάβουν μέρος στην διαβούλευση για την προτεινόμενη ρύθμιση

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Για τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α΄:

Κατά την επεξεργασία των διατάξεων αυτών πραγματοποιήθηκε διαβούλευση με την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, καθώς και με Διευθύνσεις του Υπουργείου Οικονομικών (βλ. Ερώτηση 8.2).

Έγινε διαβούλευση με τους εκπροσώπους του χρηματοπιστωτικού κλάδου καθώς και τις εποπτικές αρχές των Δηλούντων Ελληνικών Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων (Τράπεζα της Ελλάδος, Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, Ελληνική Ένωση Τραπεζών, Ελληνική Ένωση Διαχειριστών Συλλογικών Επενδύσεων και Περιουσίας, Ένωση Ασφαλιστικών Εταιρειών Ελλάδας, Ένωση Συνεταιριστικών Τραπεζών, Σύνδεσμος Μελών Χρηματιστηρίου Αθηνών και Όμιλος Χρηματιστηρίου Αθηνών). Για τον καλύτερο συντονισμό της διαβούλευσης συγκροτήθηκε Άτυπη Ομάδα Εργασίας με τη συμμετοχή ορισμένων εκπροσώπων των αρμόδιων φορέων και των εποπτικών αρχών.

10.2. Περιγράψτε αναλυτικά τον τόπο, τον χρόνο και τη διάρκεια της διαβούλευσης, τους συμμετέχοντες σε αυτήν, και τη διαδικασία διαβούλευσης που επελέγη

10.3. Αναφερθείτε στα αποτελέσματα της διαβούλευσης, αναφέροντας επιγραμματικά τις κυριότερες απόψεις που εκφράστηκαν υπέρ και κατά της προτεινόμενης ρύθμισης ή επιμέρους θεμάτων της

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Για τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α΄:

Επί της διαβούλευσης με τις λοιπές Διευθύνσεις του Υπουργείου Οικονομικών, την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και τους εκπροσώπους του χρηματοπιστωτικού κλάδου και των εποπτικών αρχών των Δηλούντων Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων, συνοψίζονται τα εξής:

- Οι εισηγήσεις της Διεύθυνσης Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων για την προσαρμογή των διατάξεων της Οδηγίας στην εσωτερική νομοθεσία, όπου αυτό απαιτείται, έγιναν αποδεκτές από τα μέλη της Άτυπης Ομάδας Εργασίας.
- Κατόπιν της ευρείας διαβούλευσης κυρίως με τους εκπροσώπους των εποπτικών αρχών για το θέμα της παρακολούθησης της εφαρμογής των κανόνων δέουσας επιμέλειας από τα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα, καθώς και για το θέμα της συμμόρφωσής τους (σε περίπτωση μη ορθής εφαρμογής τους) μέσω της θέσπισης του αναγκαίου μηχανισμού και των ποινών που θα βαρύνουν τα υπόχρεα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα, αποφασίστηκε η ρύθμιση αυτών των θεμάτων μέσω κανονιστικών πράξεων.
- Η διαβούλευση επί του πεδίου εφαρμογής της εκτεταμένης αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών που εισάγεται με την προτεινόμενη ρύθμιση κατέληξε στην εισήγηση των φορέων του χρηματοπιστωτικού κλάδου και των εποπτικών αρχών σχετικά με τους εθνικούς καταλόγους Μη Δηλούντων Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων και Εξαιρούμενων Προϊόντων, οι οποίοι κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή και δημοσιεύθηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, δυνάμει του άρθρου 1 παράγραφος 2 περίπτωση ε) της Οδηγίας 2014/107/ΕΕ.

10.4. Αναφέρατε τον σχεδιασμό που έχει γίνει για τον κοινωνικό διάλογο και τη διαβούλευση και στο στάδιο της εφαρμογής της προτεινόμενης ρύθμισης

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Για τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α΄:

Κατά το στάδιο της εφαρμογής της προτεινόμενης ρύθμισης, θα υπάρξει διαβούλευση με τις συναρμόδιες Διευθύνσεις του Υπουργείου Οικονομικών, όπου απαιτείται η έκδοση κανονιστικών πράξεων κατ' εξουσιοδότηση των διατάξεων του σχεδίου νόμου, καθώς θα εξακολουθήσει η συνεργασία με τους εκπροσώπους των φορέων του χρηματοπιστωτικού κλάδου και των εποπτικών αρχών των Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων διαμέσου της υφιστάμενης Άτυπης Ομάδας Εργασίας.

Η συνεργασία με τη Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα αναμένεται να ενταθεί, με σκοπό τον έλεγχο επί της ορθής εφαρμογής των διατάξεων που σχετίζονται με την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.